

ஜனவரி

2014

விலை

ரூ. 25/-

காக்கைகள்

இறக்கை: 3 • இறகு: 1

சிறுசினிவே

'தமிழர் திருநாள்' சிறப்பிதழ்

இலக்கிய மாநாடு இதழ்

வீட்டுக்கு ஒரு மரம்
பள்ளிக்கு ஒரு இடம்

கலைமுறைகள்

ஒரு பார்வை

நூநி
பதில்கள்

கட்டுரை இரா.எடவின், இன்குலாப், தஞ்சாவூர் வி.அ.இளவழகன், க. முகுந்தன், ஜோடி குருஸ், பே.சக்திவேல், கலாநிதி சபா ஜெயராசா, டராடஸ்கி மருது, ஏகன்

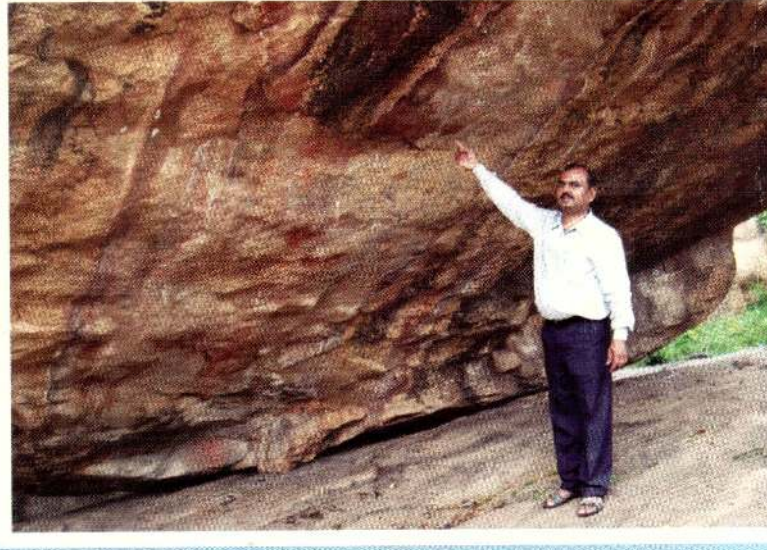
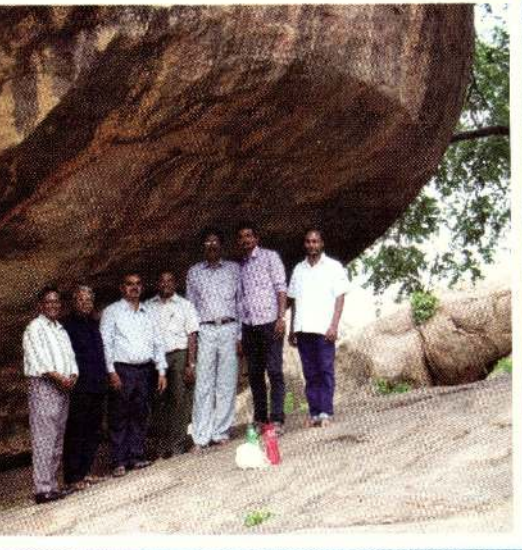
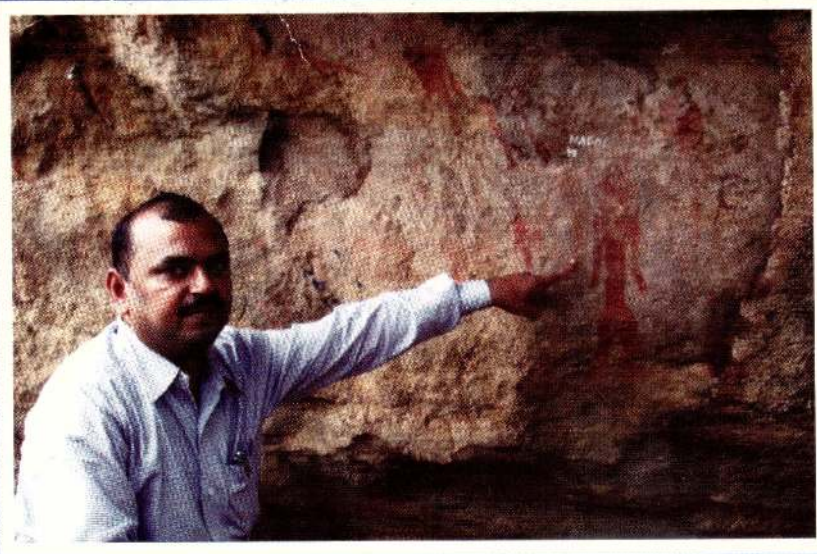
கவிதை கருமலைத் தமிழாழன், கி.பி.அரவிந்தன், அமீர் அப்பாஸ், தி.பரமேசுவரி

சிறுகதை சாரோன், அர்ஷாப் சைபத், இராக்காண்ட் முனைவர் நா.அருள்முருகன்

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | eava@noolaham.org

திருமயத்தில்
கண்டுபிடிக்கப்பட்ட
தொல்பழங்கால
பாறை ஓவியங்கள்

காக்கைச் சிந்தனை

இறக்கை 3

இறகு 1

திருவள்ளூர்வாண்டு 2045
மார்கழி - தை ஜனவரி 2013

வெளியிடுபவர்
ஆசிரியர்
வி. முத்தையா

ஆசிரியர் குழு
அழகிய பெரியவன்
இரா. எட்வின்
ச. முகில்நீலா

நெறியாளர்கள்
கி.பி. அரவிந்தன்
ஞானாலயா பா.கிருஷ்ணமூர்த்தி
செந்தலை ந.கவுதமன்
ஓவியர் வீர.சந்தானம்
டிராடஸ்கி மருது

புலம்பெயர் நாடுகளுக்கான தொடர்புக்கு :

கனடா :
வி. மகேந்திரன்
V. Mahenthiran
Mahenthiran_v@hotmail.com

பிரித்தானியா :
ஹிரி
Lotus club, 16-18 Burrage Road
Woolwich, London, SE18 7LH

பிரான்ஸ் :
க. முகுந்தன்
K. Mukunthan
kmukunthan@gmail.com

யோர்மனி :
கோ. கபிலன்
G. Kabilan
g.kabilan@googlemail.com

நோர்வே :
தமிழியம் சுபாஷ்
Tamiliam Subas
facebook@tamiliam.com

3ஆம் ஆண்டில் காக்கை

அனைவருக்கும் இனிய தமிழர் திருநாள் வாழ்த்துகள்
முன்றாம் ஆண்டில் அடியெடுத்து வைக்கிறது காக்கை.
நேற்றுப்போல் இருக்கிறது! திரும்பிப் பார்த்தால் அட...
என்றிருக்கிறது. சிறுபத்திரிகையின் வளர்ச்சியிலும்
வனப்பிலும் குறுகியகாலத்தில் காக்கை தனித்துவமான
இடத்தைத் தக்கவைத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

ஆசிரியர்குழுவின் அர்ப்பணிப்பு மிகுந்த ஈடுபாடும்
ஒத்துழைப்பும் காக்கையின் வளர்ச்சியில் தனித்துச்
சுட்டத்தக்கது. அதிலும் குறிப்பாக, தோழர் இரா.எட்வின்
அவர்களின் பங்களிப்பு நெகிழ்ச்சியாகிறது. நெறியாளர்களின்
வழிகாட்டுதல் எங்களை புதிய புதிய திசையில் பயணப்பட
வைக்கிறது. குறிப்பாக, தோழர் வீர சந்தானம் தோழர் டிராடஸ்கி
மருது ஆகிய இருவரும் கைகோர்த்து நடக்கிறார்கள்.

காக்கையின் வாசிப்பில் வாசகர்கள் காட்டும் ஆர்வம்
எங்களை நிலை கொள்ளச் செய்யவில்லை. தமிழின் மிக மூத்த
எழுத்தாளர்களும் பத்திரிகையாளர்களும் படைப்பாளிகளும்
உச்சமோந்து வாழ்த்தும் அழகும் வளரும் எழுத்தாளர்களும்
படைப்பாளிகளும் காக்கையைக் கொண்டாடும்
பெருமிதமும் எங்களின் உறக்கத்தைத் தொலைத்து
விட்டிருக்கிறது.

தேவகோட்டையிலுள்ள ஒரு பள்ளியின் மாணவர்கள்
தேர்ந்தெடுத்துப் படிக்கும் பத்திரிகைகளில் காக்கையும் ஒன்று
என்று அறிந்தபோது மனசு இறக்கை கட்டிப் பறக்கிறது.
புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழர்களின் அன்பும் காக்கையின்
மீதான ஈடுபாடும் கண்களைக் குளமாக்குகின்றன.

எனவே, முன்னிலும் உற்சாகத்தோடும் வேகத்தோடும்
காக்கையை வெளிக்கொணர்வதில் எங்களின் பணி தொடரும்.

இந்தத் தமிழர் திருநாள், தமிழர்தம் தொன்மையை
உலகுக்கு உரத்துச் சொல்லும் பொன்னாள் என்பதில்
காக்கையும் பெருமிதம் கொள்கிறது.

ஆம்! நீலகேசியில் ஆய்வியல் நிறைஞர்பட்டமும்
நேமிநாதத்தில் முனைவர் பட்டமும் பெற்றிருந்ததன் மூலம்
சமணம் பற்றியும் சமணர்களின் வாழ்விடங்கள் பற்றியும்
தோய்ந்த ஆய்வறிவும் தெளிந்த கள அனுபவமும்
கொண்டிருந்த புதுக்கோட்டை மாவட்ட முதன்மைக்கல்வி
அலுவலர் முனைவர் அருள்முருகன் அவர்கள்
கி.மு.ஜந்தாயிரம் ஆண்டுக்கு முற்பட்ட பாறை ஓவியங்களை
புதுக்கோட்டை மாவட்டம் திரும்பத்தில் கண்டுபிடித்து
வெளிப்படுத்தியுள்ளதன்மூலம் தொன்ம ஆய்வுலகையே
தன்பக்கம் திருப்பியுள்ளார்.

இந்தக்கண்டுபிடிப்பு தொடர்பாக இந்த இதழில்
வெளியாகும் முனைவர் அருள்முருகனின் நேர்காணல் ஒரு
இலக்கியப் பத்திரிகைக்கு அளிக்கும் முதல் நேர்காணல்
என்பதால் இந்த நேர்காணலை ஒவ்வொரு தமிழருக்கும்
பொங்கல் பரிசாக அளித்து மகிழ்கிறது காக்கை.

- ஆசிரியர்

காக்கைச் சிறுகதையே

இனி ஒவ்வொரு மாதமும் 1ஆம் தேதி உங்கள் கைகளில்

ஒவ்வொரு மாதமும் 29 அல்லது 30 ஆம் தேதியில் 'காக்கைச் சிறுகதையே' அஞ்சல் செய்யப்படுகிறது. 5ஆம் தேதிக்குள் இதழ்க்கிடைக்கப்பெறாதவர்கள் தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய செல்பேசி எண்: 98414 57503.

உறுப்பினர் கட்டணம்

- தனி இதழ் விலை ரூ. 25
- ஆண்டுக் கட்டணம் ரூ. 275
- ஐந்தாண்டுக் கட்டணம் ரூ. 1250
- மாணவர் சந்தா ரூ. 200

(மாணவர்கள். கல்வி நிறுவனத் தலைவர் அல்லது துறைத் தலைவர் சான்றிதழோடு விண்ணப்பிக்க வேண்டும்)

வெளிநாட்டு உறுப்பினர் கட்டணம்

- ஆண்டுக் கட்டணம் ரூ. 4000

காசோலைகள், வங்கி வரைவோலைகள். அனைத்தும் KAAKKAI, (A/c No. 60111010005660, SYNDICATE BANK, Triplicane, Chennai - 5. IFSC: Synb0006011) என்ற பெயருக்கு சென்னையில் மாற்றத்தக்கதாக அனுப்ப வேண்டும். பணவிடை (மணியாடர்) மூலமும் சந்தா செலுத்தலாம்.

தொடர்பு முகவரி :

காக்கை

288, டாக்டர் நடுசன் சாலை,

திருவல்லிக்கேணி, சென்னை-600005.

செல்பேசி: 98414 57503

மின்னஞ்சல்: kaakkaicirakinile@gmail.com

இதழ் வடிவமைப்பு :

சா. ஐசக்

காக்கைச் சிறுகதையே மார்ச் 2014

வீட்டுக்கு ஒரு மரம் பள்ளிக்கு ஒரு இதழ்

ஒவ்வொரு இதழ் கொண்டு வருவதற்காகவும் தற்கொலை செய்து கொள்பவன் இதழ் வந்த அடுத்த கணமே உயிர்த்தெழுந்து விடுகிறான். இப்படியும் சொல்லலாம், உயிர்த்தெழுதும் வல்லமை உள்ளவனால் மட்டுமே ஒரு சிற்றிதழை தொடர்ந்து நடத்த முடியும். எனில், மேற்சொன்ன இதழ்களை நடத்திக் கொண்டிருக்கும் ஒவ்வொருவரும் உயிர்த்தெழுதும் வல்லமை கொண்டவர்களே.

நடத்த முடியுமா?

நடத்துகிறார்கள்.

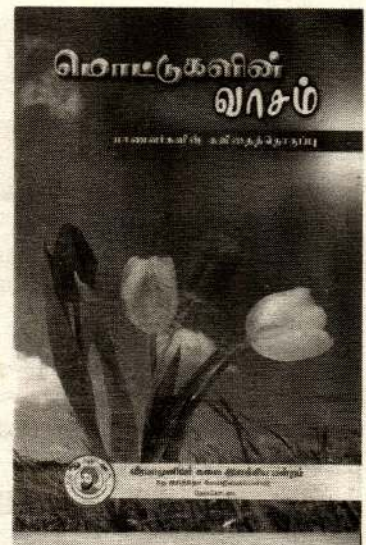
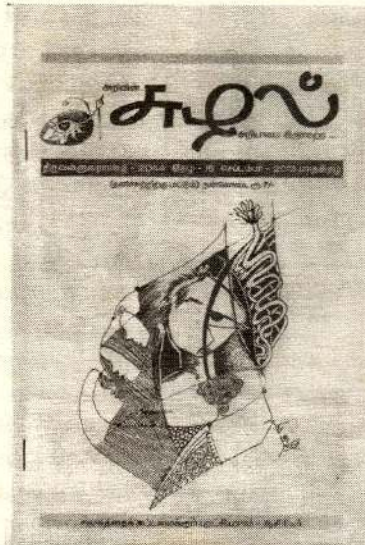
நடத்தலாம் சரி. தொடர்ந்து நடத்த முடியுமா?

தொடர்ந்தும் நடத்துகிறார்கள்.

அப்படியா? அப்படி எனில் அவர்கள் தேர்வில் தோல்வியுற்று அல்லது குறைந்த மதிப்பெண்கள் பெற்று வாழ்க்கையை நாசமாக்கிக்கொண்டிருப்பார்கள்.

சத்தியமாய் இல்லை. அனைவரும் நல்ல மதிப்பெண்களோடு தேர்ச்சி பெற்று சமூக அக்கறையோடு கூடிய ஒரு வாழ்க்கையை வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

என்னதிது? நல்லா இல்லைனாலும் புரியற மாதிரி எழுதுவாயே. என்ன ஆச்சு எட்வின் உனக்கு?

வாரா வாரம் வாசித்தவைகளைப் பற்றி கட்டமைக்கப் படாத அமைப்பாகக் கூடி விவாதிக்கிறார்கள். பையப் பைய இந்த நிகழ்வுகளுக்குள் மாணவர்களும் வருகிறார்கள். இவற்றிற்கு இவர்கள் எதிர்பார்த்ததைவிடவும் தலைமை ஆசிரியர் மற்றும் தாளாளரிடமிருந்து ஆதரவு கிடைக்கிறது.

ஒன்றுமில்லை. நடத்த முடியுமா? தொடர்ந்து நடத்த முடியுமா? என்பதாக மேலே நிகழ்த்திய நீண்ட உரையாடல் சிற்றிதழ் நடத்துவது சம்பந்தமானது. தொடர்ந்து நடத்தி சாதித்துக் காட்டி தொடர்ந்து கொண்டிருப்பவர்கள் ஒரு பள்ளிக்கூடத்தில் பத்தாம் வகுப்பு, எட்டாம் வகுப்பு மற்றும் ஒன்பதாம் வகுப்பு படிக்கும் மாணவர்கள்.

சிவகங்கை மாவட்டம் தேவகோட்டையில் உள்ள தே பிரித்தோ மேல்நிலைப் பள்ளி மாணவர்கள்தான் இந்த தொடரோட்டத்தை வெற்றிகரமாக நிகழ்த்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மேலே நிகழ்ந்த உரையாடல் என்பது எனக்குள்ளே நிகழ்ந்ததுதான். கேள்விப்பட்டதிலிருந்து என்னாலேயே நம்ப முடியாமல்தான் குழம்பிக் கிடந்தேன். ஆனால் குறிப்பிட்ட சீரான இடைவெளியில் (மாதா மாதம்) வந்துகொண்டிருக்கும் 'சமுதமே எந்திரி', 'பேனா முனை', 'சிற்பியின் விதைகள்', மற்றும் 'சுழல்' ஆகிய இதழ்கள் என் முன்னே கிடக்கின்றன.

தமிழ்ப் பண்பாட்டுத் தளத்தில் எந்த வித ஆரவாரமுமின்றி தொடர்ந்து அதிர்வுகளை ஏற்படுத்தி வரும் ஒரு மாத இதழோடு தொடர்புடையவன் என்கிற வகையில் மிகுந்த ஆச்சரியத்தையும் வியப்பையும் தருகிற விஷயமாகவே எனக்கிது படுகிறது. சிற்றிலக்கிய இதழ்களைப் பொறுத்தவரை முப்பது வருடங்களுக்கு முன்னால் 'செந்தூரம்' தொடக்க விழாவில் பேராசிரியர் பெரியார்தாசன் பேசியதைத்தான் திரும்பத் திரும்ப நினைத்துப் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. சொன்னார்,

'சிறு பத்திரிக்கை நடத்துவதென்பது ஒரு காஸ்ட்லியான தற்கொலை. அவர் ஏதோ போகிற போக்கில் உதிர்த்துவிட்டுப் போன நகைச்சுவைத் துணுக்கல்ல அது. ஒவ்வொரு இதழும் ஒரு பிரசவம் போன்றது

என்பார்கள். அது உண்மைதான். ஆனால் அது ஒரு தற்கொலைக்கு சமம் என்பதை சிற்றிதழோடு தொடர்புடையவர்கள் நன்கு உணர்வார்கள்.

சத்தியமாய் தற்கொலைதான். ஆனால் ஒவ்வொரு இதழ் கொண்டு வருவதற்காகவும் தற்கொலை செய்து கொள்பவன் இதழ் வந்த அடுத்த கணமே உயிர்த்தெழுந்து விடுகிறான்.

இப்படியும் சொல்லலாம், உயிர்த்தெழும வல்லமை உள்ளவனால் மட்டுமே ஒரு சிற்றிதழை தொடர்ந்து நடத்த முடியும். எனில், மேற்சொன்ன இதழ்களை நடத்திக் கொண்டிருக்கும் ஒவ்வொருவரும் உயிர்த்தெழும வல்லமை கொண்டவர்களே. ஒதாமல் ஒரு நாளும் இருக்க வேண்டாம் என்றாள் கிழவி. அது பிள்ளைகளுக்குச் சொன்னது. நமக்கல்ல என்பதாக ஆசிரியர்களின் மனோபாவம் சுருங்கிப் போனதோ என்று அச்சப் படுமளவில் தான் இன்றைய ஆசிரியத் திரளின் ஒரு பகுதி வாசிப்பை விட்டு விலகி நிற்கிறது. பாடத் திட்டத்தைத் தாண்டி நகரமறுக்கும் ஒரு திரளும் இருக்கிறது. இன்னும் கொஞ்சம் வெளிப்படையாகப் பேசினால் செய்தித்தாள்களை வாசிக்காத ஆசிரியர்களையும் நானறிவேன்.

விதி விலக்காக வாசித்துக் குவிக்கிற ஆசிரியப் பெருமக்களும் இருக்கவே செய்கிறார்கள். சொறிபிடித்தவன் கையும் பேனா பிடித்தவன் கையும் சும்மா இருக்காது என்பார்கள். அது மட்டுமல்ல, நல்ல புத்தகத்தைப் படித்தவனாலும் சும்மா இருக்க முடியாது. அதுவும் நல்லதை வாசித்த நல்லவன் ஒருவனுக்கு சும்மா இருப்பது என்பது சாத்தியமே இல்லாத ஒன்று.

இதுதான் தே பிரித்தோ மேல்நிலைப் பள்ளியிலும் நடந்திருக்கிறது. இந்தப் பள்ளியில் பணியாற்றும் சில ஆசிரியர்கள் தீவிரமான வாசிப்பாளர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். தீவிர வாசிப்பாளனால் சும்மா இருக்க இயலாது. வாசித்தவை பற்றி அவர்களுக்குள் ஒருவருக் கொருவர் பகிர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அது விவாதம் வரை நீண்டிருக்கிறது. ஆழமாய் விவாதித்திருக்கிறார்கள். வாசிக்கும் பழக்கத்தை மாணவர்கள் வரைக்கும் நீட்டிக்க வேண்டும்

என்று ஒரு புள்ளியில் அக்கறை கொள்கிறார்கள். வாசிப்பதில் ஆர்வமுள்ள மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து நல்ல இதழ்களை வாசிக்கக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி அவர்கள் கொடுத்த பத்திரிகைகளுள் 'காக்கைச் சிறகினிலே'வும் ஒன்று என்பது மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

இதற்குப் பிறகு அடுத்தக் கட்டத்திற்கு நகர்கிறார்கள். வாரா வாரம் வாசித்தவைகளைப் பற்றி கட்டமைக்கப் படாத அமைப்பாகக் கூடி விவாதிக்கிறார்கள். பையப் பைய இந்த நிகழ்வுகளுக்குள் மாணவர்களும் வருகிறார்கள். இவற்றிற்கு இவர்கள் எதிர்பார்த்ததைவிடவும் தலைமை ஆசிரியர் மற்றும் தாளாளரிடமிருந்து ஆதரவு கிடைக்கிறது.

இந்தக் காலகட்டத்தில் ஆசிரியர்களில் சிலர் எழுதவும் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். எழுதியவற்றை கொண்டுசெல்ல தாங்களே ஒரு இதழைத் தொடங்கினால் என்ன என்று சிந்திக்கிறார்கள். தலைமை ஆசிரியர் ஆஹா என்கிறார். என் ஆசி எப்போதும் உண்டென்கிறார் தாளாளர். விளைவு அந்தப் புள்ளியின் ஆசிரியர்கள் நடத்தும் சமூல் என்ற இதழ் பிறக்கிறது. அந்த இதழின் வெளியீட்டு விழாவை பள்ளி நிர்வாகம் மிகச் சிறப்பாக நடத்துகிறது. ஆசிரியர்களை உச்சி முகந்து கொண்டாடுகிறார் தாளாளர். ஆயிரம் பிரதிகள் போடுகிறார்கள், கொண்டு சேர்க்கிறார்கள் என்பது நினைத்தும் பார்க்க முடியாத விஷயம். வந்தவாசியில் இந்த இதழை நான் பார்த்திருக்கிறேன். நேற்று புதுக்கோட்டையில் முத்துநிலவன் வீட்டிலும் சமுலைப் பார்க்கிறேன். பரவலாய் நாடு முழுக்கக் கொண்டு சேர்த்திருக்கிறார்கள். ஆயிரம் பிரதிகள் என்பது லேசான காரியமே இல்லை. அது எவ்வளவு கடினமென்பது எனக்குத் தெரியும். வெறும் 300 பிரதிகளைத் தாண்டாத வலுவான சிற்றிதழ்களை நானறிவேன். எப்படி இந்த அதிசயத்தை இவர்கள் தொடர்ந்து நிகழ்த்துகிறார்கள்?

ஒரு சிறு பத்திரிகை நடத்த முதலில் பணம் தேவை. அதைத் தொடர்ந்து படைப்புகள். அதனைத் தொடர்ந்து இதழை நடத்த ஒரு குழு.

சமூல் நடத்த மாதா மாதம் தோராயமாக எட்டாயிரம் ரூபாய் தேவைப் படுகிறது என்கிறார் அந்தப் புள்ளியின் ஆசிரியர் ஒருவர். இதை எப்படி சமாளிக்கிறார்கள்? 500 சந்தாதாரர்கள் இருப்பதாக அவர் சொன்னபோது நான் வியப்பின் உச்சிக்கே போனேன். முழுநேரமாய் பத்திரிகைத்

தொழிலை செய்யக்கூடிய நண்பர்களுக்கு இது சாத்தியப் படாத ஒன்றுதான்.

வருட சந்தா என்பது ரூபாய் என்கிறார்கள். எனில் இந்த வகையில் 4000 ரூபாய் வருகிறது. இதில் மாதம் 3000 ரூபாய் ஒதுங்குகிறது. விற்பனையில் 3000 வருகிறது என்கிறார். எவ்வளவு ஆச்சரியமான விஷயம். மிச்சத்தை ஆசிரியர்கள் பகிர்ந்து கொள்கிறார்கள்.

இதைப் பார்த்த பத்தாம் வகுப்பு மாணவர்கள் ஏன் நமக்கென நாமே ஒரு இதழைத் தொடங்கக் கூடாது என்று சிந்திக்கிறார்கள். விளைவு, 'சமுசுமே எந்திரி' என்ற இதழ் உதயமாகி உள்ளது. தங்களது ஆசிரியர்களுக்கு இதழ் நடத்துவதில் ஏற்பட்ட அனுபவங்களை உள் வாங்கியவர்களாக அவர்கள் இதழை ஆரம்பித்துள்ளார்கள். பத்தாம் வகுப்பு மாணவர்களுக்கான இதழ் இது எனில், அடுத்த ஆண்டு இந்த மாணவர்கள் வெளியேறிவிடுவார்களே? என்றேன். அடுத்த ஆண்டும் பத்தாம் வகுப்பு இருக்கும். அதிலும் மாணவர்கள் இருப்பார்கள். அவர்கள் தொடர்வார்கள் என்கிறார்.

இப்படித்தான் 'பேனா முனை' 'சிற்பிகளின் விதை' ஆகிய இதழ்களும் வெளி வருகின்றன

"அர்த்தமற்ற வாழ்வை அர்த்தமுள்ளதாகவும் அர்த்தமுள்ள வாழ்வை அற்புதமாகவும் மாற்றுவது கல்வி. ஆனால், இன்றைய நிலையில் கல்வியானது வெறும் பணம் சம்பாதிக்கும் தொழிலாக மாறிவிட்டது"

இது எட்டாம் வகுப்பு மாணவன் ஒருவன் எழுதிய தலையங்கம் என்றால் நம்ப முடிகிறதா? ஆனால் அதுதான் உண்மை.

கூடங்குளத்தைப் பற்றி இப்படி கவிதையாக்குகிறான் ஜா. முத்து என்கிற ஒன்பதாம் வகுப்பு மாணவன்.

கரண்டுக்காக கல்லறையைக் கட்டி ஏமாந்தான் இந்தியன்.

இதுபோல நிறையத் தெறிப்புகளை இந்த இதழ்களில் நம்மால் பார்க்க முடிகிறது.

இதில் வெளிவந்த கவிதைகளை தொகுத்து மொட்டுகளின் வாசம் கவிதைத் தொகுப்பாக வெளியிட்டிருக்கிறார்கள் புள்ளியின் நிர்வாகக் குழுவினர். பெரிய விழாவெடுத்து இந்தத் தொகுப்பினை வெளியிட்டு மகிழ்ந்திருக்கிறார்கள் புள்ளியின்

தாளாளரும் தலைமை ஆசிரியரும். இதைப் பள்ளியின் 69ஆவது ஆண்டுவிழா வெளியீடு எனச் சொல்லி பெருமைப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

நிறைய பிம்பங்களை சுட்டுடைத்திருக்கிறார்கள் இந்தப் பள்ளியின் நிர்வாகிகளும் ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும்.

1 ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் சமூக அக்கறை அவ்வளவாக இல்லை என்று விஷம்போலப் பரவி வரும் பொதுப் புத்தியைத் தகர்த்து தாளாக்கியிருக்கிறார்கள்.

2 இதுமாதிரி நடவடிக்கைகள் மாணவர்களை கல்வியிலிருந்து அப்புறப் படுத்தும் என்கிற பொதுவான குற்றச் சாட்டினையும் தங்களது தேர்ச்சி விழுக்காடு மற்றும் அதிக மதிப்பெண்கள் மூலம் சரித்துப் போட்டிருக்கிறார்கள்.

3 படிப்பு படிப்பு படிப்பு என்கிற நிலை மட்டுமே மாணவனின் எதிர்காலத்தை செறிவாக்கும் என்கிற பிம்பத்தையும் உடைத்துப் போட்டிருக்கிறார்கள்.

4 ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் நிர்வாகமும் எந்தப் பள்ளியிலும் ஒன்றிணைய முடியாது என்கிற கருத்தையும் துடைத்தெறிந்திருக்கிறார்கள்.

இதுமாதிரியான ஒன்றிணைவும் புரிதலும் இருந்து விட்டால் எந்த மாணவனும் ஆசிரியனுக்கெதிராக கத்தியைத் தூக்கமாட்டான். அந்த வகையில் இந்தப் பள்ளி ஒரு முன்னுதாரணமாக விளங்குகிறது.

தமிழ்நாடு சட்ட மன்றத்தின் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் விஜயகாந்த் அவர்கள் படித்த பள்ளி, முன்னாள் அமைச்சர் இராம வீரப்பன் அவர்கள் படித்த பள்ளி என்பதிலெல்லாம் எவ்வளவு பெருமையும் மகிழ்வும் கிடைக்கிறதோ அதற்கு சற்றும் குறையாத அளவு மகிழ்ச்சியும் பெருமையும் இதில் இத்தகைய மாணவர்களாலும் ஆசிரியர்களாலும் பள்ளிக்குக் கிடைப்பதாகவே நிர்வாகியும் தலைமை ஆசிரியரும் நம்புகிறார்கள்.

ஆசிரியர்கள் பத்திரிகை நடத்துகிறார்கள். பத்தாம் வகுப்பு, ஒன்பதாம் வகுப்பு மற்றும் எட்டாம் வகுப்பு மாணவர்களும் பத்திரிகை நடத்துகிறார்கள். அடுத்து?

ஒரு ஆசிரியர் சொல்கிறார்,

ஒரு வீடு ஒரு மரம் என்பது போல் ஒரு வகுப்பு ஒரு இகழ் என்பதே எங்கள் கனவு. கனவு பலிக்கட்டும். ■

இரவு பகல்

பழைய காலண்டர் அட்டை

இந்த பிளாஸ்டிக் சாக்கு

சாம்பல் பூத்த தென்னங்கீடுகுகளால்

வேயப்பட்டிருந்தது எங்கள் வானம்.

பகலில் பல சூரியன்கள்

இரவில் பல விண்மீன்கள்

பெருச்சா எலிகளைப் போல் வந்துபோகும்

எங்கள் கிரகத்தின்

இரவு பகலை தீர்மானிப்பது

பீக்கூடையின் உள்ளிருப்பும்

வெளிநகர்வும.

- தீண்டுக்கல்
தமிழ்ப்பித்தன்

பாவையர்க்கான பல்சுவை மலர்

அற்புதமான சமையல் குறிப்புகள் மற்றும் பயனுள்ள விபரங்கள் அடங்கிய இப்புத்தகத்தை வெளியிட்டோர்: தூத்துக்குடி மகளிர் மன்றம், தூத்துக்குடி.

25 பதிப்புகள் வெளியாகி விற்புத்தீர்ந்துள்ள அருமையான நூல். விருதுநகர் பகுதியில் பெண்ணைத்திருமணம் செய்து கொடுக்கும் போது இந்தப் புத்தகத்தை சீனமாகக் கொடுக்கும் வழக்கம் இருக்கிறது.

300 பக்கங்கள் கொண்ட இந்நூலின் விலை ரூ.250.00 மட்டுமே
வெளி மாநிலங்களுக்கு ரூ.275

நூலை பெற விரும்புவோர் பணத்தை மணி ஆர்டர் மூலமோ பேங் செக், Money Transfer மூலமோ அனுப்பலாம்.

தொடர்பு முகவரி:

N.RATHNAVEL

7-A, KOONANGULAM DEVANGAR NORTH ST.,
SRIVILLIPUTTUR. 626125 CELL: 94434 27128

‘இந்திக்கு இந்நாட்டில் ஆதிக்கமாம்’ – பாரதிதாசன்

இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் ஒரு நீண்ட வரலாற்றைக் கொண்டது. சமஸ்கிருத ஆதிக்கத்தை உணர்ந்து எதிர்த்த மொழியாகத் தமிழ்தான் வரலாற்றில் நிற்கிறது. சமஸ்கிருதத்தின் மிகவும் புதிய வடிவமாக இந்தி நின்றது. இந்தியா விடுதலை பெறும் தருணத்தில் இந்தி ஆட்சிமொழியாக முன்மொழியப்பட்டு ஆதிக்கத்தை நெருங்கி இருந்தது.

என்னுடன் படித்த மதுரைத் தியாசராசர் கல் லூரித் தோழர்கள் திரு. அசன் முகமதும், திரு. சொக்கனும் இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்பு என் வீட்டுக்கு வந்திருந்தார்கள். அசன் முகமதின் மகன் பிலால் இருவரையும் காரில் அழைத்து வந்திருந்தார். காலமாற்றம் தனது குறிப்புகளைத் தோழர்கள் மீதும் எழுதி இருந்தது. ஆனால் மறதி என் நினைவுகளை அழித்த அளவுக்கு அவர்களைப் பாதிக்கவில்லை. இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்ட நாட்களில் பற்றி எரிந்த நிகழ்வுகளை நாங்கள் பகிர்ந்து கொண்டோம்.

1965 ஜனவரி, 25 - தமிழக வரலாற்றில் மாணவர்கள் கனலில் தடங்களைப் பதித்த மாபெரும் புரட்சிநாள். அன்றின் ஊழிப்பேரலை ஒரே நாளில் சீற்றம் கொண்டெழுந்தது அன்று. பல்வேறு சிற்றலைகளின் ஒத்திகைகளுக்குப் பிறகு எழுச்சி கொண்ட பேரலை அது.

இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் ஒரு நீண்ட வரலாற்றைக் கொண்டது. சமஸ்கிருத ஆதிக்கத்தை உணர்ந்து எதிர்த்த மொழியாகத் தமிழ்தான் வரலாற்றில் நிற்கிறது. சமஸ்கிருதத்தின் மிகவும் புதிய வடிவமாக இந்தி நின்றது. இந்தியா விடுதலை பெறும் தருணத்தில் இந்தி ஆட்சிமொழியாக முன்மொழியப்பட்டு ஆதிக்கத்தை நெருங்கி இருந்தது. 1949 செப்டம்பர் திங்களில் இந்தியை இன்னும் 15 ஆண்டுகளில் ஆட்சி மொழியாக்க வேண்டும் என்று அரசியல் சட்டம்

1964 ஜனவரி 25 அன்று திருச்சி புகைவண்டி நிலையத்தின் முன்பு கீழ்ப்பழுவூர் சின்னச்சாமி தீக்குளித்தார். அந்நிகழ்வின் கூடு தமிழ்நெஞ்சங்களைச் சுட்டெரித்தது. இந்தி எதிர்ப்பில் அன்றைய திமுக முன்னணியில் நின்றபோதும், கட்சி கடந்ததாக அப்போராட்டம் மாணவர் கைகளுக்கு வந்து சேர்ந்தது.

நிறைவேற்றப்பட்டது. இப்படி ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு முன்பும் பின்பும் தமிழகத்தில் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்ட அலைகள் தொடர்ந்து கொண்டதான் இருந்தன. அது 1965இல் மாணவர் புரட்சியாக முற்றியது. இந்திமொழி ஆட்சிமொழியாகத் திணிக்கப்பட்டதன் வரலாற்றுப் பின்னணியை எஸ்.விராஜதுரையின் இந்து - இந்தி - இந்தியா என்ற நூல் பல்வேறு சான்றுகளுடன் விளக்குகிறது. நூலின் பெயரே உள்ளடக்கத்தைத் தெளிவுபடுத்தி விடுகிறது.

இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் என்ற மாபெரும் வரலாற்றில் நாங்களும் பங்கேற்றோம். 1964லிலிருந்தே தமிழகத்தில் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டக் கொழுந்துகள் எரியத் தொடங்கின. 1964 ஜனவரி 25 அன்று திருச்சி புகைவண்டி நிலையத்தின் முன்பு கீழ்ப்பழுவூர் சின்னச்சாமி தீக்குளித்தார். அந்நிகழ்வின் கூடு தமிழ்நெஞ்சங்களைச் சுட்டெரித்தது. இந்தி எதிர்ப்பில் அன்றைய திமுக முன்னணியில் நின்றபோதும், கட்சி கடந்ததாக அப்போராட்டம் மாணவர் கைகளுக்கு வந்து சேர்ந்தது.

மதுரை தியாகராசர் கல்லூரியில் இந்தி எதிர்ப்பு 1964லிலிருந்தே தீவிரம் கொள்ளத் தொடங்கியது. சின்னச்சாமியின் தீக்குளிப்பு இந்தி எதிர்ப்பின் பொறிகளைத் தியாக மூளச் செய்தது. இப்போராட்டத்தின் எழுச்சிக்கான அறிகுறிகளை இரண்டொரு நிகழ்வுகள் அடையாளம் காட்டின.

கல்லூரியில் தமிழ்மன்றம் இளங்கோ மன்றம் என்ற பெயரில் இயங்கியது. 1964-65இல் இளங்கோ மன்றத்துக்கான தேர்தல் நடைபெற்றது. திமுக ஆதரவு மாணவர்கள் தலைவர், செயலாளர் போன்ற பதவிகளுக்குப் போட்டியிட்டார்கள். எதிராகக் காங்கிரஸ் + இந்தியப் பொதுவுடைமைக் கட்சி மாணவர்கள் சார்பிலும் வேட்பாளர்கள்

நிறுத்தப்பட்டார்கள். இளங்கோ மன்றத்தின் செயலாளர் பதவிக்கு திமுக அணி என்னை நிறுத்தியது. எனக்கு எதிராகக் கவிஞர் மேத்தா காங்கிரஸ் அணியின் சார்பில் நிறுத்தப்பட்டார். மேத்தா தமக்கு எந்த ஒரு தலைப்புத் தந்தாலும் அது குறித்து உடனே கவிபாடுவதாகக் கூறிப் பரப்புரை செய்தார். என்னிடமும் அதுபோல எழுத முடியுமா என்று மாணவர்கள் கேட்டார்கள். நான் “அப்படி எழுதப்படுவது கவிதையாக இருக்க முடியாது. என்னால் எழுத முடியாது” என்று சொன்னேன். போட்டி கடுமையாகத்தான் இருந்தது. தேர்தலுக்கு முதல் நாள் இரவு என் அக்காள் மகள் பிரசவத்தில் இறந்து போய்விட்டதாகச் செய்தி வந்தது. நண்பர்கள் ‘தேர்தலை நாங்கள் பார்த்துக் கொள்கிறோம் நீ ஊர் போய் வா’ என்று அனுப்பி வைத்தார்கள். நானும் ஊருக்குப் போக வேண்டும் என்ற மனநிலையிலேயே இருந்தேன்.

தேர்தல் முடிவு திமுக அணிக்கு ஒன்று காங்கிரஸ் அணிக்கு ஒன்று என்பதாகவே இருந்தது. தலைவர் பதவி எங்கள் அணிக்குக் கிடைத்தது. செயலாளர் பதவி காங்கிரஸ் அணிக்குப் போனது. கவிஞர் மேத்தா வென்றார். நான் தோல்வியுற்றேன். திமுக மாணவர் அணி தியாகராசர் கல்லூரி முழுவதும் பரவி இருக்கவில்லை. திமுக சாராதவர்களும் காங்கிரஸ் அணியும் அங்கு வலுவாகத்தான் இருந்தனர். தேர்தல் முடிவு அறிவிக்கப்பட்டபோது அங்குப் பெருங்கலவரம் நடந்திருக்கிறது. கல்லூரி மைதானமே போர்க்களம் போல் காட்சி அளித்ததாம். மறுநாள் வந்த தோழர்கள் என்னிடம் இதை கதைகதையாகச் சொன்னார்கள். தேர்தல் அன்று நான் களத்தில் இல்லாததும் என் தோல்விக்கு ஒரு காரணம் என்று நம்பினேன். ஆனால் ஓராண்டுக்குள் நிலைமை மாறியது. இந்தி எதிர்ப்பின் வீச்சு பெரும்பாலான மாணவர்களைத் தன்வயம் ஈர்த்தது. அது எல்லாருக்குமான ஒரு

காக்கைச் சிறகினிலே
ஜனவரி 2014
88

மதுரை தியாகராசர் கல்லூரியில் இந்தி எதிர்ப்பு 1964லிலிருந்தே தீவிரம் கொள்ளத் தொடங்கியது. சின்னச்சாமியின் தீக்குளிப்பு இந்தி எதிர்ப்பின் பொறிகளைத் தீயாக மூளச் செய்தது. இப்போராட்டத்தின் எழுச்சிக்கான அறிகுறிகளை இரண்டொரு நிகழ்வுகள் அடையாளம் காட்டின.

சனநாயகப் போராட்டமாக வளர்ச்சி கண்டது. மறுஆண்டு நடந்த இளங்கோ மன்றத்துக்கான தேர்தலில் எங்கள் அணி போட்டியின்றித் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது. நான் இளங்கோ மன்றத்தின் தலைவரானேன்.

ஒருமுறை திரு.கிரிதாரி பிரசாத் எங்கள் கல்லூரியில் சொற்பொழிவாற்ற வந்தார். பொள்ளாச்சி மகாலிங்கம் நடத்திய வள்ளலார் இயக்கத்தின் முதன்மையான சொற்பொழிவாளர்களுள் ஒருவர் கிரிதாரி பிரசாத். இந்தியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட கிரிதாரி பிரசாத் தமிழில் வள்ளலார் குறித்தும், சர்வோதயம் குறித்தும் அருமையாகப் பேசுவார். இந்திக்காரர் ஒருவர் தமிழில் இப்படியெல்லாம் பேசுகிறார் என்று கேள்விப்பட்ட நாங்கள் அவர் பேச்சைக் கேட்கத் திரளாகப் போயிருந்தோம். சில நிமிடங்கள் சொற்பொழிவு சிறப்பாகப் போய்க் கொண்டிருந்தது. சிறிது நேரத்தில்லேயே சமஸ்கிருதம், இந்தி ஆகிய மொழிகளைப் பாராட்டிப் பேசினார். அது மட்டுமல்லாது தமிழ் குறித்து “after all it is a regional language” (கேவலம் அது ஒரு பிராந்திய மொழிதான்) என்று ஆங்கிலத்தில் நஞ்சைக் கக்கினார். எதிர்த்து ஆர்ப்பாட்டம் செய்திருக்கலாம். ஆனால் நாங்கள் அந்த அரங்கை விட்டு ஓட்டுமொத்தமாக வெளியேறி விட்டோம். அந்தச் சர்வோதயவாதி இதை எதிர்பார்க்கவில்லை. தம்முடையப் பேச்சாற்றல் மாணவர்களைக் கட்டிப் போட்டுவிடும் என்று எதிர்பார்த்தார். அவருக்கு முன்னால் வெறும் நாற்காலிகள்தாம் அசையாதிருந்தன.

மற்றொரு சமயம் அப்போது உத்தரப் பிரதேசத்தின் முதலமைச்சராக இருந்த சுசேதா கிருபளானி பேச வந்திருந்தார். ஆங்கிலத்தில் சரளமாகப் பேசினார். முன்வரிசையில் கவிஞர் நாகாமராசன், நான் இன்னும் சில நண்பர்கள் அமர்ந்திருந்தோம். பேசும்பொழுது அறிவுரை

கூறினார்; “You should not support separation” (நீங்கள் பிரிவினையை ஆதரிக்கக்கூடாது) உடனே காமராசன் எழுந்து, “Imposing Hindi is the reason for separation” (“இந்தியைத் திணிப்பதுதான் பிரிவினைக்கேக் காரணம்”) என்று ஒங்கிய குரலில் ஆங்கிலத்தில் முழங்கினார். சுசேதா கிருபளானியோ, “Hindi is the national language, you should not oppose Hindi” “இந்தி தேசிய மொழி; நீங்கள் அதை எதிர்க்கக்கூடாது,” என்றார். நான் எழுந்து நின்று, “We will never accept Hindi” “நாங்கள் ஒருபோதும் இந்தியை ஏற்க மாட்டோம்” என்று சத்தமிட்டேன். பிறகு மாணவர்கள் தாமாகவே “இந்தி ஒழிக” முழக்கமிட்டார்கள். சுசேதா கிருபளானியின் பாதுகாப்புக்காக நின்று கொண்டிருந்த காவல்துறையினர் உள்ளே நுழைந்து எங்களை வெளியே இழுத்துச் சென்றனர். இந்தி ஒழிக என்று நாங்கள் முழங்கிக் கொண்டே வெளியேறினோம். வெளியே என்னைச் சுற்றி மாணவர்களும், காவல்துறையினரும் நின்று கொண்டிருந்தனர். நாங்கள் சுசேதா கிருபளானி வெளியேறும் வரை முழங்கிக்

நாங்கள் அந்த அரங்கை விட்டு ஒட்டுமொத்தமாக வெளியேறி விட்டோம். அந்தச் சர்வோதயவாதி இதை எதிர்பார்க்க வில்லை. தம்முடையப் பேச்சாற்றல் மாணவர்களைக் கட்டிப் போட்டுவிடும் என்று எதிர்பார்த்தார். அவருக்கு முன்னால் வெறும் நாற்காலிகள்தாம் அசையாதிருந்தன.

கொண்டிருந்தோம். அவரும் காரில் ஏறிப் புறப்பட்டு விட்டார். அப்பொழுது முதலாமாண்டு படித்துக் கொண்டிருந்த கவிஞர் முருகையன் என்னைக் கூட்டத்திலிருந்து இழுத்துக் கொண்டு போனார். என்னிடம் சொன்னார்; “காவல் துறையினர் உங்களைக் கண்காணிக்கிறார்கள்”

“அதனால் என்ன?” என்றேன்.

“அவர்களால் கண்காணிக்கப்படாமல் இருந்தால் நீண்ட போராட்டத்தை நடத்தலாம்” என்றார். அது எனக்குச் சரியென்று பட்டது.

முருகையன் அப்பொழுது கவிஞராக அறிமுகப்படவில்லை. அவர் காவல்துறை ஆய்வாளரின் மகன். கூடைப்பந்து விளையாட்டு வீரர். போராட்டத்தின்போது அவருடன் சேர்ந்து பல நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்தோம். இன்று அவர் கவிஞர் கடர் முருகையன்.

முன்னரே குறிப்பிட்டது போல ஈ.கி.சின்னச்சாமியின் தீக்குளிப்பு எங்கள் உணர்வுகளில் சூடேற்றிக் கொண்டிருந்தது. அவருடைய போராட்டத்தை நாங்கள் வில்லுப்பாட்டாக நிகழ்த்தத் தீர்மானித்தோம். எங்கள் தமிழ்ப் பேராசிரியர் திருபாலச்சந்திரன் நன்றாகப் பாடுவார் என்பதுடன் வில்லுப் பாட்டிலும் தேர்ச்சிப் பெற்றிருந்தார். எங்களில் திரு.எழுமலை செயராமன் அருமையாகப் பாடுவார். போராட்டக்குணம் கொண்டவர். அந்தத் திமுக நாட்களில் இடதுசாரி இலக்கியங்களைப் படிக்கிறவராகவும், அவற்றை அறிமுகம் செய்கிறவராகவும் அவர் இருந்தார். வில்லியம் ரைஸ் என்ற அமெரிக்க இதழியலாளர் எழுதிய ‘நேரில் கண்ட ரஷ்யப் புரட்சி’ என்ற நூலை செயராமன்தான் என்னைப் படிக்கச் சொன்னார். அது என் சிந்தனையில் ஒரு இடதுசாரித் திருப்பத்தை ஏற்படுத்தியது. முந்திய இதழில் நான் நினைவு கூர்ந்திருந்த வெயில் கவிதையின் கடைசி

இரண்டு கண்ணிகள் இடதுசாரித் தாக்கத்தின் விளைவுகள்தாம்.

சுரண்டிக் கொழுப்பவர்கள் - உன் சூட்டில் பொசுங்கவில்லை
சுரண்டப் படுபவர்தான் - உன் சூட்டில் பொசுங்குகிறார்.
ஆகையினால் வெயிலே - ஏழை ஆவி பிரிந்த உடல்
வேகையில் மட்டும் சுடு - அவரை வீணில் பொசுக்காதே

தேசிய இனத்தின் விடுதலை உணர்வுடன் பொதுமைச் சிந்தனையின் தாக்கமும் என்னிடம் கூடியது.

பேராசிரியர் பாலச்சந்திரனின் பயிற்சியுடன் எழுமலை செயராமன் இன்னும் சில பாட்டுத் தோழர்களின் பங்கேற்புடன் வில்லுப்பாட்டு ஒத்திகை தொடர்ந்தது. அதற்குரிய பாடல்களை நான் எழுதினேன். ஒருநாள் வில்லுப்பாட்டு அரங்கேற்றப்பட்டது. தோழர்கள் காளிமுத்து, காமராசன், பா.செயப்பிரகாசம், அசன் முகமது போன்றவர்களின் கனல் தெறிக்கும் சொற் பொழிவுகள், தோழர்கள் சொக்கன், சுருளிவேலு, கன்னியப்பன் போன்ற செயல்வீரர்களின் ஓயாத உழைப்பு ஆகியவற்றால் மதுரை தியாகராசர் கல்லூரியே ஒரு கொதிநிலையில் இருந்தது. பேராசிரியர் சி.இலக்குவனாரின் முனைவர் பட்டத்துக்கான ஆய்வேடும் அப்பொழுதுதான் வெளிவந்தது. ஆய்வேட்டில் தமிழின் தொன்மை குறித்த செய்திகள் விவாதிக்கப்பட்டன. எங்களை அவை கிளர்ச்சிகொள்ளச் செய்தன.

தமிழக அளவிலும் மாணவர் போராட்டத்துக்கான முயற்சிகள் தீவிரப் பட்டன. திராவிட முன்னேற்றக்கழகத் தலைமை 1965 சனவரி போராட்டத்துக்கான அறைகூவலை விடுத்தது. தமிழகமே வரிந்து கட்டி எழுந்து அணியமாக நின்றது. ■

திருமயம் பாறை ஓவியங்கள் அஜந்தா, எல்லோரா ஓவியங்களைவிட தொன்மையானது முனைவர் அருள்முருகன் நேர்காணல்

உலகத்தின் ஆகத்தொன்மையான ஓவியங்களில் ஒன்றான பாறை ஓவியங்களைக் கண்டுபிடித்தவர் வீடு என்ற ஆரவாரமோ பரபரப்போ இல்லாத அமைதியான அவரது இல்லத்தில் அதைவிடவும் பேரமைதியான ஒரு அந்திப்பொழுதில் உலகத்தின் பார்வையை திருமயம் கோட்டையை நோக்கித் திருப்பிவிட்ட புதுக்கோட்டை மாவட்ட முதன்மைக் கல்வி அலுவலர் முனைவர். நா. அருள்முருகன் அவர்களைச் சந்தித்தோம்.

கி.மு. 5000 ஆண்டிற்கும் முந்தையக் காலத்தைச் சார்ந்த திருமயம் பாறை ஓவியங்களை ஒரு மாதத்திற்கு முன்புதான் அவர் ஆய்வு செய்து அறிவித்திருந்தார். அதற்கான அனைத்து ஆதாரங்களும் அவரது வீட்டில் இருந்தாலும் அதற்கான எந்தவிதமான ஆரவாரமோ பெருமிதமோ அற்ற ஒரு சாதாரண எளியமனிதராய் நண்பராய் அவர் நமக்கு நேர்காணல் தந்தார்.

எனக்குச் சொந்த ஊர் கரூர் மாவட்டம் பொம்மனத்துப்பட்டி. சிறு வயதில் கிராமத்தில் உள்ள மலைகளையும் மலைக்கு வெளியே இருக்கிற பெருங்கற்படை நடுகற்களையும் பார்த்த அனுபவம் உண்டு. இளமைக் காலத்திலிருந்தே தொடர்ந்து இப்படிப் பழகியதாலோ என்னவோ மலைகளும் குன்றுகளும் எனது வாழ்வில் பிரிக்கமுடியாத ஒரு அங்கமாகவே மாறிப்போயிருந்தன.

பள்ளிக் கல்வி முடிந்த பிறகு ஆசிரியப் பயிற்சி பெற்ற தருணத்தில் கரூர் வடக்கில் உள்ள

இந்த தீபாவளி அன்று தமிழாசிரியர் கும. திருப்பதியுடன் தேனி மலைக்குப் போய்வந்தேன். ஒவ்வொரு முறை நான் மலையேறும்போதும் என்னோடு ஒத்த மனநிலையில் உள்ள என் ஆசிரிய நண்பர்களை அழைத்துக்கொண்டுதான் போவேன். என் குடும்பத்தை அழைத்துக்கொண்டு போன அனுபவங்களும் உண்டு.

வேலாயுதம்பாளையத்தில் நண்பன் செல்வனுடன் (தற்போது துணை ஆட்சியராக திருச்சியில் பயிற்சி பெற்று வருகிறார்) விடுமுறை நாளில் தங்கியிருந்த பொழுது அருகில் உள்ள புகழிமலை எனப்படும் ஆர்நாட்டார் மலைப்பகுதிக்குச் சென்றோம். அங்கிருக்கிற கல் குகைகளையும் மிகப் பழங்காலத்திய எழுத்து வடிவங்களையும் வாய்ப்புக் கிடைக்கிறபோதெல்லாம் பார்த்து ரசிக்கிறவனாக மாறிப் போனேன் என்பதாகத்தான் அவரது எளிமையான ஆனால், பேராழமிக்க பேட்டி தொடங்கியது.

பணிக்கு வந்த பிறகும் இந்த வழக்கத்தைத் தொடரும் வாய்ப்பு எப்படி உங்களுக்கு வாய்த்தது?

கிருஷ்ணகிரி மாவட்டத்தில் மாவட்டக் கல்வி அலுவலராகப் பணியில் சேர்ந்தேன். நான் பணியேற்பதற்கு முன்னால் அந்த மாவட்டத்தின் ஆட்சித் தலைவராக இருந்த முனைவர் வே.க. சண்முகம் இ.ஆ.ப. அவர்கள் (தற்போதைய ஈரோடு மாவட்ட ஆட்சியர்), கிருஷ்ணகிரி மாவட்டம் வரலாற்றுத் தொன்மங்களையும் சிறப்புக்களையும் கொண்ட ஒரு பழமையான பகுதி என்றும் எனவே தொல் பழங்காலச் சின்னங்களை, சான்றுகளை, வரலாற்றுச் சுவடுகளைக் கண்டறிந்து வெளியில் கொண்டுவர வேண்டும் என்றும் அதன் மூலம் இந்த மண்ணின் வரலாறும் மக்களின் வரலாறும் அவற்றின் பழமையும் தொன்மையும் படி உலகைச் சென்றடையவேண்டும் என்பதையும் ஒரு கட்டமைக்கப்படாத இயக்கமாகவே செய்து வைத்திருந்தார் என்பதை அறியமுடிந்தது. அதன் விளைவாக, அந்த

மாவட்டத்தில் அக்கறையுள்ள சான்றோர்கள் அந்த மாவட்டத்தின் தொன்மங்களை வெளிக்கொணர்வதில் மிகுந்த ஆர்வத்தோடும் அக்கறையோடும் இருந்தனர். அவர்களில் பலர் ஆசிரியர்களாகவும் இருந்தது எனக்கு ஆர்வத்தைத் தூண்டியது. அவர்களின் துணையோடு கிருஷ்ணகிரியில் உள்ள மலைக் குகைகள், பாறை ஓவியங்கள், சிற்பங்கள், கல்வெட்டுகள், தொன்ம வரலாறுகளைக் குறித்த நூல்கள் என்று ஆர்வமானேன். ஒவ்வொரு விடுமுறை நாளிலும் ஏதாவதொரு மலையில் ஏறி இறங்கத் தொடங்கினேன். எனது உயர் ஆய்வும் சமணம் தொடர்பான நீலகேசி என்பதால் இந்த ஆய்வு, எனக்குத் தனிப்படவும் பயன் தருமென்று நம்பினேன். இப்படியாக, குகைகள், சமணக் குகைகள், கோயில்கள், பாறை ஓவியங்கள், சிலை வடிவங்கள் தொடர்பான அனுபவ அறிவும் பட்டறிவும் கைகோத்துக் கொண்டு என்னை இந்த ஆய்வு நோக்கி ஈர்த்திருக்கிறது என்று கருதுகிறேன்.

கிருஷ்ணகிரியில் இருந்து பதவி உயர்வு பெற்று மாவட்ட முதன்மைக் கல்வி அலுவலராய் புதுக்கோட்டைக்கு வந்திருக்கிறீர்கள். இங்கும் அது மாதிரியான பணிகளை எப்படித் தொடர்ந்தீர்கள்?

புதுக்கோட்டையில் நான் பணியில் சேர்ந்தவுடன் இலட்சக்கணக்கான பழம் பதிப்பு நூல்களை ஆவணங்களாய் பொத்திப் பாதுகாத்து வருகிற ஞானாலயா கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களின் தொடர்பு கிடைத்தது. போக, தமிழாசிரியரும் கவிஞருமான திரு. முத்துநிலவன் அவர்களின் தொடர்பும் கிடைத்தது. இவர்கள் மூலமாக புதுக்கோட்டை

புதுக்கோட்டையின் வரலாறையும் தொன்மத்தையும் ஓரளவிற்கு அறிந்துகொண்ட பின் மாவட்டத்திலுள்ள ஒவ்வொரு மலையாகப் போய்ப் பார்க்கத் தொடங்கினேன். என்னால் ஏற முடிந்த எந்த மலையையும் நான் விட்டுவைப்பதில்லை.

மாவட்டத்தின் தொன்மம், வரலாறு, கோயில்கள், சிற்பங்கள், ஓவியங்கள் ஆகியன பற்றிய அறிமுகம் கிடைத்தது.

இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற பிறகும் ஆங்கிலேயரின் ஆளுகையின் கீழ் செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்த சமஸ்தானங்களைப் புதுக்கோட்டை சமஸ்தானமும் ஒன்று. சர்தார் வல்லபாய் பட்டேல் தனது உறுதியான நடவடிக்கையின் மூலம் நாட்டின் எல்லா சமஸ்தானங்களையும் இந்திய அரசின் ஆளுகையின் கீழ் கொண்டுவரும் வரைக்கும், புதுக்கோட்டை சமஸ்தானமும் தனி சமஸ்தானமாகவே 'புதுக்கோட்டை ஸ்டேட்' என்ற பெயரோடு விளங்கியது. புதுக்கோட்டை சமஸ்தானம் வெளியிட்டிருந்த புதுக்கோட்டை பற்றிய வரலாற்றுத் தகவல்களை இந்த நண்பர்கள் மூலம் வாசிக்கத் தொடங்கினேன். புதுக்கோட்டையின் வரலாறையும் தொன்மத்தையும் ஓரளவிற்கு அறிந்துகொண்ட பின் மாவட்டத்திலுள்ள ஒவ்வொரு மலையாகப் போய்ப் பார்க்கத் தொடங்கினேன். என்னால் ஏற முடிந்த எந்த மலையையும் நான் விட்டுவைப்பதில்லை.

குடுமியான் மலையிலிருந்து ஒவ்வொரு மலையாய் ஏறி இறங்கினேன். இந்த தீபாவளி அன்று தமிழாசிரியர் கும. திருப்பதியுடன் தேனி மலைக்குப் போய்வந்தேன். ஒவ்வொரு முறை நான் மலையேறும்போதும் என்னோடு ஒத்த மனநிலையில் உள்ள என் ஆசிரிய நண்பர்களை அழைத்துக்கொண்டுதான் போவேன். என் குடும்பத்தை அழைத்துக்கொண்டு போன அனுபவங்களும் உண்டு.

திருமயத்துப் பாறை ஓவியத்தை எப்படி, எப்போது கண்டடைந்தீர்கள்?

எப்போதும் போல ஒருமுறை திருமயம் கோட்டையைப் பார்க்கப் போயிருந்தோம். சுற்றிப் பார்க்க, பார்க்க பிரமிப்பாய் இருக்கும் அந்தக் கோட்டையின் அழகு என்னை வியப்பில் ஆழ்த்தியது. அந்தக் கோட்டையின் மீது ஏறி மல்லாந்து படுத்துக்கொண்டு வானத்தைப்

பார்த்தால் இந்த உலகமே ஒரு சிறு பொறி உருண்டையாய் சுருங்கி கண்ணுக்கு முன்னால் கவிந்து நிற்பது மாதிரி தெரியும். அது ஒரு மகிழ்ச்சியான அனுபவம். அதற்காக, திருமயம் கோட்டைக்கு அடிக்கடி போய்வர ஆரம்பித்தோம். அதுமட்டுமல்ல, திருமயம் கோட்டையில் பணியாற்றும் தொல்லியல் துறை உதவியாளர் திரு. சந்திரசேகர் என்பவர் எல்லோரோடும் மிக இயல்பாய் பழக்கடிவவர். அத்தகைய தமது இயல்பான பழக்கத்தை எங்களிடமும் பரவ விட்டார். அதனால், அந்த வழியாக வேறு இடங்களுக்குப் போகும் போதுகூட திருமயம் கோட்டைக்குப் போவதை ஒரு வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தோம். அப்படி ஒருநாள் போயிருந்தபோதுதான் இந்த ஓவியங்களைப் பார்க்க முடிந்தது.

அதுதான் எப்படிக் கண்டுபிடித்தீர்கள்?

சமண நூலாகிய நீலகேசியில் ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்டமும் இலக்கண நூலாகிய நேமிநாதத்தில் முனைவர் பட்டமும் பெறுவதற்காகப் படித்த நூல்களில் சமணம் பற்றியும் சமணர் தங்குமிடங்கள் பற்றியும் வாசிக்க முடிந்தது. தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற 42 சமணச் சின்னங்களில் மிகப் பழமையான 30 சமணச் சின்னங்கள் புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் இருப்பதாக Heritage of Pudukkottai நூலின் ஆசிரியர் சுவாமிநாதன் என்பார் தெரிவித்துள்ளார். அதுவும் அவற்றில் பெரும்பாலானவை திருமயம் பொன்மராவதி பகுதியிலேயே இருப்பதாக அறிந்திருந்தேன். அதனால், திருமயம் பகுதியிலுள்ள எந்த மலையை ஏறும்போதும் மலையைச் சுற்றிவரும் போதும் ஏதேனும் தென்படுகிறதா என்று பார்த்துக்கொண்டே வருவேன். குகைகள் நிறைந்த பாறையாக இருப்பின் அதனுள்ளே போய் நின்று புகைப்படம் எடுத்துக்கொள்வது எனக்குப் பிடித்தமான ஒன்று. குண்டுப் பாறையாக இருந்தால், கீழே நின்றுகொண்டு இரண்டு கைகளால் அல்லது தலையால் பாறையைத் தாங்கிப் பிடிப்பதுபோல் கண்களை

உருட்டியவாறு புனைப்படம் எடுத்துக்கொள்வது எனது பழக்கம். அப்படி ஒருமுறை படுத்துக் கொண்டு திருமயம் கோட்டையில் உள்ள இந்தப் பாறையைத் தாங்கிப்பிடிப்பதாக பாவனை செய்துகொண்டிருந்தபோதுதான் இந்த ஓவியங்கள் என் கண்ணில் பட்டன. ஒரு இனம் புரியாத இன்ப அதிர்ச்சி ஏற்பட்டது.

பார்த்த மாத்திரத்திலேயே இது தொன்ம மிக்க ஒன்று என்று உணர்ந்தீர்களா?

அப்படிச் சொல்ல முடியாது. ஒரே வண்ணத்தினால் ஆன செந்நிறமான ஓவியங்களைப் பார்க்க முடிந்தது. அதுவும் தெளிவாகத் தெரியவில்லை. எனவே, குடிக்கக் கொண்டுபோயிருந்த தண்ணீரைத் தெளித்து ஓவியங்களைக் காண முயன்றேன். பிறிதொரு நாள் முடி திருத்தும் கடைகளில் பயன்படுத்தப்படும் தண்ணீர் தெளிப்பானை வாங்கிக்கொண்டு போய் பாறைமீது இருந்த அழுக்குகளைச் சுத்தம் செய்து பார்த்தபோது நாங்கள் நிச்சத்திற்கும் அதிர்ந்துதான் போனோம். கண்ணில்லாத வடிவத்தில் ஓவியங்கள் தெரிந்தன. எல்லா ஓவியங்களும் சிவப்பு வண்ணத்திலேயே இருந்தது, எங்களது கவனத்தை ஈர்த்தது.

இந்த வண்ணக் குழைவு, ஓவியம் என்ற வடிவம் கண்டடையப் படுவதற்கு முன்னமே பயன்படுத்தப்பட்ட வண்ணக் கலவையாகத் தோன்றியது. சித்தன்ன வாசல் ஓவியங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள வண்ணக் கலவையை விட நிச்சயமாக இந்த வண்ணக் கலவை காலத்தால் மூத்தது என்று தோன்றியது. இந்த உணர்வு எனது உறக்கத்தைக் களவாடிப் போனது.

இதிலிருந்த ஓவியங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு செய்தியை உணர்த்தின. தொல் சாப்பியத்தில் வரும் 'உண்டாட்டு' என்பதற்கான விவரிப்பு திருமயத்தில் ஓவியமாக இருந்தது. ஒவ்வொன்றும் தாய்வழிச் சமூக அடையாளங்களாகவே தோன்றின. ராகுல சாங்கிருத்தியாயன் அவர்களது 'வால்காவிலிருந்து கங்கை வரை' என்ற நூலில் உள்ள முதல் கதையான நிஷா என்ற கதையோடு ஒரு ஓவியம்

ஒத்துப்போனதைக் கண்டோம். அந்தக் கதையில் வருவது போலவே வேட்டையாடிய விலங்குகளைக் கூட்டமாய் அமர்ந்து உண்ணும் ஒரு ஓவியம் மாதிரி ஒன்று தென்பட்டது. கூர்ந்து பார்த்தபோது நிஷா கதைக்கும் இந்த ஓவியத்திற்கும் நிறைய தொடர்பு இருப்பதாகத் தெரிந்தது. எனில் நிஷா கதை நிகழ்ந்ததாகச் சொல்லப்படும் (கி.மு.6,000) காலக்கட்டத்தில் தான் இந்த ஓவியம் வரையப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று மனதில் பட்டது. இந்த எண்ணமே என்னை மேல் அதிகமான வேகத்தோடு உந்தித் தள்ளியது.

கூர்ந்து நோக்க நோக்க ஓவியத்திற்கும் கதைக்குமான உறவு ஒன்றுபட்டு வளர்ந்து கொண்டே போவதை என்னால் உணர்ந்து கொள்ள முடிந்தது.

இப்படி இருக்கும் பட்சத்தில் நிஷா காலமும் இந்த ஓவியத்தின் காலமும் ஒன்றுதான் என்று தோன்றியது. நிஷா காலத்தை கி.மு. 6000 என்பதாக ராகுல்ஜி கூறுகிறார். இதன் வயதும் 8000 ஆண்டுகளேனும் இருக்க வேண்டும் என்று தோன்றியது. பொதுவாகவே, ஒரு சமூகத்தின் குறிப்பாக, குழுச்சமூகத்தின் வரலாறு இம்மாதிரியான ஓவியங்களிலிருந்தும் க ல் வெ ட் டு க ளி லி ரு ந் து ம் த ா ன் எழுதப்படுகின்றன.

இது கி.மு.5000 ஆண்டுகளுக்கு முந்தியது என்பதை எப்படி நிறுவுகிறீர்கள்?

தொன்மச் சான்றுகளை வைத்தே வரலாறு கட்டமைக்கப்படுகிறது. எனவே எல்லாவற்றையும் நிழல்படம் எடுத்த பிறகு சித்தன்ன வாசல் ஓவியத்திற்கு முந்தைய ஓவியங்கள் பற்றிய தகவல் ஏதேனும் இருக்கிறதா என்பதை விசாரித்து அறிந்த பின்பே திருமயம் ஓவியத்தின் தொன்மையை உறுதி செய்தோம்.

தமிழ்நாட்டில் 500க்கும் மேற்பட்ட இடங்களில் பாறை ஓவியங்கள் இருப்பதாகக் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. இந்த இடங்களின் பட்டியலில் திருமயம் பாறை ஓவியங்களையும் சேர்த்துக்கொள்வதோடு இதை கி.மு. 5000 ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய ஓவியம் என்பதையும் ஆய்வுசெய்து ஆவணப்படுத்த வேண்டும்.

ஆவணப்படுத்த வேண்டும் என்பது சரி. ஆனால் இந்த பழமையை, தொன்மத்தை எவ்வாறு நிறுவப்போகிறீர்கள்?

உலக மனிதகுல வரலாறு முழுவதும், பதிவுசெய்யப்பட்ட எழுத்து வரலாறுகளால் கட்டமைக்கப்பட்டதாகவே இருக்கின்றன.

காங்கைச் சிறகினிலே
ஜனவரி 2014

ஆனால் வரலாறு அப்படி இருக்கக்கூடாது. தொன்மைச் சான்றுகளைக்கொண்டு வரலாறு பதிவுசெய்யப்பட வேண்டும். குறிப்பாக, ஓவியங்களைக் கால ஒப்பீட்டு முறையில் தொன்மத்தைச் சொல்லலாம். அல்லது ஓவியப் பாணி முறையைக் கொண்டும் அதனைச் சொல்லலாம். கார்பன் கணிப்பு முறை என்று ஒன்றும் இருக்கிறது. ஒரு சிறு துசளை எடுத்து அதனை ஆய்வகத்தில் ஆய்வு செய்து அதிலிருந்து தொன்மையைக் கண்டடையலாம். ஆனால் இது அவ்வளவு சரியான முடிவைத் தரும் என்று சொல்ல முடியாது. ராகுல்ஜி மானிட வளர்ச்சிக்கான வரலாற்றினை அட்டவணைப்படுத்தும்பொழுது இனக்குழு யுகம் கி.மு. 7000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது என்று கூறுகிறார். இந்த ஓவியங்களில் அத்தகைய இனக்குழுக்களின் சாயல் படந்து கிடப்பதைக் காணமுடிகிறது.

இதுபோக, அஜந்தா, எல்லோரா ஓவியங்கள் உருவத் தெளிவோடு பல வண்ணக் கலவையோடு உள்ளன. திருமயத்தில் இருக்கிற ஓவியங்கள் ஒரே வண்ணத்தோடும் உருவத் தெளிவற்றும் உள்ளன. தெளிவு என்பது தெளிவின்மைக்கு பிந்தையது ஆகும்.

இந்த வகையிலும் பல்வேறு வண்ணங்களின் பயன்பாடு புழக்கத்திற்கு வருவதற்கு முன்பே ஒரே வண்ணத்தால் அடர்த்தியான செந்நிறத்தால் இந்த ஓவியங்கள் வரையப்பட்டிருப்பதாலும் நிச்சயமாக இதனை அஜந்தா, எல்லோராவைவிட பழமையான, தொன்மையான ஓவியங்கள் என்று சொல்லலாம். மேலும், பிற நாட்டு, பிற மாநில ஓவியங்கள் பல திருமயம் பாறை ஓவியங்களைப் போன்ற பாணியிலேயே உள்ளன.

மா. இராசமாணிக்கனார் 'தமிழக வரலாறும் ஆட்சியும்' என்ற தமது நூலில் சுட்டிக்காட்டியுள்ள பழைய கற்காலத்து மக்கள் பயன்படுத்தியதாகக் கூறும் கற்கருவிகளை மிக ஒத்து இந்த ஓவியங்களில் உள்ள கருவிகள் இருப்பதைக் காணமுடிகிறது. இதிலிருந்தும் பழைய கற்காலத்தைச் சேர்ந்த அல்லது அதற்கு முந்தைய காலத்து ஓவியங்கள் இவை என்று உணர முடியும்.

இதன் மூலம் அல்லை உலகின் ஆகத் தொன்மமான ஓவியங்கள் நம் மண்ணில் இருக்கின்றன என்ற உண்மையை உலகிற்குச் சொல்லுவதன் மூலம் எதைச் சாதிக்க நினைக்கிறீர்கள்?

நங்கள் கேட்பதின் உள்ளர்த்தம் புரிந்த நிலையிலேயே இந்தக் கேள்விக்குப் பதில்

சொல்கிறேன். இந்த தொன்மை எங்களால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது என்ற திமிரோ, எங்கள் மண், உலகின் மிகப் பழமையான கலாச்சாரத்திற்குச் சொந்தமான மண் என்ற கர்வமோ எங்களுக்கு இல்லை. ஆனால், பழம்பெரும் பூமி எங்கள் பூமி என்பதிலும், உலகின் தொன்மமும் பழமையுமான கலாச்சாரமும் நாகரிகமும் எங்களுக்குச் சொந்தம் என்பதிலும், ஏதோ இனம் புரியாத ஒரு மகிழ்வும் பெருமிதமும் எங்களுக்கு உண்டு. மட்டுமல்ல, உலக மனிதகுல வரலாற்றை உரத்துச் சொன்ன வால்காவிலிருந்து கங்கைவரை என்ற நூலையோ, தமிழின் தொன்மையான இலக்கண நூலான தொல்காப்பியத்தையோ படிக்கிற ஒவ்வொரு வரும் இனி வரும் காலங்களில் புதுக்கோட்டையில் கிடைத்தள்ள இந்தப் பாறை ஓவியங்களைச் சேர்த்தே புரிந்துகொள்ளவேண்டும் என்ற அவசியத்தை இந்த கண்டுபிடிப்பு ஏற்படுத்தியிருப்பதாகவே நம்புகிறேன்.

கல்வித் துறையின் மிக முக்கியமான உயர்ந்த பொறுப்பில் அதுவும் ஒரு மாவட்டத்தின் முதன்மைக் கல்வி அலுவலராக இருந்து கொண்டு இதுபோன்ற ஆராய்ச்சிப் பணிகளில் ஈடுபட எப்படி நேரம் கிடைக்கிறது?

அதில் எந்தச் சிரமமும் எனக்கு இல்லை. ஏனென்றால், எனது வேலைகளை நான் இலகுவாக்கிக் கொண்டேன். <http://www.pudhukaischools.com> என்று ஒரு இணையத்தைப் புதுக்கோட்டை மாவட்டப் பள்ளிக் கல்வித்துறைக்காகத் தொடங்கிச் செயல்படுத்தி வருகின்றேன். மாவட்ட பள்ளிக் கல்வித் துறை சார்ந்த எல்லாத் தகவல்களும் அதில் இருந்து எடுக்கவும் சேர்க்கவும் திட்டமிட்டு வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. என்னைப் பார்ப்பதற்கென்று எந்தத் தலைமை ஆசிரியரும் என்னைத் தேடி அலுவலகத்திற்கு வர வேண்டியதில்லை. கணினி வழியாகவே எல்லா வழிகாட்டுதல்களையும் வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. கிடைக்கும் ஒய்வு நேரத்தை இத்தகைய ஆய்வுகளுக்காகப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறேன் என்று கூறியவாறே கரம் கூப்பிய அந்த காண்பதற்கு அரிதான அதிகாரியிடமிருந்து விடைபெற்றபோது இரவு 11:30 மணி.

அதிநவீன கணினிச் செயல்பாட்டில் தமது அலுவலகத்தையே கட்டிப் போட்டுள்ள அருள் முருகன், தொன்மங்களைத் தேடித் தேடி மலைமலையாய் ஏறி இறங்கிக் கொண்டிருப்பது வியப்பிலும் வியப்பாகத்தான் இருக்கிறது. ■

காங்கைச் சிற்றகினிவே
ஜனவரி 2014

தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூலகத்தில் ஒளிந்து கிடக்கும் ஓலைச்சுவடிகள்

நீர்வளம் நிரம்பிய செந்நெல் வயல்கள் சூழ்ந்த ஊர் (தண்+செய்+ஊர்) தஞ்சாவூர். பஞ்சம் என வருவோர்க்குத் தஞ்சம் அளிக்கும் (தஞ்சம் + ஊர்) ஊரும் தஞ்சாவூரே. காவிரியும், காவிரி பெருக்கெடுத்தால் கொள்ளுகின்ற கொள்ளிடமும் சூழ்ந்து வளங்காட்டும் ஊர் தஞ்சாவூர். செந்நெல் கட்டுகள் மலிந்த வயல்கள் மட்டுந்தானா தஞ்சாவூரில்?..... மனநலம் கூட்டும் சொற்கட்டுகள் நிறைந்த நூலகமும் உண்டு - அதுதான் தஞ்சாவூர் சரசுவதி மகால் நூலகம்.

கட்டட வேலைகளைச் சீர்தூக்கிச் செய்யும் கொத்தனார்கள் கைகளில் தூக்கு நூல் குண்டு. தரமான மரவேலை செய்யும் தச்சர்கள் கரங்களில் நூல் கண்டு. கோணல் மாணல் மனைக் கோட்டம் மரவாட்டம் நீக்கி நேராக, நிலையாக, சீராக கட்டடங்கள், மர வேலைப்பாடுகள் அமைய தூக்கு நூல் குண்டுகளும், நூல் கண்டுகளும் பயன்படுகின்றன. அதைப்போல மனக்கோட்டம் நீக்கி உளவாட்டம் போக்கி, சிந்தனைக் கோணல் மாணல் கழித்து, மனவளம் நேர்பட, மூளைத்திறன் சீர்பட நூல்கள் தேவை. கற்க, கற்பிக்க கற்றபின் சிந்திக்க செயல்பட புத்தகங்கள் வேண்டும்.

தஞ்சாவூர் சரசுவதி மகால் நூலகம்
என்பது கருத்துப் புதையலா?
எண்ணச்சுரங்கமா? கல்வி, கேள்வி, நூலறிந்தோர்,
நூலுணர்வு உணரா நுண்மையரின் சரணாலயமா?
தெரிந்து கொள்வதற்கு முன்பாக, கையெழுத்துப் பிரதிகள்,
ஓலைச்சுவடிகள், ஏடுகள், சுவடிகள் அரங்கம் பற்றிய
புரிதல் தேவைதானே?

அச்சுக்கலையும் அச்சத் தாள்களும் இல்லாத அன்றைய நாட்கள். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பதப்படுத்தப்பெற்ற பனை ஓலைகள் நறுக்கப்பட்டன. எழுத்தாணியால் எழுதப்பட்டு ஓரங்கள் பொத்து துளையிடப்பட்டன. நூல் நுழைக்கப்பட்டு அடுக்கப்பட்டு ஓலை நறுக்கித் தொகுப்புகளின் மேலேயும் கீழேயும் மெல்லிய மரச்சட்டங்கள் வைத்துக் கட்டப்பட்டு அகப்படுத்தப்பட்டன. பதப்படுத்தப்பெற்ற பனை ஓலைகள் எழுத்தாணி கொண்டு எழுதப்பெற்று, துளையிட்டு, பொத்து அகப்படுத்தப்பட்டதால் 'பொத்தகம்' என அறியப்பட்டது. பின்னாட்களில் பொத்தகம், புத்தகமாக மாறி 'புஸ்த்தகம்' ஆகப்பட்டது. "கைகளுக்கு அழகு புத்தகம்" என்பதுகூட "புஸ்த்தகம் ஹஸ்த லட்சணம்" என வடமொழி ஆக்கப்பட்டது.

மொழி, கலை, அறிவியல் என பரந்து பட்ட நூல்கள் அகப்படுத்தலால் நூலகம் என்றும் எண், எழுத்து என புத்தகங்கள் அடுக்கப்பட்டு ஒழுங்குப்படுத்தியதால் புத்தகச் சாலை எனவும் அறியப்பட்டது. தஞ்சாவூர் சரசுவதி மகால் நூலகம் என்பது ஓலைச் சுவடிகளும் நூல்களும் கொண்ட கருத்துச் சுரங்கம். விஜயாலய சோழன் தொடங்கி வீரசேகர சோழன் வரை (கி.பி.848 தொடங்கி கி.பி 1580 வரை) சோழப் பேரரசர்களின் ஆட்சியால் தஞ்சாவூர் சீர்மை பெற்றது. அதன் பின்னர் நாயக்கர்கள், மராட்டியர்கள், வெள்ளையர்கள் ஆட்சியில் தஞ்சாவூர் சிக்கிக் கொண்டது.

1535-1678-களில் தஞ்சாவூரை நாயக்கர்கள் ஆண்டபோது அரசாங்க அரண்மனை நூலகமாக, சரசுவதி பாண்டா எனும் பெயரில் தொடங்கப்பட்டு அரச குடும்பத்தினருக்கு மட்டும் பயன்பட்டது. கி.பி.1676இல் தஞ்சாவூர் அரியணை, நாயக்கர்களிடமிருந்து மராட்டியர்களுக்கு மாறினாலும் ஆங்கிலேய கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியினரின் எடுபிடி களாகவே மராட்டியர்கள் விளங்கினர். 1855 வரை ஏறத்தாழ 180 ஆண்டுகள் மராட்டிய ஆட்சி தஞ்சையில் நீடித்தது. நாயக்கர் கால சரசுவதி பாண்டா / சரசுவதி பண்டாரம், மராட்டியர் காலத்தில் சரசுவதி மகாலாக

பொதுமக்கள் எல்லோருக்கும் திறந்துவிடப்பட்டது. 500 ஆண்டுகள் பழைமை வாய்ந்த சரசுவதி மகால் நூலகத்தின் ஓலைச் சுவடிகளும், புத்தகங்களும் 65%க்கும் மேல் இன்னமும் பிரித்தறியப்படாமல், படித்தறியப்படாமல் சமஸ்கிருதம், தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், அரபி, உருது, ஜெர்மனி, பிரெஞ்சு, ஆங்கிலம், கிரேக்கம், இலத்தீன் - எனப் பல்வேறு மொழிகளில் (65,000 ஓலைச் சுவடிகள், 45,000 புத்தகங்கள்) பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன. கிட்டத்தட்ட கால்பகுதி சிதிலம் அடைந்துவிட்டன. 1917 வரை அரச பரம்பரையினருக்காக என விளங்கிய சரசுவதி மகால் நூலகம், 1918இல்தான் பொதுமக்கள் நூலகமாக ஆக்கப்பட்டது.

தஞ்சாவூர் சரசுவதி மகால் நூலகம் என்பது கருத்துப் புதையலா? எண்ணச் சுரங்கமா? கல்வி, கேள்வி, நூலறிந்தோர், நூலுணர்வு உணரா நுண்மையரின் சரணாலயமா? தெரிந்து கொள்வதற்கு முன்பாக, கையெழுத்துப் பிரதிகள், ஓலைச் சுவடிகள், ஏடுகள், சுவடிகள் அரங்கம் பற்றிய புரிதல் தேவைதானே?

அச்சில் ஏற்றப்படாமல் கையால் எழுதப்பெற்றவை எல்லாம் கையெழுத்துப் 'பிரதி' களே! 'பிரதி' எனும் சொல்லுக்கு 'எழுதிச் சேர்த்தல்' என்கிற பொருளும் உண்டு. மை, கரி போன்ற எழுது பொருள்களால், தூவல் அல்லது இறகு மூலம் எழுதப்பட்டவை மட்டுமே "கையெழுத்துப் பிரதிகள்" - Manuscripts என்று சொல்லிவிட முடியாது.

மென்மையான, கடினமான மேற்பரப்பு களில் எழுதப்பட்டவை எல்லாமே, 'கையெழுத்துப் பிரதிகள்' என்றுதான் உணரப்படுகின்றன. எவ்வகையான மேற்பரப்புகள்? மரம், கல், மெழுகு, ஓலை, களிமண், பசை போன்ற மேற்பரப்புகள். அவற்றின் மீது எதனால் எழுதுவது? மரத்தால், இரும்பால், பித்தளையால் ஆன ஆணிகள், உளிகள் கொண்டு, கையால் எழுதப்பட்டவை எல்லாமே கையெழுத்துப் படிவங்களே!

எழுத்தாணியால் ஓலைச் சுவடிகளில் எழுதும்போதும் இரும்பு உளியால் கல்பரப்பு களில் எழுத்துகளைச் செதுக்கும்போதும்,

மரப்பரப்புகளில் ஆணியால், உளியால் எழுதும்போதும் செதுக்கும்போதும், களிமண் கூலங்களில் கீறும்போதும் - புள்ளிகள், சிறிய வளைவுகள், கொக்கிகள் இவற்றை இடமுடியாது. ஏன் தெரியுமா? ஓலை, கல், மரம், களிமண் பரப்புகள் ஒடிந்தோ, உடைந்தோ சிதைவடைந்து போகும். எழுத்து வடிவங்கள் மாறி விடுவதால் சொல்லும், பொருளும் மாறிப் போகும். எனவே ஓலை, கல், மரம், களிமண் பரப்புகளில் எழுதத் தனித் திறமையும், கூர் அறிவும், பொறுமையும் தேவை.

'பட்டம்' எனும் சொல் ஓலைச்சுவடியில் எழுதப் பெற்றதாகக் கொள்வோம்.

பட்டம் என்னும் சொல்லில் - 'ட்' 'ம்' என்னும் எழுத்துகள் புள்ளி உடைய ஒற்றெழுத்துகள் எனப்படும். புள்ளி இடமுடியாமல் எழுதப்பெற்றால் 'பட்டம்' என்பது 'பட்டம்' என்றுதான் இருக்கும். கையெழுத்துப் பிரதிகளைத் தொடர்ந்து படிப்போரின் நுண்ணறிவால் மட்டுமே சுவடிகள் முறையான சரியான விளக்கம் பெறும்.

ஆக ஓலைச் சுவடிகளை எழுதுவோர், கல்வெட்டுகளைச் செதுக்குவோர், மர எழுத்துகளைப் பொறிப்போர் - எல்லோரும் கவனமாக செயல்பட வேண்டும். சுவடிகளைப் படிப்போரும் முறையாகப் படித்துணர வேண்டும்.

அப்படிச் செய்யாவிட்டால், ஓலைச் சுவடிகள் சிதைவடையும் என்பது மட்டுமல்ல; ஓலைச் சுவடியின் பாடல்களும் பாடல் பொருளும் கெட்டுப் போகும். வேறுபட்டுத் திரிந்துவிடும்.

ஓலைச்சுவடிகள், கல்வெட்டுகள், மரச் செதுக்கல்கள், மண் படல வரைவுகள் - இவையாவும் இந்தியாவிற்குச் சிறப்பாகத் தென்னிந்தியாவில், தமிழ்நாட்டில் காலங் காலமாக நிலவி வருகின்ற வரலாற்றைக் கட்டியங்கூறும் பட்டயங்கள்...இல்லை...அரிய பெரிய நிகழ்நிரல் சாதனைகள்...

தென் கிழக்கு ஆசிய நாடுகளில், குறிப்பாக தமிழ்நாட்டில் உலோகத் தாள்களில், ஏடுகளில் தாமிரத் தகடுகளில் (Copper tools & Plates). அதற்கே உரித்தான எழுத்தாணி மூலம் சுவடிகள் எழுதப்பெற்றன.

ஆயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னர் பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டில் தாவர இலைகளில்,

மூங்கில் பட்டைகளில், சுவடிகள் எழுதப் பெற்றன. அதற்குப் பின்னால் தாமிரத் தகடுகளில் எழுதப் பெற்றக் கையெழுத்துப் பிரதிகள் பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டில் உள்ளன.

உலோகத் தகடுகளில் மட்டுமல்லாது யானைத்தந்த மெல்லிய ஏடுகளில் சுவடிகளை எழுத முடியுமா? தாமிர ஏடுகள், பித்தளை ஏடுகள் மட்டுமன்றி யானைத் தந்த ஏடுகளில் (Ivory Sheets) எழுதப்பெற்ற புத்தமதக் கையெழுத்துப் பிரதிகள் "கம்மவாகா" (Kammavaca) என்று அழைக்கப்படுகின்றன. அவ்வகை யானைத்தந்தச் சுவடிகள் 'பர்மாவில்' இன்றைக்கும் உள்ளன. புத்தமதத் துறவிகள் தங்கள் உடைகளில் எழுதி வைத்த புத்தமதக் கோட்பாடுகள் சுவடிகளாக பர்மாவில் இன்றைக்கும் பாதுகாக்கப் படுகின்றன.

ஓலைகளில் எழுதப்படாமல் உலோகத் தாள்களில் எழுதப்பெற்ற கையெழுத்துப் பிரதிகள் உலோக வெட்டுகள் அல்லது உலோகத் தகடு பொறிப்புகள் (Metallic inscriptions) எனலாம்.

ஆக, பனை ஓலை, தாவர இலைகள், மென் படலங்கள் (parchments), மூங்கில் பட்டைகள், தாமிர, பித்தளை, தங்கத் தகடுகள், தந்த ஏடுகள், உடைகள் - இப்படி பலவேறு இயற்கை கனிம கரிய ஏடுகள் கையெழுத்துப் பிரதிகளாகக் கப்பட்டு முடிவில் புத்தக வடிவமாக்கப்பட்டன.

கையெழுத்துப் பிரதிகள் படங்களாக, ஓரங்கள், விளிம்புகள், மூலைகள் அழகு வேலைப்பாடு செய்யப்பட்டதாக மாற்றப் பட்டன. சுவடிகளின் சில வரிகள், சில பக்கங்கள், சில பத்திகள் அணி செய்யப்பட்டு நளிளமாக மெருகு ஊட்டப்பட்டன.

கற்பாறைகள், கல் தூண்கள், கருங்கல் கட்டடங்கள், கற்றளிகள், திருக்கோயில் சுற்றுச் சுவர்கள், களிமண் படலங்கள், சுடுமண் பாண்டங்கள், பனை ஓலைகள், தாமிர, பித்தளை, பொன், வெள்ளி, தந்த ஏடுகள் - என்று கையெழுத்துப் பிரதிகள் தென்னகத்தில், தமிழ்நாட்டில் காணக் கிடைக்கின்றன.

பதினான்காம் நூற்றாண்டில் தான் சீனாவிலிருந்து ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு இஸ்லாமிய நாடுகள் வழியே எழுதுத்தாள்கள் பரவின. பின்னர் கிரேக்க இலத்தீன் புத்தகங்கள் அச்சிடப் பெற்றன. அதன் பின்னரே மற்ற மற்ற நாடுகளில் கையெழுத்துப் பிரதிகள் அச்ச வடிவம் பெற்றன.

நாட்டில் உள்ள பழம்பெரும் ஓலைச் சுவடிகளைச் சேகரம் செய்து, பாதுகாத்தவர்களில் போற்றத்தக்கவர், புகழ்பாடத்தக்கவர் நிறையப்பேர். அவர்களுள் தஞ்சாவூர ஆண்ட மராட்டிய மன்னர் சரபோசியும் ஒருவர். சரபோசி மன்னரால் சேகரம் செய்யப்பட்ட சுவடிகள்யாவும் தஞ்சாவூர் சரசுவதி மகால் நூலகத்தில் இன்றும் பாதுகாக்கப் படுகின்றன. அப்படி என்ன பிரமாதமாக சரபோசி மன்னர் சாதனைகள் செய்து விட்டார்?

மிகப் பழங்காலத்துக் கையெழுத்துப் பிரதிகள் எகிப்து போன்ற நாடுகளில் பிரமிடுகளிலும் தென்னிந்திய நாடுகளில் மண்தாழிகள், குகைகள், கற்றளிகள் மற்றும் அரண்மனைகளிலும் பாதுகாக்கப்பட்டன.

டோச்சரியன் (Tocharian) என்பது ஒருவகை மொழி. மத்திய ஆசியாவில் வழங்கப்படும் மொழி டோச்சரியன். டோச்சரியன் மொழியில் எழுதப்பெற்ற பனை ஓலைக் கையெழுத்துப் பிரதிகள் 'டாரிம்' எனும் பாலையனத்தில் புதை மணலில் இருந்து சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன. (Tarim basin of Central Asian Desert Sands).

பழம்பெரும் சுவடிகள் பாலையன மண்ணில் மட்டுமே புதைந்து போய் விட்டதாகக் கருத முடியாது. பிரமிடுகளின் உள்ளே மட்டும் தள்ளிவிடப்பட்டதாக எண்ண முடியாது. சாம்பல் குவியல்களில் கூட, கையெழுத்துப் பிரதிகள் கண்டு எடுக்கப்பட்டுள்ளன.

பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் கிரேக்க நூலகத்தில் சிறந்து விளங்கிய கையெழுத்துப் பிரதிகள் "VILLA OF THE PAPYRI IN HERCULANEUM". முழுவதும் எரிமலைச் சாம்பலிலிருந்து மீட்டு எடுக்கப்பட்டவை ஆகும்.

கலை நிகழ்ச்சிகள் சொற்பொழிவுகள் நடக்கும் அரங்கத்தை Auditorium என்கிறோம். ஒரு நாட்டின், இனத்தின் கலை, நாகரிகம், பண்பாடு, அறிவியல், வரலாறு - இவற்றை தன்னுள் பொதிந்து உண்மைகளைப் பேசாமல் பேசி அடுக்கப்பட்டு, முறையாகச் சுவடிகள் பாதுகாக்கப்படும் இடத்தை, கையெழுத்துப் பிரதிகள் புரட்டிப் பார்க்கும் இடத்தை, படித்து உணரப்படுகின்ற கூடத்தை, Scriptorium 'சுவடிகள் அரங்கு' - என்கிறோம்.

அள்ளக் குறையாத, அமுத சுரபியாக, எண்ணத் திகட்டாத, மனவளச் சுரங்கமாக, இறைக்க ஊற்றெடுக்கும் சிந்தனைக் கேணியாக, ஆய்வறிஞர் விரும்பும் ஆராய்ச்சிக்கூடமாக கற்றறிந்தோர் போற்றும் கலைக்கூடமாக மன்னர் சரபோசி சரசுவதி மகால் நூலகத்தின் "கையெழுத்துப் பிரதிக் கூடம்" - "Scriptorium" கலங்கரை விளக்கமாக ஒளி வீசிக் கொண்டிருக்கிறது.

இதிகாசங்கள், புராணங்கள், தலபுராணங்கள் தனிப்பட்ட ஊர் வரலாறுகள் - இவையாவும் ஓலைச்சுவடிகளில் தீட்டப்பற்று சாதாரண, சாமானிய மக்களாலும் போற்றிப் பாதுகாக்கப்பட்டன.

மன்னர்கள், நிலச்சுவான்தார்கள், சித்த மருத்துவர்கள், அரசவைப் புலவர்கள், கவிஞர்கள், ஆசிரியர்கள், மடாதிபதிகள், நிமித்திகர், ஆதின கர்த்தர்கள், இறை வழிபாட்டாளர், பஞ்சாங்கம் பார்ப்போர் ஆகிய எல்லோரிடமும் ஓலைச்சுவடிகள் காணப்பட்டன.

கல்வெட்டுகளில், தாமிர ஏடுகளில், தந்த ஏடுகளில், கையெழுத்துப் பிரதிகளாக அரச மரபினரின் வீரம், கொடை, ஆட்சி, வரலாறு ஆகியன பொறிக்கப்பட்டன.

சுவடிகளைப் பார்க்கின்ற, படிக்கின்ற படிப்பாளிகள், கலைஞர்கள், மருத்துவர்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், சோதிடர்கள், குருகுலக் குருமார்கள், சீடர்கள் - ஆகியோரால் நாள்தோறும் காலையும் மாலையும் புரட்டப்பட்டதால் சுவடிகள் சிதைவடையும் நிலை வந்தது. மறுபடியும் வேறு சுவடிகளில் எழுதப்பெற்றன. கையெழுத்துப் பிரதிகள் ஆக்கப் பெற்றன. பெயர்த்து எழுதும்போது பிழைகள் மலிந்தன. குவிந்துபோன பழைய ஓலைச்சுவடிகளில் பிரித்துப், படித்துப்

பொருள் உணரப்பட்டவை சில. படிக்கப் படாமல் உணரப்படாமல் இன்னும் இருப்பவைப் பலப்பல.

இவை எல்லாவற்றையும்விட நெஞ்சை நெகிழச் செய்யும் காலக் கொடுரங்கள் மிகப் பல. ஆடிப்பெருக்கு, ஆடிப்பதினெட்டு விழாக்கொண்டாட்டம் என்கிற பெயரில் பழம் பெருஞ்சுவடிகள் ஆற்றில் எறியப்பட்டன. தைமாதப் போகிப்பண்டிகை, கார்த்திகை மாத சொக்கப்பனை என்கிற பெயரால் சுவடிகள் எரியூட்டப்பட்டன. ஓலைச்சுவடிகளின் அருமையை உணர்ந்தோர் மிகமிகச் சிலரே.

நாட்டில் உள்ள பழம்பெரும் ஓலைச்சுவடிகளைச் சேகரம் செய்து, பாதுகாத்தவர்களில் போற்றத்தக்கவர், புகழ்பாடத் தக்கவர் நிறையப் பேர். அவர்களுள் தஞ்சாவூரை ஆண்ட மராட்டிய மன்னர் சரபோசியும் ஒருவர். சரபோசி மன்னரால் சேகரம் செய்யப்பட்ட சுவடிகள் யாவும் தஞ்சாவூர் சரசுவதி மகால் நூலகத்தில் இன்றும் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. அப்படி என்ன பிரமாதமாக சரபோசி மன்னர் சாதனைகள் செய்து விட்டார்?

இப்போது தமிழ்நாடாக விளங்கும் சென்னை மாநிலத்துடன் ஆந்திரம், கர்நாடகம் சேர்ந்து மெட்ராஸ் ராஜதானி (Madras Presi-

dency) என விளங்கிய காலம். தனிப்பட்டோர் இல்லங்களில் கட்டுக்கட்டாகக் கிடந்த ஓலைச்சுவடிகள் அனைத்தையும் கேட்டுப் பெற்று, சரசுவதி மகால் நூல் நிலையத்திற்குக் கொணர்ந்தார் மன்னர் சரபோசி. அவருக்கு முன்னர் தமிழ்நாட்டின் ஓலைச்சுவடிகளை ஜெர்மானியரும், ஆங்கிலேயரும் ஒன்று சேர்த்தனர்.

வாழை இலையை வெட்டி உண்கலமாகப் பயன்படுத்தும்போது, நறுக்கப்பட்ட நுனிப்பகுதி நுனி இலை எனவும் மீதம் உள்ள பக்கவாட்டு இலைத் துணுக்குகள் ஏடுகள் எனவும் சொல்லப்படுகின்றன.

அதேபோலத்தான், பனை ஓலை நறுக்குகளும் நறுக்கப்பட்டன. அடி, நுனிப்பகுதிகள் நீக்கப்பட்டன. முறையான நீள அகலம் கொண்ட பனை ஓலைத் துணுக்குகள் ஏடுகள் எனப்பட்டன.

சரபோசி மன்னர் காலத்திற்கு முன்னதாக தஞ்சாவூரை ஆண்ட மாமன்னன் இராசராச சோழன். தில்லையில் சிறைபட்டுக் கிடந்த திருமுறை ஏடுகளை மீட்டு 'ஏடு தந்தானடி தில்லையிலே' எனப் புகழப்பட்டான்.

சைவர்கள் சமணர்கள் - இருபெரும் பிரிவினரிடையே ஏற்பட்ட போராட்டங்களில் சுவடி ஏடுகளைக் கொண்டு, 'அனல் வாதம்' 'புனல் வாதம்' போட்டிகளை நடத்தினர். புனல் வாதத்தில் வென்று ஏடுகரை ஏறிய இடம் திரு + ஏடு + அகம் திருவேடகம் எனப்பட்டது. அனல் வாதம் என்னும் பெயரில் ஆயிரக்கணக்கான அரிய இலக்கிய மருத்துவச் சுவடிகள் தீயில் இடப்பட்டன.

அயல் நாட்டினருடன் போர்புரிந்து வென்றவுடன் அல்லது உள்நாட்டில் வம்சாவளிப் போராட்டத்தில் அரியணையைக் கைப்பற்றியவுடன், மன்னர்கள் செய்கின்ற முதல் வேலை: சுவடிகள் அரங்கம் அல்லது நூலகத்தைத் தீயிட்டுக் கொளுத்துவதுதான். பதினைந்து பதினாறாம் நூற்றாண்டுகளில், நூலகத்தை எரியூட்டும் நிகழ்ச்சிகள் பல வரலாற்று ஏடுகளில் கறைபடிந்த காட்சிகளாக உள்ளன.

மாவீரன் அலெக்சாண்டர் அலெக்சாண்டிரியாவில் மாபெரும் நூலகத்தை அமைத்திருந்தான். அலெக்சாண்டிரியாவின் மீது படையெடுத்து வெற்றி கண்ட அராபியர்கள் உள்ளே நுழைந்ததும் செய்த முதல் கொடுஞ்செயல் 'அலெக்சாண்டிரியா நூலகத்தைத் தீயிட்டுக் கொளுத்தியதுதான்!

DEEPIKA

தீபிகா சலூன்

Salon de Coiffure

இனிய தமிழர் திருநாள் வாழ்த்துகள்

111 boulevard Charles de Gaulle
93380 Pierrefitte

Tél: (Rajan) 0033663316417

Pierrefitte-Stains RER-D

சரசுவதி மகால் நூலகம் என்பது வரலாற்றுப் பெட்டகம். இந்து சமய இலக்கிய அறிவியல் கலை நூல்கள் உள்ளன. அவற்றுடன் முகம்மதியரின் புனித மறையாகிய குரான் சுவடிகளும் நூலகத்தில் உள்ளன. எனவே சரசுவதி மகால் நூலகத்தை எரிக்க வேண்டாம் என்றார். அதனால் நவாப்புகளின் எரியூட்டலிலிருந்து சரசுவதி மகால் நூல் நிலையம் தப்பியது.

உரோமாபுரிப் பேரரசன் டைகிளிட்சன் பதவியேற்று பரிவட்டம் குட்டிக் கொண்டதும் தனக்கு முன்னால் ஆட்சியுரிந்த அரசன் காலத்திலிருந்த பழைமை வாய்ந்த ஏட்டுச் சுவடிகளையெல்லாம் எரியூட்டினான். எக்காளம் பாடினான்.

கிரேக்கம், உரோமாபுரி என்றுதான் இல்லை! பல நூறாண்டுகளாகச் சேகரிக்கப் பட்டு பாதுகாத்து வைக்கப்பட்ட அரும் பெரும் ஓலைச் சுவடிகள், 'இஸ்தான்புல்' என்றழைக்கப்படும் 'கான்ஸ்டாண்டி நோபிள்' நகரத்தில் பெரிய நூலகமாக விளங்கியது. இஸ்தான்புல் மீது தொடர்ந்து படையெடுத்த கிரேக்கர்கள், உரோமானியர்கள் கான்ஸ்டாண்டி நோபிள் நூலகத்தைத் தீயிட்டு அழித்தனர். இலங்கையின் மிகப் பெரிய யாழ்ப்பாண நூலகம் சிங்கள இராணுவத்தால் எரியூட்டப்பட்டது அண்மைக்கால வரலாறு.

சங்க காலத்திற்கும் முந்திய, 8000 ஆண்டுகளுக்கும் முந்திய, தமிழ் இலக்கிய இலக்கணப் படைப்புகள் பல நூறு ஆகும். பெருந்தேவனார் பாடிய பாரதம், அகத்தியம், முதுநாரை, முதுகுருகு முதலிய அரும்பெரும் ஓலைச்சுவடி நூல்கள். கடல் கோளால் ஆழிச்சீற்றத்தால் அழிந்தே போயின.

மராட்டியர்கள் தஞ்சாவூரை ஆட்சி செய்த காலத்தில் கர்நாடகத்தை ஆண்ட நவாப்புகள் தஞ்சாவூரைக் கைப்பற்றி சரசுவதி மகால் நூலகத்தைத் தீயிட்டுக் கொடுத்த ஆணையிட்டார்கள்.

அப்போது, டபீர் பந்த் ('Dabir Pant') என்கிற பிராமணர், மராட்டிய மன்னரின் அமைச்சர். நேராக நவாப் மன்னரிடம் மண்டியிட்டு மன்றாடி வேண்டினார்.

"சரசுவதி மகால் நூலகம் என்பது வரலாற்றுப் பெட்டகம். இந்து சமய இலக்கிய அறிவியல் கலை நூல்கள் உள்ளன. அவற்றுடன் முகம்மதியரின் புனித

மறையாகிய 'குரான்' சுவடிகளும் நூலகத்தில் உள்ளன. எனவே சரசுவதி மகால் நூலகத்தை எரிக்க வேண்டாம்" என்றார் அதனால் நவாப்புகளின் எரியூட்டலிலிருந்து சரசுவதி மகால் நூல் நிலையம் தப்பியது.

முகமதிய மன்னர்களின் படையெடுப்பு களுக்குப் பின்னால் இந்தியத்திருநாட்டின் மீது படையெடுத்தவர்கள் ஏராளம். பிரஞ்சு நாட்டவர், ஜெர்மனியர், ஆங்கிலேயர் என்று எல்லோரும் தடம் மீறி அடாத முறையில் நுழைந்தனர். இந்நாட்டின் வளத்தைச் சுரண்டியோர் அதிகம். வளத்தைக் கூட்டியோர் குறைவு. பிரஞ்சு, ஜெர்மானியர், ஆங்கிலேயர் படையெடுப்புகள் எல்லாமே, தமிழ்நாட்டில் தஞ்சாவூர் கலைக்கருவூலமான சரசுவதி மகால் நூலகத்தைப் பெரிதும் பாதித்தன. ஆங்கிலேயர், பிரஞ்சு நாட்டவர், ஜெர்மனியர் என யாராகவிருந்தாலும் சரசுவதி மகால் நூலகத்தின் கருத்துப் புதையல்களை கவர்ந்து போகவே எண்ணினர். சரசுவதி மகால் நூலகத்தின் விலைமதிப்பற்ற ஓலைச் சுவடிகள் பல மேலை நாட்டினரால் எடுத்துச் செல்லப் பட்டன. பெரும்பாலான ஓலைச்சுவடிகள் ஜெர்மானியரால் கொள்ளையடிக்கப்பட்டன.

இந்தியாவில் வாழ்ந்த மேலை நாட்டவர் களில் குறிப்பிடத்தக்கவர் மெக்கன்சி (Machanzie). இந்திய நாட்டின் சர்வேயர் ஜெனரலாகப் பணி ஆற்றியவர். மற்ற மேலை நாட்டவரிடமிருந்து சற்று வேறுபட்டவர். சற்று விநோதமானவர், ஓலைச் சுவடிகளின் அருமை பெருமைகளை நன்கு உணர்ந்தவர். இந்தியா முழுவதும் பயணித்து அங்கும் இங்குமாய் சிதறிக் கிடந்த ஓலைச் சுவடிகள் எல்லாவற்றையும் சேகரித்தவர்.

1783இல் கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் பொறியாளர் பிரிவு கடைநிலை உறுப்பினராக இந்தியாவுக்குள் அடிஎடுத்து வைத்தவர் கோலின் மெக்கன்சி. வடமொழி தென்மொழி என்று அறியப்பட்ட சமஸ்கிருதம் தமிழ் - மொழிகளைப் படித்துணர்ந்தவர். பழங்காலக்

காக்கைச் சிறுநிளிலே
ஜனவரி 2014

கணிதம், மடக்கைக் கணிதம் (Logarithm) இவற்றையும் கற்றவர்.

இலக்கியம், பதம், வரலாறு, பண்பாடு, நாகரிகம், பழக்க வழக்கங்கள் என்கிற அடிப்படையில் ஓலைச்சுவடிகளை மட்டுமல்ல, பழங்கால நாணயங்கள், தேசப்படங்கள், செப்பேடுகள், கையெழுத்துப் பிரதிகள் - எல்லாவற்றையும் பிரித்து முறைப்படுத்தியவர். இந்திய மக்களின் வரலாறு, பண்பாடு, நாகரிகம் - இவற்றைப் புரிந்து கொண்டவர். தமிழ் நாட்டிலிருந்து இலங்கை, ஜாவா, போர்னியோ, சமத்திரா தீவுகளுக்குச் சென்று மக்களின் வாழ்வு முறைகளை நேரில் தெரிந்து கொண்டவர்.

1818இல் இந்தியாவின் 'சர்வேயர் ஜெனரல்' என்ற மிகப்பெரிய பதவிக்கு கர்னல் கோலின் மெக்கன்சி உயர்த்தப்பட்டார். கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியின் தலைமையகமாகவிருந்த கல்கத்தாவிற்கு மாற்றம் பெற்றார். சென்னையிலிருந்து கல்கத்தாவிற்கு கர்னல் கோலின் மெக்கன்சி சென்றபோது, தாம் அரும்பாடுபட்டு சேகரித்த ஓலைச் சுவடிகளையும் தன்னுடன் எடுத்துச் சென்றார்.

1821இல் கல்கத்தாவில் சர்வேயர் ஜெனரல் கர்னல் கோலின் மெக்கன்சி மறைந்தார். மெக்கன்சியிடமிருந்த ஓலைச்சுவடிகள் செப்பேடுகள், நாணயங்கள் ஆகிய அரும் பெரும் வரலாற்றுத் தடயங்கள், ஆவணங்கள் இடம் மாறின.

விலை மதிப்பிடமுடியாத இந்தியத் திருநாட்டின் வரலாற்றுச் சான்றுகளை காசு கொடுத்து எடுத்துச் செல்கிறோம் என பத்தாயிரம் பவுண்டுகளைக் கொடுத்துவிட்டு கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியினர் அள்ளிச் சென்றனர்.

அவற்றில் ஓலைச்சுவடிகள் மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டன. ஒரு பகுதி இலண்டனுக்கும், இன்னொரு பகுதி கல்கத்தாவிற்கும் மற்றொரு பகுதி சென்னைக்கும் கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் நிருவாக ஆட்சியாளரால் அனுப்பி வைக்கப்பட்டன.

சர்வேயர் ஜெனரல் கர்னல் கோலின் மெக்கன்சியைப் போல டாக்டர் லெய்டன் (Dr.Leydon) என்கிற மேலை நாட்டு மொழி நூலறிஞர், பயணக் கட்டுரையாளர் இந்தியாவிற்கு வந்தார். ஓலைச் சுவடிகள் சேகரிப்புப் பணியில் ஈடுபட்டார். தமிழ், தெலுங்கு, கன்னட மொழிகளென ஓலைச்

சுவடிகள் எல்லாவற்றையும் ஒன்று சேர்த்தார். 1803இல் தொடங்கி 1811 வரை ஓலைச் சேகரிப்பை இந்தியாவில் ஆற்றினார். அவர் மறைவிற்குப் பின்னால் Dr.லெய்டன் வைத்திருந்த தென்னக ஓலைச் சுவடிகளைக் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியினர் விலைக்கு வாங்கினர். அவை யாவும் இலண்டனுக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டன. இலண்டனில் இந்திய அலுவலக நூலகத்தில் வைக்கப்பட்டன.

1837இல் C.P.Brown எனும் ஆங்கிலேயர் இந்திய சிவில் சர்வீசில் (I.C.S) சேர்ந்தார். Dr.லெய்டன் மூலம் இலண்டன் நூலகத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்த கிழக்கிந்தியக் கம்பெனிக்குச் சொந்தமாகக் கருதப்பெற்ற தமிழ், தெலுங்கு, சமஸ்கிருத ஓலைச்சுவடிகள் யாவும் C.P.Brown அவர்களால் 1855இல் இந்தியாவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டன.

சுவடிகள் யாவும் தென்னாட்டைச் சார்ந்தவை. தமிழ், சமஸ்கிருதம், தெலுங்கில் எழுதப் பெற்றவை. மிகப் பழைமை வாய்ந்தவை. நாடு முழுவதும் சிதறிக் கிடந்த சுவடிகளை ஒன்று சேர்த்த ஒரே காரணத்தால் ஆங்கிலேயர் பெயரால் 1754லிருந்து 1821 வரையிலான கர்னல் கோலின் மெக்கன்சி சுவடிகள் சேகரிப்பு (Manuscripts Collections of Cl.Collin Machenzie) என்றும், 1803 - 1811 வரையிலான Dr.Leyden சுவடிகள் சேரிப்பு என்றும் 1837 - 1855 C.P.Brown ICS சுவடிகள் சேகரிப்பு என்றும் பெயர் மாற்றம் பெற்றன.

சென்னை, கல்கத்தா, இலண்டன் என மாறி மாறி பந்தாடப்பட்ட தென்னாட்டின் சுவடிகளுக்கு ஒரு வழி பிறந்தது. 1870இல் சென்னை மாநிலக் கல்லூரிக்கு எல்லா ஓலைச் சுவடிகளும் கொண்டு வரப்பட்டன. மாநிலக் கல்லூரியின் சமஸ்கிருதப் பேராசிரியராக பிக்போர்ட் (Pickford) என்னும் வெள்ளையர் நியமிக்கப்பட்டார். Pickford ஓலைச் சுவடிகளின் தொகுப்புப் பட்டியலைத் தயாரித்தார்.

சுவடிகளில் உள்ள கலை இலக்கிய வரலாற்றுப் படைப்புகளை வெளியிட Pickford-க்கு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது. அத்துடன் நாடு முழுவதிலும் இன்னமும் சேகரிக்கப்படாமல் இந்தியத் திருக்கோயில் களில், சைவ வைணவ மடங்களில், ஆதீனங்களில், ஓதுவாமூர்த்திகள், பட்டர் இல்லங்களில், சமஸ்கிருத குருக்கள் சாஸ்திரிகள் இல்லங்களில், சத்திரங்களில் கிடந்த ஓலைச் சுவடிகளை சேகரம் செய்ய ஆணையிடப்பட்டது.

அதன் விளைவாக வியக்கத்தக்க வகையில் விரைவாகச் சேகரிக்கும் பணிகள் நடைபெற்றன. சுவடிகள் குவிக்கப்பட்டன; வகைப்படுத்தப்பட்டன.

16,398 தமிழ்ச் சுவடிகள், 48,884 சமஸ்கிருதச் சுவடிகள், 2150 தெலுங்கு, 250 கன்னடம், 956 மராத்தி, 184 உருது, 407 அராபி, 1390 பெர்சியன், சுவடிகள் எனவும் 127 கீழ்த்திசை மொழிச் சுவடிகள், 437 தனிப்பட்டோர் ஆவணங்கள் எனவும் மொத்தம் 71,180 சுவடிகள் பட்டியலிடப்பட்டன.

மராத்தி, சமஸ்கிருத, தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம் ஆகிய மொழிகளில் இருந்த ஓலைச்சுவடிகள் இந்தியாவிற்கே உரித்தான சுவடிகள். அவற்றைத் தவிர உருது, அராபி, பெர்சிய, சுவடிகளும் மற்றவகை கீழ்த்திசை மொழிச் சுவடிகளும் இந்தியாவின் பண்பாட்டு, கலை, நாகரிக, வரலாற்று நிகழ்வுகளைக் கட்டியங்கூறும் வகையில் அமைந்தன.

வருடங்களைச் சுமந்த காலச்சக்கரம் உருண்டது. இந்தியா மொழிவாரி மாநிலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது. ஆந்திர, கர்நாடக, கேரளா, மாநிலங்களுக்கு தெலுங்கு, கன்னட, மலையாள மொழி ஓலைச்சுவடிகள் மாற்றம் செய்யப்பட்டன. அரசு கீழ்த்திசை ஓலைச் சுவடிகள் நூலகம், தன்னிடமிருந்த ஓலைச் சுவடிகளை மொழிவாரி மாநிலங்களிடம் ஒப்படைத்தது.

1858இல், இந்திய கவர்னர் ஜெனரலின் செயலர் வில்ட்டி ஸ்டோக்ஸ் (WHILTEY STOKES) என்பவரின் முயற்சியால், பருவ மாற்றம், கரையான்கள், அந்துப்பூச்சிகள், எழுத்தாணிப் பூச்சிகள் - இவற்றிற்கு இரையாகிக் கொண்டிருந்த இந்திய ஓலைச் சுவடிகள் புதுவாழ்வுப் பெற்றன.

இந்தியர்களைவிட இந்தியாவை ஆண்ட வெளிநாட்டவர் இந்திய ஓலைச்சுவடிகள் மீது அக்கறை காட்டினர். தென்னாட்டிலிருந்து மேலை நாடுகளுக்குக் கடத்தப்பட்ட ஓலைச் சுவடிகள் இன்னமும் திரும்ப வரவில்லை. இந்தியாவிலிருந்து கடத்தப்பட்ட ஜம்பொன் ஏழுபொன் சிலைகளைப் போல, கோகினூர் வைரத்தைப் போல, மயிலாசனத்தைப் போல ஓலைச் சுவடிகளில் சரிபாதி இலண்டனிலும், ஜெர்மனியிலும் தங்கிவிட்டன.

மீதமுள்ள ஐந்து இலட்சம் ஓலைச் சுவடிகள் வாரணாசி சம்பூரணானந்தர் சமஸ்கிருத பல்கலைக் கழகத்தில், சென்னை அரசு கீழ்த்திசை ஓலைச்சுவடி நூலகத்தில், திருவனந்தபுரத்தில், 65,000 ஓலைச்சுவடிகள் தஞ்சாவூர் சரசுவதி மகால் நூலகத்தில், சென்னை அடையாறு நூலகத்தில், புவனேசுவரத்தில், அய்தராபாத்தில், ஜெய்ப்பூரில், ஜோத்பூரில், அலகாபாத்தில் சிதறிக் கிடக்கின்றன. ■

S.K.Rajen Director
- Thamizhamutham Radio

18, Place de la Chapelle, 75018 Paris, France
Tel: + 33 (1) 75 77 10 72 & Mob: +33 (0) 6 99 66 19 15
Website: <http://www.radiotam.com>
E-mail: radiotam.info@gmail.com
Facebook: <http://www.facebook.com/Thamizhamutham>

France Asie Communauté d'Echange (FACE)
75 Rue Rateau (Apartment. C-7), 93120 La Courneuve, France.

• Channel name: TRT Tamil Oli **Tel (office) : 0033 148371675**
• Frequency: 12245 **Fax : 0033 148450956**
• Polarization: Horizontal **For Live Programs : 0033 148321540**
• Symbol Rate: 27500
• Fec: 3/4 Broadcasting system: Digital free-to-air
Skype : trttamil
Mail : trtnews@hotmail.fr & Website : <http://www.tamilolli.com/>

தமிழர் திருநாள் வாழ்த்துகள்

RAPID EMBALLAGES
Fournitures d'emballages et produits d'entretien pour
RESTAURATION • ALIMENTATION • AUBERGERIE • MOULINERIE • ÉCOLE etc...
06 16 81 22 00 / 06 66 79 56 89
rapidemballages@hotmail.fr
15
1 Bis Rue du Chemin Vert, 93800 Epinay sur Seine

காக்கைச் சிறகினிலே
ஐனவரி 2014

01. புலம்பெயர் வாழ்வில் நான் யார்? என்ற கேள்வி எதிர்காலத்தில் எமது புதிய தலைமுறையினரை அரித்தெடுக்கும் பிரதான வினாவாகவிருக்கும். நாம் வாழும் பல்தேசிய இனக்குழுமங்களுக்குள் நடக்கும் வாதப் பிரதிவாதங்களுக்கு முகங்கொடுத்தவாறே அவர்கள் நடமாடப் போகிறார்கள். இந்த இலத்திரனியல் இணையத் தொடர்பூடக யுகத்தில் தெளிவான கருத்தாடல்களைக் கொண்டவர்களாலேயே நிமிர்ந்து உறவாடல் சாத்தியமாகும். அதுமட்டுமல்லாது, சமாந்தரமாக எம்மை ஏனைய சமூகத்தவர் புரிந்து கொள்ள நாம் முயற்சி செய்யவேண்டிய வரலாற்றுக் கடமையும் நமக்குண்டு. கலை கலாச்சார நிகழ்வுகள் இத்தகைய புரிதல் சுளுக்கு இடமளிக்கின்றன. இவை, 1. குடும்ப நிகழ்வுகள் (பிறந்தநாள், மணநாள், இன்ன பிற)

2. பொது நிகழ்வுகள் (சங்கங்கள் அமைப்புகளின் ஆண்டுவிழாக்கள், மதம் சார்ந்த நிகழ்வுகள், கலாச்சார மற்றும் விளையாட்டு நிகழ்வுகள் இன்ன பிற)

இதில் தமிழால் ஒன்றுபடக்கூடியதான குறைந்த பட்ச நிலையிலுள்ள நிகழ்வாகத் தெரியப்படக்கூடியது எது? என அலசினால் கிடைப்பது தைப்பொங்கல் நாளாகும். ஆனால் இந்நாள் வெறுமனே பொங்கிப் படைக்கும் நாளாக குறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழர்கள் கூடும் இடமெல்லாம் பொங்கிப் பங்கிட்டு உண்பதென்பது சாதாரண நிகழ்வு அப்படியிருக்கும்போது தை முதலாம் நாளை ஏன்

புலம்பெயர் தமிழர் திருநாள்

2014

பொங்கல் நாளாகக்குறித்தான் தமிழன்? இந்நாளில் வாழ்வு இயங்கியல் நியதியான பழையன களைந்து புதியன புகல் வழமையையும், வாழ்வுக்கு நம்பிக்கையூட்டும் தை பிறந்தால் வழிபிறக்கும் - வாசகப் பிரயோகமும் ஏன் தொடர்கின்றன? தமிழுடன் கூடிய வீர விளையாட்டுகளுடன், மனிதனுடன் இணைந்துள்ள மிருகங்களுடனான நேசிப்பையும் தன்வாழ்வோடு பிணைந்துள்ள இயற்கையுடனான நேசிப்பையும், நன்றிப் பகிர்வையும் வெளிப்படுத்தும் இந்த பண்பாடு எம்மிடம் காணப்படும் வரலாற்றுப் பொக்கிசம். இந்த உயரிய பண்பாலேயே

தமிழர்களின் தனிப்பெரும் நாளும், தமிழால் ஒன்றுபடும் தனித்துவ நாளமாகிய தைப்பொங்கல் நாள் - தமிழர் திருநாள் - ஒன்று கூடலை உலகளாவிய ரீதியில் பிரமாண்டமாக ஒருங்கிணைத்து செயற்பட வேண்டியது அடையாளத் தக்கவைப்புக்கான வரலாற்று பணியாகும்.

02. நாளென ஒன்றுபோற் காட்டி உயிர்ஈரும் வாளது உணர்வார்ப் பெறின். (குறள் 334) என்பதான வள்ளுவன் கூற்றுப்படி கடந்து செல்லுகிறது வாழ்வு. ஈழத்தமிழர்களாய் 1980களில் புலம்பெயர்ந்து நீட்சியுறும் எமது

இந்நிகழ்வு குறுகிய மதச்சடங்கு வலை வீச்சுக்குள் விழாமல் தொடரப்படுகிறது. இந்நாளாக்கும் மதத்திற்கும் சம்மந்தங்களேது மில்லை என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகிறது.

இதனால்தான் கூறுபட்டுக்கிடக்கும் தமிழ்ப்பேசும் மக்களது நெஞ்சகங்களில் பதிவுற்றிருக்கும் தமிழின் பொதுமறையான திருக்குறளைத் தந்த திருவள்ளுவரின் நாளாகவும் தமிழ் அறிஞர்களால் பிரகடனப் படுத்தப்பட்டுள்ளது.

ஆண்டுகளாகச் சமுதாயம் வாழ்வில் தமிழுக்காக ஒரு நாள் இருக்கிறதென்றால் அது இந்தத் தைப்பொங்கல் நாள் தான். இன்று பிரதேசங்களால் நாடுகளால் மதங்களால் - சாதியங்களால் வர்க்கவேறுபாடுகளால் எனப் பலவாகப் பிளவுண்டுள்ள தமிழ்ப் பேசும் மக்களை ஒன்றிணைக்கூடியப் பொது நாள் இந்தப் பொங்கல் நாள். இதுதான் தமிழர் திருநாள்.

வாழ்வில், எம் அடுத்த தலைமுறையினர் புலம்பெயர் தமிழராய் உலகத்தமிழர்களாய் புதிய சந்ததியினராகப் பரிணமிக்கத் தொடங்கியும்விட்டனர். பல்லின, பல்தேசிய மக்களுடன் வாழத் தலைப்பட்டுள்ள புலம்பெயர்வு வாழ்தலின் நீட்சியில் இந்தப் புதிய அடையாள ஒன்றிணைவு அவசியமாகிறது. இதனை மையமிடும் தைப்பொங்கல் பொது நிகழ்வரங்கம் தமிழால் ஒருத்துவமாகி சாதி, மதம், பிரதேசம், தேசம் மற்றும் அரசியல் வர்க்க பேதம் கடந்ததாகச் சங்கமிக்கிறது. இது எம்மைப் பற்றிய புரிதலை எம் சந்ததியினருக்கும், இங்கு வாழும் ஏனைய பல்தேசிய, பல்லின மக்களுக்கும் இதமான புரிதலுக்கு வழிசமைக்கிறது.

90 களின் ஆரம்பத்தில் ஐரோப்பிய புலம்பெயர்வுக்கு உட்பட்ட வேளையில் எம்மை அதிகம் சிந்திக்க வைத்தது தொலைவாலும், காலத்தின் நீட்சியாலும் தொலைவுறும் எம்

சந்ததியினரது அடையாளம் பற்றியதுதான். இதனை நாம் நடாத்திய 'மௌனம்' சஞ்சிகையில் கரிசனையுடன் பதிவு செய்துள்ளோம். இந்தச் சிந்தனையின் தேடலில் 'காலம் அரித்திடாது மூலம் காக்கும்' எண்ணச் செயலாக தமிழ்மொழி அறிவை அடுத்துவரும் தலைமுறையினருக்கு புகட்டுவது உணரப்பட்டு நடைமுறையாகியது. இதன் தொடராக கலை பண்பாட்டு அறிவைப் பகிர்வதும் உலகளாவிய அளவில் கவனங்கொள்ளத் தொடங்கின. இதன் அடுத்த கட்டமாக, பூமிப் பந்தில் சிதறியவர்களாகி விரவி வாழத் தலைப்பட்டுள்ள தமிழர்களுக்கு வேற்றுமையில் ஒற்றுமையாகி ஒருத்துவமாகும் தமது அடையாள நினைவுகூரலை வெளிப்படுத்தும் நிகழ்வரங்கைக் கொணரும் முயற்சியை படிமுறையாகத் தொடங்கினோம். இதற்கு இசைவானதாக தைப்பொங்கல் உணரப்பட்டது. இதனை 'தைப்பொங்கல் தமிழர்க்கு ஒருநாள் தமிழால் அடையாளம் கொள்ளும் தனித்துவ நாள் தமிழர் திருநாள்' எனக் கொண்டோம்.

இந்தக் கருதுகோளை மையப்படுத்தி பிரான்சில் பொது நிகழ்வரங்கம் ஒன்றை ஏற்படுத்தும் தொடர் முயற்சியில் இறங்கினோம். ஆரம்பத்தில் பிரான்சின் மேற்கு முனை நகரான பிறஸ்ட் நகருக்கு அண்மையில் அமைந்த நெவே கிராமத்தில்வாழும் நண்பர் ஜெகன் இல்லத்தில் பதினொரு குடும்பங்கள் ஒன்றிணைந்து 1996 தைப்பொங்கல் நிகழ்வை நடாத்தினோம். புலம்பெயர்வாழ்வில் இது மிக இனிமையான புத்துணர்வை அளித்து உற்சாகமுட்டியது. [மௌனம் இதழ் 06ல் இப்பதிவு இடம் பெற்றுள்ளது]

இதன்பின் 2000ல் பாரீசின் புறநகரில் குடிபெயர்ந்ததால், நாம் வாழத் தலைப்பட்ட வில்தானூஸ் கிராமத்தின் தமிழ்ப் பள்ளியில் இணைந்த தமிழர் வலர்களான சங்கத்தினருடன் தைப்பொங்கல் நிகழ்வை தொடர்ந்து நிகழ்வரங்கமாக நடாத்தினோம். இத்தகைய தொடர் ஈடுபாடு தைப்பொங்கல் தொடர்பான புரிதலை ஒருத்துவப்படுத்தி தமிழர் திருநாளாகப் பரிணமிக்க வைத்தது. இந்த நம்பிக்கையூட்டும் செயல்முறையால் பொது மக்களது ஈர்ப்பைப் பெற்றது. இந்த உந்துதல், அடுத்த கட்டமாக ஒன்றிணைந்த பெரு நிகழ்வரங்கை நடாத்த வழிசமைத்தது. இத்தகைய நோக்கை இலக்காகக் கொண்ட 'சிலம்பு சங்கம்

2005ல் பிரான்சில் தமிழ் தமிழர் கலை பண்பாட்டு ஆர்வலர்களாக இணைந்து உருவாக்கினோம். இவற்றின் ஒருங்கிணைப்பாளராக கி.பி. அரவிந்தன் செயலப்பட்டார். பிரான்சு பாரீஸ் பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறை விரிவுரையாளரும், கல்வெட்டு ஆய்வாளருமான நண்பர் அ. முருகையன் கைகோர்த்து இந்தச் செயல்களில் எமக்கு தகுநல் ஆலோசகராக, எம்முடன் இணைந்திருந்தார். அதேபேற்று உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கம் (பிரான்சு), என்ற அமைப்பின் தலைவரும் நகரசபை உறுப்பினரும் நண்பருமான அலன் ஆனந்தன் அவர்களின் பங்களிப்பும் முக்கியமானதாகும்.

இந்தச்சிலம்பு சங்கத்தின் முன்னெடுப்பில், பிரான்சு தமிழ்ச் சங்கங்களின் கூட்டமைப்பு, உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கம் (பிரான்சு) வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காணும் குறைந்தபட்ச ஒப்பந்தத்தில் இணைந்து பிரமாண்டமான 'தமிழர் திருநாள் 2007' நிகழ்வரங்கை 14.01.2007 அன்று பாரீசின் புறநகரான சார்சலில் நடாத்தின. இந்நிகழ்வு பரவலான புரிதலையும் புத்துணர்வையும் கொடுத்தது. இந்நிகழ்வுக்காக சிறப்பு அதிதியாக யுனெஸ்கோ வெளியீடான கூரியர் தமிழ்ப்பதிப்பின் ஆசிரியரான மணவை முஸ்தபா அவர்கள் வந்திருந்தார்கள். இந்நிகழ்வில் முதன் முதலாக சிறார்களுக்கான புதிய ஏடுதொடக்கலாக 'அகரம் எழுதல் நிகழ்வு திருவள்ளூர் முன் சான்றோர், கல்விமான் களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு இன்றும் தொடரப்படுகிறது. புலம்பெயர் அரங்க நிகழ்வாக எமது தொன்ம வீரக் கலையான 'சிலம்பாட்டம்' நிகழ்த்தப்பட்டது. இந்நிகழ்வில் வெளி முற்றத்தில், அடுப்பு வைத்து பொங்கலிடல் நிகழ்வாகியது. எமது தொன்மமும் நீட்சியுமான கலை பண்பாட்டு நிகழ்கலைகள் காட்சி மற்றும் அரங்க நிகழ்வாயின. கிழக்கிலங்கைப் பல்கலைக்கழக நுண்கலைப் பீடாதிபதியாக இருந்த பாலசுகுமாரது நெறிப்படுத்தலில் இன்னிய அணி நிகழ்வு புலம்பெயர் தேசத்தில் அரங்கேற்றம் கண்டது. தமிழர் புலம்பெயர்வு வாழ்வில் 1950களில் மலேசியாவில் கோ. சாரங்கபாணி அவர்களால் தைப்பொங்கல் - 'தமிழர் திருநாள்' - என முன்னெடுக்கப்பட்ட பொது ஒன்றுகூடல் நிகழ்வு புதுவடிவில் பிரான்சில் 2007ல் மீளுருவாக்கம் கண்டது.

இதன் தொடர்ச்சியாக அடுத்த ஆண்டு, மேற்படி மூன்று சங்கங்களுடன் சரீப்ஸ் இந்தியா, பிரான்சு சுயமரியாதை இயக்கம், நல்லூர்ஸ்தான் பண்பாடும் விளையாட்டும் போன்றவைபுயும் இணைந்து கொண்டன. இம்முறை சிறப்பு அதிதிகளாக யுனெஸ்கோவில் பணியாற்றிய பரசுராம், பாண்டிச்சேரிப் பல்கலைக்கழப் பேராசிரியர் பன்னீர்ச் செல்வன், மொர்சியஸ் தலைமைச் செயலக செயலாளர் கிரீஸ் பொன்னுச்சாமி, மலேசிய ஆசிரியர் திருமாவளவன், கிழக்குப் பல்கலைக்கழக முன்னாள் நுண்கலைத் தலைவர் பாலசுமார் போன்றோர் வருகை தந்து சிறப்பித்தனர். இவர்களடங்கிய ஆய்வரங்கம் ஒன்றும் இவ்வளையில் நிகழ்த்தப்பட்டது. இந்நிகழ்வில் மூன்றாம் தலைமுறைத் தமிழர்களான குவாதுலாப் குமுவினரின் தமிழ்ப்பாடல் அரங்கம் அனேகரது கவனத்தை ஈர்த்தது.

பரவாலான மக்களது கைகோர்த்தலுடன் புலம்பெயர்வு வாழ்வின் தனித்துவ அடையாள நாளாக 'புலம்பெயர் தமிழர் திருநாள் 2009' பெருமெடுப்பில் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது. ஆனால் ஈழத்தில் ஏற்பட்டிருந்த அசாதாரண மானிட அவலநிலையைக் கவனத்திலெடுத்து இந்நிகழ்வு நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது.

2009ஆம் ஆண்டு இலங்கையில் நிகழ்த்தப் பட்ட இன வன்கொடுர அழிவால் புலம்பெயர் தமிழர்களும், உலகத் தமிழர்களும் துவண்டு போயிருந்தனர். ஆனாலும் 'தை பிறந்தால் வழிபிறக்கும்' எனும் கூற்றுக்கு அமைவாக தமிழர் திருநாள் 2010 நிகழ்வை ஸ்ரான் நகரில் எளிமையாக நடாத்தினோம்.

2009இல் இணைந்த சங்கங்களுடன் பிரான்சு திருமறைக் கலாமன்றம், பிரான்சு தமிழ்ச் சோலை, பிரான்சு மகாஜனா பழைய மாணவர் சங்கம், தமிழர் கல்வி மேம்பாட்டுப் பேரவை போன்றனவும் கைகோர்த்து 'புலம்பெயர் தமிழர் திருநாள் 2011' சார்சல் நகரில் சிறப்பாக நடைபெற்றது. இதில் சென்னை உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவன இயக்குநர் முனைவர் கரு. அழ. குணசேகரன் சிறப்பு அதிதியாகக் கலந்து கொண்டார்.

2009இல் ஈழத்தில் நிகழ்ந்தேறிய இன வழிப்புயும் அதனைத் தொடர்ந்த நிகழ்வுகளும் தாங்கமுடியாத சோகங்களாகி புலம்பெயர்வு வாழ்வில் நிலைகொண்டு வாழத் தலைப்பட்டவர்களுக்கு வருவாகியது. இதனால்

சிலம்பு சங்கம் தமிழர் திருநாள் நிகழ்வுகளை சுருக்கிக் கொள்ள நேர்ந்தது. புலம்பெயர் தமிழர் திருநாள் 2012 நிகழ்வு சென் டெனி நகரிலும், புலம்பெயர் தமிழர் திருநாள் 2013 ஸ்ரான் நகரிலும் திறந்த வெளிக் கொட்டகை அரங்க நிகழ்வாக நடாத்தியது.

தற்போது, புலம்பெயர்ந்து நீட்சியுறும் வாழ்வில், தமிழால் ஒருத்துவமாகி சாதி, மதம், தேசம், அரசியல்வர்க்க பேதம் கடந்த தமிழ்க் குடும்பங்களாக ஒன்றிணைந்து 'புலம்பெயர் தமிழர் திருநாள் 2014' நிகழ்வை , 50 , 75018 அரங்கில் 19.01.2014 அன்று நிகழ்த்தவுள்ளது. இது எட்டாவது தடவையாகத் தொடரப்படும் நிகழ்வாகவும், முதல் முறையாக பாரீஸ் பெருநகர மையத்தினுள் நடக்கும் நிகழ்வாகவும் பதிவாகிறது. இந்நிகழ்வில் சிறப்பு அதிதிகளாக இலங்கை வானொலிப் புகழ் தமிழ் அறிவிப்பு மேதை அப்துல் கமீது அவர்களும், சுவீடன் உச்சலா பல்கலைக்கழகத்தின் மத வரலாற்றுத் துறைப் பேராசிரியர் பீட்டர் சல்க் அவர்களும் கலந்து சிறப்பிக்கிறார்கள்.

தைப்பொங்கல் தமிழர்க்கு ஒருநாள் தமிழால் அடையாளம் கொள்ளும் தனித்துவ நாள் - தமிழர் திருநாள்.

- கட்டுரையாளர்

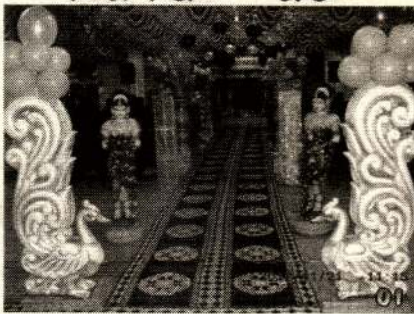
செயலாளர், சிலம்பு சங்கம், பிரான்சு

Happy Baloon Decoration
கப்பி பலூன் டெக்கிரேஸன்

France
பிரான்சு

Manage
Puberté
Réception
Anniversaire
Baptême
Etc...

தமிழர் திருநாள் வாழ்த்துகள்

Contact: Sasi (சசி)
0634319389 / 0760501675 / 0751350420

சரீப்ஸ்
ஜனவரி 2014

புலம்பெயர் தமிழர் திருநாள் 2014

La fête de Pongal est célébrée traditionnellement en l'honneur du soleil qui accompagne les Tamouls dans leurs nobles tâches agricoles. Comme vous le savez les Tamouls sont éparpillés à travers le monde sur les cinq continents et ont gardé cette tradition agricole au fond d'eux-mêmes. Ils ont adopté au cours du temps la fête de Pongal comme une fête commune à tous les Tamouls de toutes religions, cultures et régions, et comme symbole d'unité et de solidarité.

Bême Festival
THAI PONGAL
FETE DE LA
DIASPORA
TAMOULE

19.01.2014
11H30-18H30

Salle Jeanne d'Arc, 50 rue Torcy, 75018 Paris

அனைவரும் வருக!

silambu | SILAMBU

பிரான்சில்

புலம்பெயர் தமிழர் திருநாள் 2014

புலம்பெயர்ந்து நீட்சியுறும் வாழ்வில், தமிழால் ஒருத்துவமாகி- சாதி, மதம், தேசம் கடந்த தமிழ்க் குடும்பங்களாக ஒன்றிணைந்து பிரான்சில் நடாத்தும் எட்டாவது 'தமிழர் திருநாள்'

Le 19. 01. 2014 * 11h30 - 18h30

La fête de Pongal est célébrée traditionnellement en l'honneur du soleil qui accompagne les Tamouls dans leurs nobles tâches agricoles. Comme vous le savez les Tamouls sont éparpillés à travers le monde dans les cinq continents et ont gardé cette tradition agricole au fond d'eux-mêmes. Ils ont adopté au cours du temps la fête de Pongal comme une fête commune à tous les Tamouls de toutes religions, cultures et régions, et comme symbole d'unité et de solidarité.

சிலம்பு சங்கத்தின் சேர்ந்திசைப் பாடல்

நமது எண்ணங்கள் சீர்மையற சீர்மையற உளம் ஒளிரும்
- அ.து உளம் வளமாகும்.

நமது உளவளம் பெருகிட பெருகிட நோய்நொடி ஒழியும்
- அ.து உடல் நலமாகும்.

நமது உடல் நலம் பலம்பெற பலம்பெற செயல் திறனாகும்
- அ.து கலை முகமாகும்.

நமது கலைமுகம் ஒளிர்ந்திட ஒளிர்ந்திட மானுடம் கூடும்
- அ.து காலம் அநீத்திடா மூலமும் காத்திடும்.

- உள வளம் - உடல் நலம் - கலை முகம் இவை முன்றும் சிலம்பின் பரல்களாம்!

சிலம்பு சங்கம் நிர்வாக உறுப்பினர் 2013

தலைவர்	திரு பரமநாதன் மார்க்கண்டு
உ.ப தலைவர்	திரு லுர்தநாயகம் செயமாலை
பொருளாளர்	திரு அன்ரன் புலேத்திராசா ஜோசெப்
செயலாளர்	திரு முகுத்தன் கந்தையா
உ.ப செயலாளர்	திரு அன்ரன் புலேத்திராசா ஜோனாஸ்
உறுப்பினர்	திரு பரமநாதன் மாணிக்கம்
உறுப்பினர்	திரு மகேஸ்வரன் நம்பித்தரை

Association régie par la loi du 1er juillet 1901.

சீவம்பு | SILAMBU

உ.ட.ல் நலம் - உ.ள வளம் - கலை முகம்!

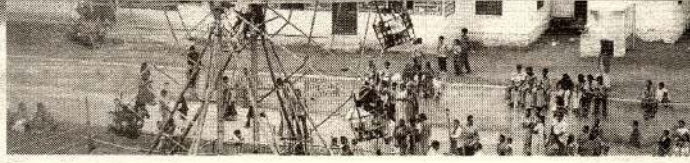
No de parution: 20060012—Seine-St-Denis (93)

Siège Social : Chez Mr. ANTON PULENDRARASA Joseph, 07, Rue Roger Salengro, 93240 STAINS. France

asso.silambu@gmail.com

எங்கே போயிற்று எங்கள் கிராமம்!

பனி படர்ந்த இளங்காலை பச்சைப் பட்டாய்ப்
படர்ந்திருந்த பசும்வயல்கள் கடலைப் போன்றே
இனிமையுடன் அலைதந்த பரந்த ஏரி
இன்னிசையில் மயக்கிநின்ற குயிலின் தோப்பு
அணியணியாய் எழில்மலர்கள் பூத்த தோட்டம்
அனைவரையும் நடுங்கவைத்த குளிரின் போர்வை
மனிதநேயம் மிக்கிருந்த மனிதக் கூட்டம்
மரங்களைபோல் மொட்டையாகிப் போனதின்று!

ஒற்றையடி மண்பாதை கமுகும் தெங்கும்
ஓங்கிநின்று தென்றலொடு மொழிந்த பேச்சும்
கற்றைகுழல் கார்முக்கில்கள் கூடிக் கூடிக்
கரைந்ததனால் நிறைந்திருந்த குளங்கள் கேணி
சுற்றிச்சுற்றி உடன்வந்த ஆடு மாடு
சுதந்திரமாய்க் கையிலுண்ட கோழிக்குஞ்சு
வற்றாத பாசத்தால் வாழ்ந்த சுற்றம்
வறிதாகி வெறுமையெனப் போன தின்று!

குடிசைகளின் முற்றத்தில் மாவுக் கோலம்
கிருமிகளை அழிப்பதற்கே மெழுகும் சாணம்
வடிக்கின்ற கைக்குத்தல் அரிசிக் கஞ்சி
வஞ்சனைகள் இல்லாத வெள்ளைப் பேச்சு
நடிப்பறியா உண்மையான உடலுழைப்பு
நல்லதற்கும் கெட்டதற்கும் உதவும் நெஞ்சு
படிப்பில்லாப் பாட்டறிவின் மேதைத் தன்மை
பழங்கதையாய்க் கனவாகப் போன தின்று!

குருவிகளின் கூடுகளும் கீச்சீச் சென்று
குலவுவதும் மரத்தினிலே கொத்திக் கொத்தி
அருங்கிலிகள் விட்டபழம் சுவையே யென்று
அணில்கடித்துத் தின்னுவதும் செடியில் பூத்து
அருகழைக்கும் வாசமலர் அழைப்பை ஏற்று
அழகாகப் பறந்துவரும் பட்டாம் பூச்சி
கருவண்டின் ரீங்காரம் தும்பிக் கூட்டம்
கவிதைக்குள் கிராமத்தைப் புதைத்த தின்று!

விளைநிலங்கள் கூறுபோட்டு விற்க லாச்சு
விண்முட்டும் மாடிகளாய் முளைக்க லாச்சு
களைகளெனக் கம்பிவேலி வளர லாச்சு
கபடுகளும் கயமைகளும் பெருக லாச்சு
விளைந்திருந்த மனிதநேயம் புதைய லாச்சு
வீண்பகட்டு நாகரிகம் படர லாச்சு
துளைவிழுந்த ஓசோனின் படலம் போன்றே
தூய்மையிலா புதியமாற்றம் வந்த தின்று!

மண்வாசத் தெருவினிலே தாரின் வாசம்
மலர்வாசக் காற்றினிலே புசுகையின் வாசம்
கண்மகிழ்ந்த தோப்பினிலே தொழிலின் கூடம்
காதினித்த புள்ளொலியில் சங்கின் ஓலம்
தண்ணீரில் தொழிற்சாலைக் கழிவின் தேக்கம்
தரையெல்லாம் சாக்கடையின் கால்வாய் ஓட்டம்
வெண்ணிலவாய்க் குளிர்ந்திருந்த சுற்றுச் சூழல்
வெப்பத்தில் மாசாகிக் கெட்ட தின்று! ■

அய்யா விடுமுறையில் வீட்டிலிருந்தார். பாசமாய் அழைக்கிறாரே என்று அருகில் போய் நின்றேன். ஒரு பெரிய அழகான காலி போத்தலைக் கையில் தந்தவர் திரும்பி ஆத்தாவைப் பார்த்து புன்னகைத்தார். அந்தக் காலத்தில் அவர் வெளிநாடுகளில் இருந்து வாங்கிவரும் மது போத்தல்கள் எல்லாமே பல வடிவங்களில் அழகழகாய் இருக்கும். சீக்கிரமே மதுபோத்தல்கள் தீர்ந்து போய் விடுவதால் உள்ளூர் - சரக்குக்காக ஏங்குவார் அய்யா. புன்னகையின் பொருள் புரிந்ததால் ஆத்தா பீரோவி லிருந்து தேங்காய்ப்பூ துண்டு ஒன்றை எடுத்து வந்து என் தலைவழியே போட்டுவிட்டாள்.

‘அய்யாதாம் கேக்குறாறுன்னா, இவளுக்கு புத்தி எங்க போச்சி. ஆனா, ஊனான்னா சண்ட போடுறாங்க, சேந்துகிறாங்க, கொஞ்சுறாங்க’.

எனது உயரத்திற்கு துண்டு கால்வரை நீண்டுவிட்டது. துண்டின்

என் ஆருயிர்
நண்பன் சார்லஸ்

பக்கவாட்டு முனையில் 'சௌகுலே' என்று போட்டிருந்தது. கப்பலில் பயன்படுத்துவதற்காக கொடுக்கும் பொருள்களை சேமித்து வைத்து விடுமுறையில் வீட்டிற்கு வரும்போது கொண்டுவரும் பழக்கம் அய்யாவுக்கு இருந்தது.

பின்னாளில் கப்பல் துறையில் சிக்கலான பொருளாதாரச் சூழலில் நடை செய்யும் கப்பல்களில் செலவினங்களை குறைப்பதற்கு என்ன வழி என்று விவாதிக்கையில் இந்தச் சம்பவமும் அய்யாவும் ஞாபகத்தில் வர, கப்பலில் வேலை செய்பவர்களுக்கு ஒரு ரேஷன் முறையை அறிமுகப்படுத்தினோம். செலவினங்களும் கட்டுக்குள் வந்தன.

“எல சூடி வுட்டுக்குப்போ, போத்தல அவகிட்ட குடு. தாரத வாங்கிற்று வா” என்றார் அய்யா.

இந்தக் காரியத்தைச் செய்ய என் மனம் ஒப்பவில்லை. எனக்கு வெக்கமாக இருக்கிறது என்று சொல்ல மனம் துடிக்கிறது. சொன்னால் அடிவிழும். அந்த அடியையும் வாங்கிக் கொண்டு அழுது கொண்டே நடக்க வேண்டுமே என்று மனம் தடுத்து விட்டது. இன்று அதே நான் கார்ப்போரேட் நிறுவன விவாதங்களில் முடியாது என்றால் முடியாது என்று சொல்ல தைரியமும், பக்குவமான மன நிலையும் வேண்டும் என்று சக ஊழியர்களுக்கு பயிற்சி கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

ஆமந்துறையின் நடுத்தெரு நான் அறியாததல்ல. உருண்டு, பிறண்டு, ஓடி, ஆடி நான் மகிழ்ந்திருந்த இடம்தான், ஆனாலும் என்ன காரணத்திற்காக போகிறேன் என்று தெரிந்திருந்ததால் முகத்தில் சோகம் வந்து

ஓட்டிக் கொண்டது. நல்ல வெயில் வேறு பழக்கப்பட்ட இடமாதலால் கால் போன போக்கில் நடந்து கொண்டிருந்தேன். நடுத்தெருவில் சவேரியார் கெபி முன்னால் மணல்மேடு. கால்களில் செருப்பு இல்லாததால் சூடு பொறுக்க முடியாமல் ஓட்டம் பிடித்தேன். அந்தச் சுடுமணலிலும் நல்ல குடிவெறியில் தலையை மண்ணுக்குள் நுழைத்தபடி, வாயெல்லாம் கோழா வடிய சூழலின் பிரக்ஞையே இல்லாமல் குறட்டை விட்டபடியிருந்தார் ஒரு கருப்புச்சட்டைத் தோழர். தன் வீட்டிலிருந்து நான் சுடுமணலில் ஓடுவதைப் பார்த்திருப்பான் போல் தெரிகிறது. என் முன்னே ஓடிவந்து தன் செருப்புகளை தந்துவிட்டு வீட்டிற்குள் ஓடினான் என் பள்ளித்தோழன் எட்டான் பிளைசி. அவன் குடும்பத்தில் தாத்தாவி லிருந்து எல்லோருமே நல்ல உயரம். எட்டாத மரக்கிளையைக்கூட எட்டி அவர்கள் பிடித்து விடுவதால் அந்தக் குடும்பத்திற்கு அப்படி ஒரு பெயர்.

ஆமந்துறையில் இதுபோல குடும்பப் பெயர்கள் ஏராளம். குடும்பத்தின் பாட்டனோ, பூட்டனோ...யாரோ ஒருவருக்கு இட்ட பெயர் அப்படியே தலைமுறை தலைமுறையாய் நின்று நிலைத்து விடுகிறது.

‘டிகுருஸ்’ என்று சொல்லத் தெரியாததால் எங்கள் குடும்பப் பெயர் ‘தீக்குருசி’ என்று நிலைத்து விட்டது. இன்றும் ஊருக்குப் போனால், “எல தீக்குருசி வந்திருக்காம் பாத்தியா” என்பார்களேயல்லாமல் பெயர் சொல்லி அழைப்பதில்லை. தீக்குருசி என்று ஊர்க்காரர்கள் அழைப்பது எனக்கும் பிடித்தே இருக்கிறது. இதுபோல குடும்பப் பெயராக நிலைத்த பெயர்கள்தான், தீப்பெட்டிப்புள்ள, லாம்புப்

டிகுருஸ் என்று சொல்லத் தெரியாததால் எங்கள் குடும்பப் பெயர் தீக்குருசி என்று நிலைத்து விட்டது. இன்றும் ஊருக்குப் போனால், எல தீக்குருசி வந்திருக்காம் பாத்தியா என்பார்களேயல்லாமல் பெயர் சொல்லி அழைப்பதில்லை.

புள்ள, கறிச்சட்டியார், கொள்ளியார், கெவுளியார், திடர்ப்புவர், பட்டியார், மட்டையார், கிண்ணிமுத்தான், பொரியரிசியார், நரியப்புள்ள, குடிகாரப்புள்ள, சரவல்புள்ள, குட்டியாண்டி, குடுத்திக்காரன், வங்கப்புள்ள, போட்டாப்புள்ள, பொக்குப்புள்ள, மக்காப்புள்ள, சிறாமடையப்புள்ள, பொய்யப்புள்ள போன்றவை.

நடுத்தெருவில் அந்த வீட்டின் முன்னால் போய் நின்றதும் தன் கனத்த சரீரத்தையும் தூக்கிக் கொண்டு முன்னே வந்து துண்டை விலக்கி என்னைப் பார்த்தாள் குடி ஆத்தா.

முற்றத்தில் பணந்தொண்டைக் கருவாடுகள் காய்ந்தபடி இருந்தன. திண்ணையின் கீழே ஆட்டு உரல் பக்கம் இரண்டு வெள்ளாடுகள் கழனி குடித்தபடியிருந்தன. கழனிப் பானையில் மிதந்தபடியிருந்த அழுகிய வாழைப்பழத் தோல்களை நீர் வடிய வடிய மென்று தின்றபடி இருந்தன ஆடுகள். பக்கத்திலேயே நாட்டு உடை மரத்தில் அடித்த தவுள் கூரப்பாயில் சுருட்டி வைக்கப் பட்டிருந்தது. பக்கவாட்டுச் சுவரோரம் இடுக்கில் அக்காமார் சுமந்து கொண்டு போட்டிருந்த நீளமான முள்கட்டுகள்.

‘இந்தே பெரிய முள்ளுகெட்ட காரிகோயில் காட்டுல இருந்து எப்படி தூக்கிற்று வாரா சுந்தரியக்கா.’

திண்ணையின் மரத்தாணில் கயிறு கட்டி மால் முடித்தபடியிருந்தாள் சாந்தா.

“அருமாந்த புள்ளய சாராயம் வாங்கவா அனுப்புனா செட்டியரம் பேத்தி, யாருக்கு வேணுமோ அவுர வந்து வாங்கச் சொல்ல வேண்டியதான. வேணா வெயிலுல ஒன்னய இப்புடி வேவவுட்டாளாக்கும். துண்டு போட்டு

வுட்டுட்டாக்குல இன்னாறு புள்ளயின்னு தெரியாமலா போயிறும்.”

பெரிய கறுப்புநிற கேனிலிருந்து புனல் வழியாக சாராயத்தை போத்தலில் நிரப்பினாள்.

“தீக்குருசியாருக்குன்னு பழம் போட்டு வடிச்ச சரக்குன்னு சொல்லு.”

“..”

“எய்யா, நண்டு கொழம்பு வச்சிறுக்கம், நல்லா வெரவி ஊட்டி வுறும் தின்னுற்றுப் போராசா..”

“வேண்டாம் சீக்கிரம் தாங்க நா போறம்.”

சாராய போத்தலை வாங்கிக் கொண்டு கிளம்புவதற்காக திரும்பினால் வழிமறித்து நின்றிருந்தான் சார்லஸ்.

அவனை ஏறெடுத்துப் பார்க்க முடியாமல் நின்றிருந்தேன்.

“எல, இப்ப என்ன நடந்து போச்சி?”

“சார்லசு..”

“வெக்கமாயிருக்கா?”

தலையை மட்டும் ஆட்டினேன் கூடவே நடந்தான் சார்லஸ்.

“அய்யா கடல்ல போயாச்சி, ஆணும் பொண்ணுமா எத்தன புள்ளய. ஆத்தா என்ன பண்ணுவா? நேரம் விடியாம எழும்பி ஆப்பக் கடையில் உக்காருறவ அந்தச் சூட்டுக்குள்ளே கெடந்து சாவுறா. பொறவு கடக்கறையில் போயி மீன் எடுத்து கருவாடு போட்டு விக்கிறா.”

“..”

“ஒரு ஓய்வு ஒழிச்சலே இல்ல. எப்ப தாங்கப் போறா எப்ப முழிக்கிறா..பாவம்.”

பெருமூச்செடுத்து விட்டான் சார்லஸ். உமல் ஒன்றை கக்கத்தில் இடுக்கியபடியும்,

வாழ்த்துகள் ஜோடி குரூஸ்

இந்தக் கட்டுரைத் தொடரை எழுதி வரும் ஜோடி குரூஸுக்கு இலக்கிய உலகில் மிக உயர்வாக மதிக்கப்படும் சாகித்ய அகாதமி விருது கிடைத்திருக்கிறது. இரண்டே நாவல்களில் தமிழில் முக்கிய எழுத்தாளமையாக தன்னை நிறுவியவர் ஜோ. முதலில் வெளிவந்தது ஆழி கழல் உலகு. இரண்டாவதாக வெளியான கொற்கை நாவலுக்கு (172 பக்கங்கள், காலச்சுவடு வெளியீடு, 2009) இந்த ஆண்டுக்கான சாகித்ய அகாதமி விருது கிடைத்திருக்கிறது. காக்கைச் சிறகினிலே ஜூன் மாத இதழில் வெளியான ஜோவின் நேர்காணல் (ஏகன்) வாயிலாக, ஒரு எழுத்தாளனாக அவரது சரிபுத்திய உள்ளோட்டத்தை வாசகர்கள் அறிந்திருக்கலாம். இந்த விருதை கடற்கரைச் சமூகங்களுக்குக் கிடைத்த அங்கீகாரமாகக் கருதுகிறேன். இனியாவது சமவெளி மக்களின் உரிய கவனம் கட்சைப் பகுதி மக்கள் மீது திரும்பும் என்று நம்புகிறேன் என்பதாக விருது சார்ந்த முதல் வெளிப்பாட்டைப் பதிவு செய்திருக்கிறார் ஜோ. அதன் மூலம் அவர் ஒரு படைப்பாளியாக இயங்குவதற்கான அடிப்படையை அழுத்தமாக நமக்கு உணர்த்துகிறார். வாசகர்களுடன் இணைந்து ஜோவுக்கு நெஞ்சார்ந்த வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது காக்கைச் சிறகினிலே.

- ஆசிரியர் குழு

பிதுங்கி வழியும் ரால்மீன்கள் நிறைந்த கோட்டுமாலை தோளில் சுமந்தபடியும் ஆஜானுபாகுவாய் ஒருவர் எங்களைக் கடந்து வீட்டுக்குள் போனார். பழுப்பான உடம்பின் மேல் பட்டை பட்டையாய் உப்பு பொறிந்திருந்தது. இடுப்பில் கட்டியிருந்த துண்டிலிருந்து நீர் சொட்டியபடியிருந்தது. அவர் தோளில் இருந்த ரால் மீன்கள் நிறைந்த கோட்டுமாலை இறக்கப் பொறுக்காமல் அப்படியே வாங்கிப் போனார் கட்டுவைக் காரர் பிரித்து மந்திரம். நனைந்திருந்த உமலை விரித்து முற்றத்து வெயிலில் காய வைத்தவர் அங்கு ஏற்கனவே கிடந்த வலைகளையும் எடுத்து காயப்போட்டார். அவரை நான் கவனிப்பதைப் பார்த்த சார்லஸ் சொன்னான்.

“அது லாக்காஸ் அண்ணம், அய்யா இல்லாததொழில அவுருதாம் நடத்தி தாறாறு.”

வீட்டுத் திண்ணையிலிருந்து சூடி ஆத்தாவின் குரல் கேட்டது.

“லாக்காசு, வந்ததும் வராததுமா ஒரு வாய்த்தண்ணிகூட குடிக்காம அங்க என்னத்த போட்டு நோண்டுற.”

“வலைய காய வச்சாண்டாமா, குளிச்சாண்டாமா?”

“தாயா புள்ளயா இருக்குறாறு லாக்காஸ். அண்ணம், குறும்பன ஊரு” என்றான் சார்லஸ்.

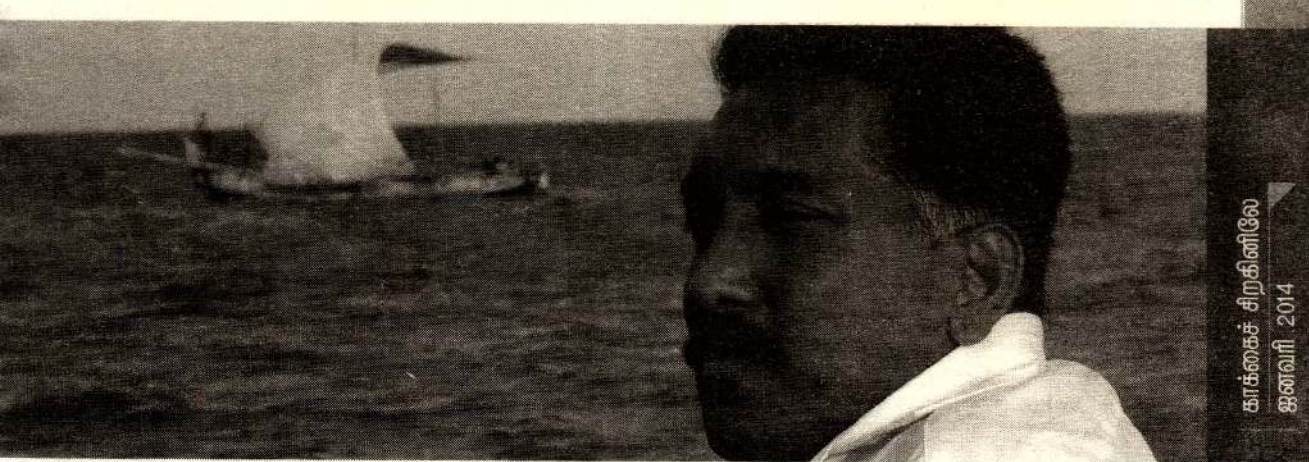
சார்லசின் அய்யாவோடு கூலிமடித் தொழில் செய்ய வந்தவர், அவருடைய மரணத்திற்கு பிறகு தாயோடு பிள்ளையாய் குடும்பத்தோடு இணைந்து போனார். கடும் உழைப்பாளி. வில்லுக்கு விசயன் என்றால் ஆமந்துறையில் தூண்டலுக்கு குறும்பனை லாக்காஸ்.

சூடி ஆத்தாவின் வீட்டைச் சுற்றி எத்தனையோ உறவுகள். அத்தனை உறவுகளையும் மீறி அர்ப்பணிப்பான தன் கடும் உழைப்பால் சார்லசின் குடும்பத்தை வறுமையிலிருந்து காப்பாற்றினார் லாக்காஸ். அந்தக் காலத்தில் பொடிவலை, வழிவலைத் தொழிலுக்கு நிகராய் மதிக்கப்பட்ட மிகப் பெரிய தொழில் கயித்து மரத்து தூண்டல் தொழில். உயிரைப் பணயம் வைத்து சீலாவும், கூரலும், உழுவையும் வேளாவும் கரைக்கு கொண்டு வருவார்கள்.

“காத்துகூட சேலா இருந்தா, நாலுகட ஓடி பாக்குவானே” என்று லாக்காஸ் பேசும் நாஞ்சில் தமிழ் இன்னும் என் காதுகளில் ஒலித்துக் கொண்டேயிருக்கிறது.

கண்ணை இமை காப்பது போல காக்கும் லாக்காசுக்கு தான் பெற்ற மூன்று பெண் பிள்ளைகளில் ஒன்றையாவது கட்டிக் கொடுத்து பிள்ளைகளோடு பிள்ளையாய் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆசை சூடி ஆத்தாவிற்கு இருந்தது. ஆனால் சிரமங்களில் பங்கெடுக்காத உறவுகள் சாதி வித்தியாசம்பாராட்டி அந்த எண்ணத்திலேயே மண்ணள்ளிப் போட்டு விட்டார்கள். பின்னாளில் சூடி ஆத்தாவின் மூன்று பெண் பிள்ளைகளுக்கும் திருமணம் முடித்துக் கொடுத்துவிட்டு, சார்லசின் தம்பியையும் கடல் தொழிலில் நன்கு பழக்கிவிட்ட பிறகே குறும்பனை போய் திருமணம் முடித்துக் கொண்டார்.

என் நினைவுகளில் இன்றும் நின்று நிலைக்கும் நெய்தலின் ஆளுமை லாக்காஸ் அண்ணன். படிக்காத மேதை திரைப்படத்தில் ‘கண்ணன் எங்கிருந்தோ வந்தான், இடைச்சாதி நான் என்றான். இங்கிவனை யான் பெறவே

என்ன தவம் செய்து விட்டேன்' என்று ஒரு பாடல் வரும். பழம் பெரும் நடிகர் ரங்காராவ் தன் அற்புதமான நடிப்பால் உணர்ச்சிகளைக் கொட்டியிருப்பார். சார்லசின் தந்தையார் உயிரோடு இருந்து நடந்த சம்பவங்களைப் பார்த்திருந்தால் இந்தப் பாடலைப் பாடியிருப்பாரோ என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

கத்தரிக்காய்க்கு கையும் காலும் முளைத்துபோல் இருப்பான் சார்லஸ். சிறிது தொப்பை வைத்த வயிறு. பேச்சு கொடுத்த படியே என்னோடு நடந்தவன் நான் கையில் வைத்திருந்த சாராய போத்தலை வாங்கிக் கொண்டான்.

“இப்ப செத்த நேரத்துக்கு முன்னதாம் ஒங்க பள்ளிக்கள்ளம் மாமா ஊறுகாய உள்ளங்கையில் வச்சி நக்கிகிட்டு ஊதி ஊதி குடிச்சிற்று போறாறு.”

“ஊதி ஊதியா?”

“ஆமால்...”

“என்ன சுட்ட பழம், சுடாத பழக்கதையா சொல்லுற?”

“இங்க வாற ஒவ்வொருத்தனும் ஒவ்வொரு வகையாக் குடிப்பான்வ.”

“சொல்லு.”

“ஓம்மாமனுக்கு வடிச்சி எறக்கப் பொறுக்காது மொத ஆளா வந்து ஆவி பறக்க குடிக்கிறதுல ஒரு கிக்கு.”

“...”

“குடியில மூணு வக, ஆத்தா சொல்லுவா.”

“என்னல சொல்லுற.”

“ஒங்கய்யாவ மாரி சத்தமேயில்லாம யாரயாவது வச்சி வீட்டுக்கு வாங்கிற்று வரச்சொல்லி குடிக்கிறதுக்கு பேரு நாணயக்குடி.”

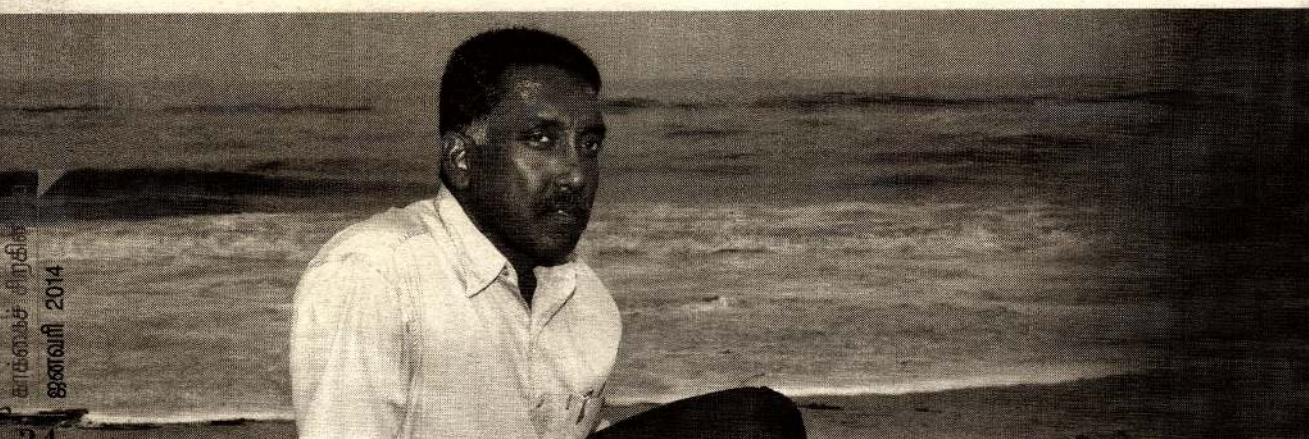
“...”

“நம்ம வரும்போது சவேரியார் கெபி பக்கம் சுடுமணலக்குள்ள தலைய பூத்துகிட்டு கருப்புச் சட்டைக்காரம் ஒருத்தம் கெடந்தாம் பாரு அது நாறக்குடி. ராத்திரி ஒங்க வீட்டுப்பக்கம் ஓளவுட்டுகிட்டு யாரையும் தூங்கவுடாம் விடிய விடிய கத்துறாம் பாரு அது நாய்குடி” என்றான் சார்லஸ்.

“எனக்கென்னமோ தன்னோட குடிப்பழக் கத்துக்கு புள்ளயள பயன்படுத்துறது தப்புன்னு தோணுது.”

வடக்குத்தெரு வந்ததும் என் கையில் சாராய போத்தலைத் தந்துவிட்டு திரும்பி நடந்தான் சார்லஸ்.

ரால் மீனுக்கு மவுசு ஏறிக் கொண்டிருந்த நேரம், நாஞ்சில் பக்கம் மணக்குடி, பள்ளம் குறும்பனை ஊர்களில் இருந்து முக்குவர்கள் வந்து தொழில் செய்வார்கள். ஆமந்துறையே கோலாகலமாக இருக்கும். ஆடிமாதம் கடலாடியோடு ஆரம்பிக்கும் ரால் தொழில் ஆனி, ஆவணி, புரட்டாசிவரை கூட நீடிக்கும். ஆமந்துறையின் பெரும்பாலான குடும்பங்களின் திருமணம் போன்ற முக்கியமான நிகழ்வுகளை இந்த ரால் தொழில்தான் தீர்மானிக்கும். இப்போதெல்லாம் ஆடியில் ஆரம்பித்து ஆடியிலிலேயே முடிந்து போய் விடுகிறதாம். அந்தக் காலத்தில் ரால் சீசன் காலங்களில் வாய் நிறைய வெற்றிலையும் இதழிடுக்கில் புகையும் சுருட்டும், காதின் மேல் சுருட்டி வைத்த நூறு ரூபாய் நோட்டுமாய் வலம் வருவார்கள். தெருமுனைகளில் புதிது புதிதாய் முளைத்திருக்கும் சாயாக் கடைகளிலும் வெற்றிலை பாக்குக் கடைகளிலும் வியாபாரம் களைகட்டும். நாட்டு வெற்றிலைக்கு கழிப்பாக்கும் மலையாள

வெற்றிலைக்கு பச்சைப் பாக்கும், புலிக்கொடி, சரவணா சுருட்டுகளும் பரபரப்பாய் விற்பனையாகிக் கொண்டிருக்கும்.

மதியம் கரைபிடிக்கும் கட்டுமரங்களிலிருந்து வலைகளை எடுத்து காயப்போட்டு, பொழுது அடையுமுன் மறுநாள் தொழிலுக்காக வெலங்கி ஏற்பாடுகளைச் செய்து முடித்துவிட்டு தலைசீனி உடை உடுத்தி வெளியே வருவார்கள் வயசுப்பசங்கள். அவர்கள் பார்க்க வேண்டும் என்பதற்காகவே தாவணிப் பெண்கள் குடம் சுமந்து நீர் மொள்ளப் போவார்கள். விமல் சூட்டிங், பாம்பே டையிங் நிறுவனங்கள் அறிமுகப் படுத்தும் துணிவகைகளையும், பனாரஸ், ஆரணி பட்டு வகைகளையும் அறிமுகமான மறுநாளே ஆமந்துறையில் பார்க்கலாம். ஒருமுறை இப்படித்தான் சார்லஸ் “ஆகா மெள்ள நட, மெள்ள நட மேனி என்னாகும்...” என எங்களோடு அமர்ந்து பாடிக்கொண்டிருக்க அந்த வழியாக வந்த ஒரு தாவணிப் பெண் அதைக் கேட்டு வீட்டில் போய் சொல்லி அண்ணன், தம்பிமார் எல்லோரையும் கூட்டி வந்துவிட்டாள். பெரிய களேபரம் ஆகிவிட்டது.

சனிக்கிழமை மாலையானால் மறுநாள் ஞாயிற்றுக்கிழமை விடுமுறை என்பதால் தொழிலுக்காக வந்தவர்கள் நாட்டுக்குப் போவதற்காக பேருந்துகள் நிறுத்தும் பூவரச மரத்தடிக்கு வருவார்கள். தூத்துக்குடி, திருச்செந்தூர் போன்ற ஊர்களிலிருந்து புறப்பட்டு நாகர்கோவில் செல்லும் பேருந்துகளில் கூட்டம் தள்ளி மாளாது. கடற்கரை ஊர்களைத் தொட்டுவரும் 60-A, 70-A போன்ற பேருந்துகள் கூட்ட மிகுதியால் சில சமயங்களில் ஆமந்துறைக்குள் வராமல் விலக்கு வழியே போய்விடும். ஆறுநாட்களாக

அலையடிக்கும் கடலில் கிடந்து மாய்ந்துவிட்டு ஒருநாள் போய் பெண்டாட்டி, குழந்தை குட்டிகளைப் பார்த்துவிட்டு வரலாம் என்று நிற்பவர்கள் ஏமாந்து திரும்புவது பார்ப்பதற்கு பரிதாவமாய் இருக்கும். ஒருசில தைரிய சாலிகள் குடும்பத்தோடு வந்து ஆமந்துறையிலேயே தங்க ஆரம்பித்தார்கள். ஆனாலும் பெரிதாய் இனநல்லிணக்கங்கள் நடந்து விட்டதாய் தெரியவில்லை.

எந்த ஒரு நிகழ்வையும் கலாரசனையோடு பார்க்கத் தெரிந்தவன் சார்லஸ். சிறுபிராயத்திலிருந்தே பெரிய எம்.ஜி.ஆர் ரசிகன். அவருடைய அத்தனை படங்களையும் பார்த்துவிட்டு வந்து கதை சொல்வான். பிற்காலத்தில் அவருடைய ரசிகர் மன்றத் தலைவராகி அவருடைய கட்சிக்காக மேடைகளில் அவன் முழங்கக் கேட்டிருக்கிறேன். ஊரில் இருந்தால் லுங்கியும் மேல்துண்டும் வெளியூர்களுக்குப் போனால் வெள்ளை வேட்டி சட்டையும், அதே சார்லஸ் கறை வேட்டியோடு சென்னையில் சுற்றக் கண்டிருக்கிறேன். என்னைப் பொறுத்த வரையில் இன்றுவரை மனம்விட்டுப் பேசவேண்டுமென்றால் அது சார்லசோடு மட்டும்தான். நல்ல நகைச்சுவை உணர்வு, மனம்விட்டுப் பேசும் ரகசியங்களைப் பாதுகாக்கும் பக்குவம், எந்தச் சூழலிலும் கோபப்படாத தன்மை, அன்போடு கூடிய அக்கறை இதுபோன்ற அவனுடைய இயல்புகளில் இன்றுவரையிலும் எந்த மாற்றமும் இல்லை. இன்றும் ஆமந்துறை போனால் என் ஆருயிர் நண்பன் சார்லசை பார்க்காமல் என் கால்கள் ஆமந்துறையை விட்டு நகர மறுக்கிறது. என் வேர்களுக்கு உரம் பாய்ச்சிய நிலத்தில் சார்லசுக்கும் அவன் குடும்பத்துக்கும் கூட பங்கு உண்டு. ■

ஆடிமாதம் கடலாடியோடு ஆரம்பிக்கும் ரால் தொழில் ஆனி, ஆவணி, புரட்டாசிவரை கூட நீடிக்கும். ஆமந்துறையின் பெரும்பாலான குடும்பங்களின் திருமணம் போன்ற முக்கியமான நிகழ்வுகளை இந்த ரால் தொழில்தான் தீர்மானிக்கும். இப்போதெல்லாம் ஆடியில் ஆரம்பித்து ஆடியிலிலேயே முடிந்து போய் விடுகிறது.

ஈழம் நீ - நீ - ஈழத் தீ
மன்னார் முதலாய் மட்டக்களப்பு வரையுமாய்
பருத்தித்துறை முதலாய் பெத்துவில் வரையுமாய்
சீரிளமைத் திறத்துடனே சிறந்திருந்த போதுமம்மாய்
தன்னுரிமை இல்லாது நீ ஒடுங்கியே வாழ்ந்தாயே

அம்மா! அம்மா! அம்மா!

ஈழம் நீ ஈழம் நீ
ஈழத் தீ ஈழத் தீ

உலகம் வாழ் தமிழரின் நெஞ்சில் நீ நெஞ்சில் நீ
உணர்வு சார் தமிழரின் நெஞ்சில் தீ நெஞ்சில் தீ
உயிர்ப்பு நீ - ஓர்மம் நீ - ஓய்ந்திரா வீரம் நீ
உலகம் வாழ் தமிழர்க்கே நாடுகாண் கனவும் நீ

ஈழம் நீ ஈழம் நீ
ஈழத் தீ ஈழத் தீ

ஈழம் நீ ஈழம் நீ
ஈழத் தீ ஈழத் தீ

உறவுகள் தொலைத்தாய் நீ உண்மனை இழந்தாய் நீ
 உயிர்களை கொத்தாய் நீ களத்தினில் விதைத்தாய் நீ
 எங்கள் நேசத் தாயும் நீ ஈழத் தேசம் என்பதும் நீ
 எம்முயிர்த் தலமும் நீ எம்முணர்வின் உஊற்றும் நீ

ஈழம் நீ ஈழம் நீ
 ஈழத் தீ ஈழத் தீ

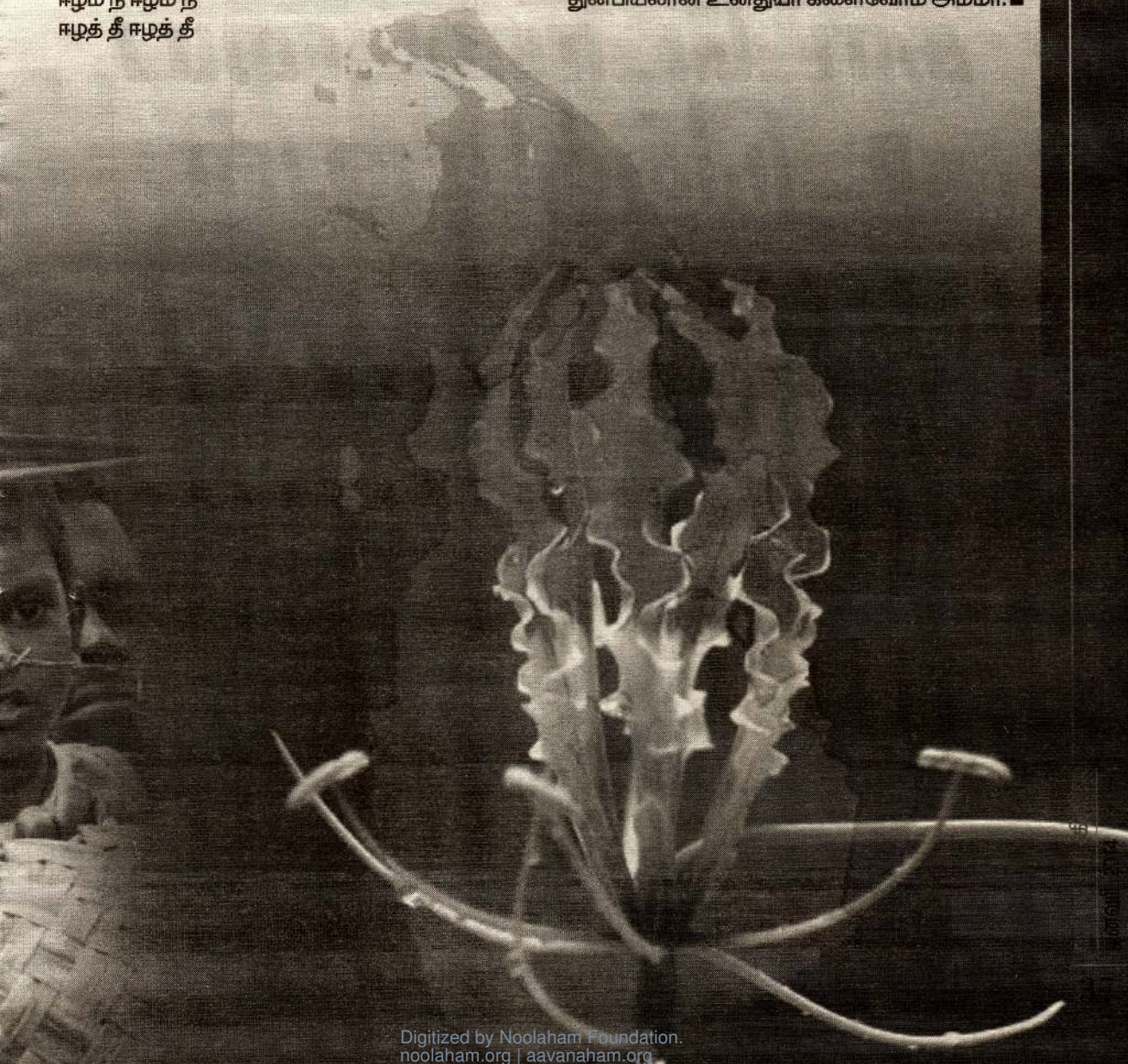
கலங்கரை விளக்காய் நீ நம்பிக்கை முனையாய் நீ
 தொன்ம வரலாறாய் நீ கடல்கூழ் இலங்கினாய் நீ
 முள்ளி வாய்க்காலில் நீ துன்பியல் பாடலானாய்
 நந்திக் கடற்கரையில் நீ துன்பியல் பாடமானாய்

ஈழம் நீ ஈழம் நீ
 ஈழத் தீ ஈழத் தீ

பொங்கி நுரைத்தோடியதோர் ஆறம்மா நீ
 உன் தடங்களை நீயே மறந்திடலாமோ
 அடைபட்டதென்னவோ ஒரேயொரு வழிதான்
 தாழ்த்திறபடவே பல உண்டு மறவாய் நீ

ஈழம் நீ ஈழம் நீ
 ஈழத் தீ ஈழத் தீ

உந்தன் கொடியில் பூத்தோம் நாமம்மா
 உந்தன் மடியில் வளர்ந்தோம் நாமம்மா
 எந்த வனத்தில் வாழ்ந்தாலும் நாமம்மா
 ஒருத்துவ தமிழராய் திரள்வோம் நாமம்மா
 துன்பியலான உனதுயர் களைவோம் அம்மா. ■

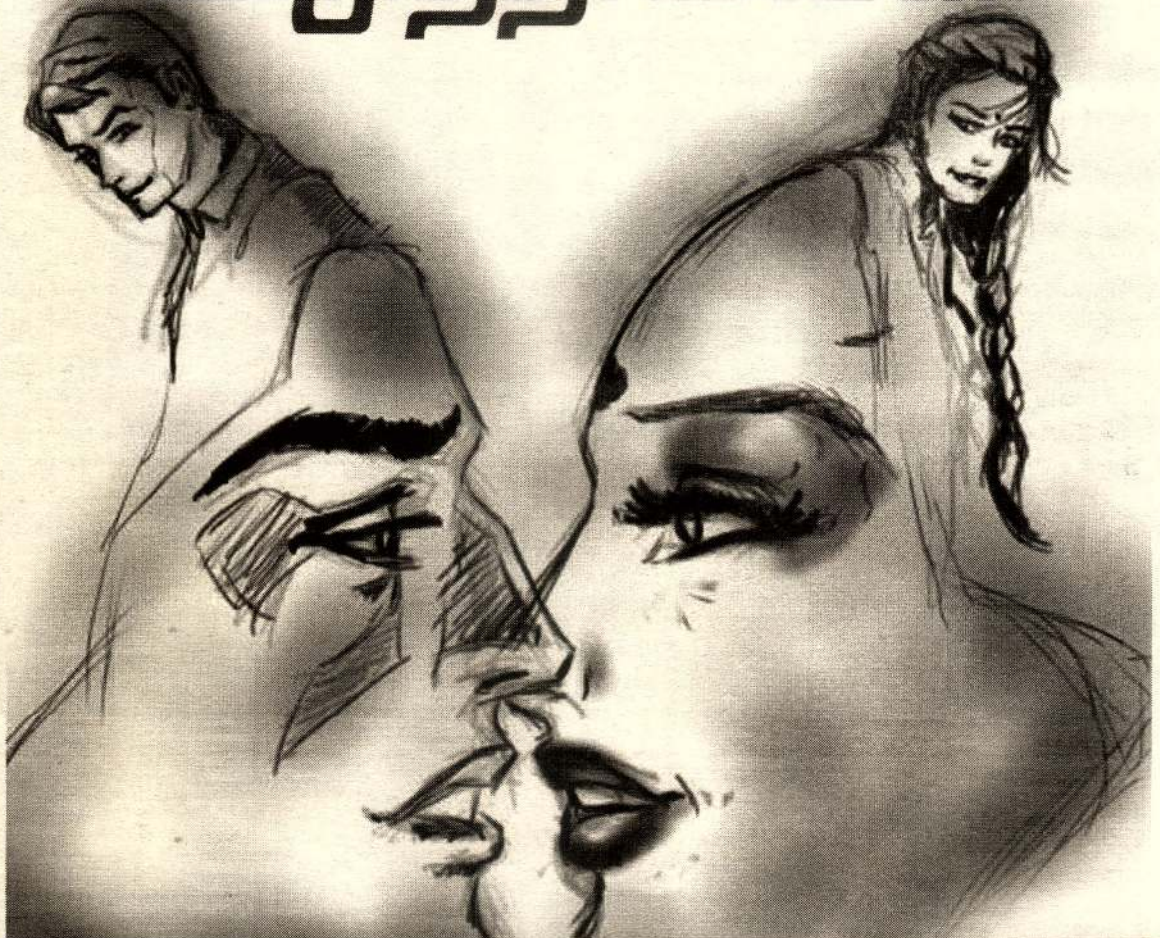

தொலைவில் இருந்தாலும் உன் கடிதத்தின் சொற்கள் உன் அருகாமையைப் பரிசளிக்கின்றன. பார்க்காமல் இருப்பதன் வலி மூர்க்கமாய் அணைத்துக்கொள்கிறது நீயென என்னை - அவள் எழுதிய சொற்கள். அவளின் குரலில் காற்றை ஈரமாக்கி மிதந்து வந்து என்னை சுற்றி மகிழும்பூக்களாய் மலர்ந்து மணக்கின்றன. அவளை எப்படி சொல்வது? பூக்களைக் கோர்த்து வார்த்தைகளாக்கி பேசுவாள். கனகாம்பரம், ஆவாரம், மனோரஞ்சிதம், கிச்சிலி, காட்டுமல்லி... என நிறம் நிறமாய் மலர்ந்து மணக்கும் அவள்

சொற்கள் போதை ஏற்றும். அவள் என் மனதிற்கு அறிமுகமானதே ஒரு ரம்மியமான நினைவுகள்..

அன்று தொலைக்காட்சியில் நேரலை நிகழ்ச்சி முடித்து விட்டு வந்து ஒப்பனை அறையில் அலங்காரத்தைக் கலைத்தபடி இருந்தேன். வெளியில் நல்ல மழை. நனைந்து வந்த காற்று ஜன்னல் வழியே குளிராய் வீசியது ... முகம் பார்க்கும் கண்ணாடிக்குள் என் முகத்தை நனைக்காமல் பெய்துகொண்டிருந்தது மழை. என் பெயர் சொல்லி யாரோ அழைத்தார்கள். இதுவரை

காட்டோடையை உடுத்தியவள்

என் பெயரை இத்தனை இனிமையாய் என் காதுகள் கேட்டதில்லை. சுழித்தோடும் மென்னோடையில் இதழ் குவித்து நீரின் இதழ் கவ்வி உறிஞ்சும் மென்மை குழைந்த அந்தக் குரல் ரேகையாய் பதிந்துப் போனது என்னுள். கண்ணாடிக்குள் தெரியும் மழைக்குள்ளிருந்து அழைத்தது போலிருந்தது. சுற்றிலும் பார்த்தேன். அந்த அறையில் நானும் ஒப்பனை கலைஞன் அருண் இருவர் மட்டுமே இருந்தோம். எனக்கு மட்டுமே கேட்ட பிரம்மையோ என்று எண்ணியபடி இருந்தேன். முகில் வாழ்த்துக்கள்! உங்கள் தமிழுக்கு மழையில் நனைந்தபடி வந்தவனை முதன் முதலில் கண்ணாடிக்குள் தான் பார்த்தேன். தொப்பலாய் நனைந்திருந்தான். சினிமாவில் நாயகி அறிமுகமாவது போலிருந்தது. துருதுரு வென அசைந்தாடும் ஓவியமாய் என் விழிக்கு அறிமுகமானவள், கண்ணாடிக்குள்ளிருந்த என்னைப் பார்த்து ஏதேதோ பேசினாள், உற்சாகம் ததும்ப அன்றைய காலைத் தென்றல் நிகழ்ச்சி குறித்து - நிறையச் சொன்னாள், தொலைக்காட்சியின் வழியாய் அவள் முன்னமே என்னை அறிந்து வைத்திருந்தாள். என்னிடம் பேச வேண்டுமென நெடுநாளாய் எண்ணியிருந்ததையும் சொன்னாள். நான் சொற்களற்றவனாய் மௌனித்து கண்ணாடிக்குள் அவள் முகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.

பேசுகையில் அவளின் முகப் பாடுகள் குழந்தையின் கொஞ்சம் குறும்புகளாய் மாறி மாறி ஒளிர்ந்தன. சிறிது நேரத்தில் ஒரு புத்தகத்தை என்னிடம் கொடுத்துவிட்டு மழைக்குள் தோன்றி மறையும் ஓவியமாய் ஓடி மறைந்தாள். வெகு நேரம் மழையிலிருந்து என் பார்வை விலகவேயில்லை. வைக்கம் முகமதுபஷீரின் சப்தங்கள். இது தான் அவள் எனக்கு பரிசளித்திருந்த புத்தகம். அதன் முதல்

பக்கத்தில்... ஊற்றென ஒளிரும் முகிலின் தமிழுக்கு வாழ்த்துக்கள்... என்று எழுதியிருந்தது. புத்தகத்தின் பக்கங்களெங்கிலும் ஆவலாய் அவள் பெயரைத் தேடினேன். எங்குமே இல்லை. என்பெயரை உச்சரித்த அவளின் குரல் எனக்குள் ஒலித்தபடியே இருந்தது. அடுத்து அருணின் திருமண வரவேற்பில் சந்தித்தோம். கைகளில் வண்ண வண்ண காசுதங்கள் சுற்றிய பரிசு பெட்டி களுடன் கூட்டம் மேடையேறியபடி இருக்கையில் அவள் வந்தாள். எல்லோர் பார்வையும் அவள் பக்கமாகத் திரும்பி அவள் கைகளை மொய்த்தபடி இருந்தது. தொட்டியிலிருந்து ஓரிரு அடிகள் மட்டுமே வளர்ந்து அழகழகான மெல்லிய செவவிழுதுகள் தொங்கும் செழித்த ஓர் ஆலமரத்தினை பரிசளிக்கக் கொண்டு வந்திருந்தாள். அது அவளே நெடு நாட்களாக வளர்த்திருக்க வேண்டும். அந்தத் தொட்டிக்கு அவள் தீட்டியிருந்த வண்ணம், உயிர்ப்பான ஒன்றினைப் பரிசளிக்கும் அவளின் மனம்... அவள் தனித்த அடையாளமாகத் தெரிந்தாள். ஆலமரத்தை அவ்வளவு சிறிதாக பார்ப்பதே பேரதிசயமாக இருந்தது, நகரத்து வாழ்கையில் அவள் - அடுத்தடுத்தான சந்திப்புகளில், மாய்மாலமில்லாத அவளின் சொற்களும் நேசமும் என்னுள், மண் வெடிப்பினில் பெய்யும் மழைத்துளிகளாய் தூறின.

நான் உயிர்த்து, துளிர்ந்து, பூத்து, கனிந்து ஏதேன் தோட்டமாய் மாறிப்போனேன். புத்தகங்கள் வாசிப்பதில் தீராத வாஞ்சை கொண்டிருந்தாள். காலையும் மாலையும் தவறாது தொலைப்பேசியில் பேசிக்கொண்டோம். பல நேரங்களில் அவள் படிக்கும் புத்தகத்தில் வரும் அழகிய காட்சிகளையும் வரிகளையும் சொல்வாள். தாசூரும் பஷீரும் பாரதியும் அவள் வளர்க்கும் தொட்டிச் செடிகளைத் தேடி வரும் பட்டாம்பூச்சிகளும் இயற்கையின் மீதும், வனத்தின் மீதும் தீராத தாகத்தை அவளுக்குள் விதைத்திருந்தனர். ஒரு

“
அண்ணார்ந்து பார்க்கையில் அடர்ந்த கிளைகளில் புதுப்புது பறவைகள் இணை இணையாய் சுகித்திருந்தன. யாருமே கண்டறியாத உலகமாய் வெகு தூரம் வரை நிழல் படர்ந்து கிடக்கிறது. இயற்கையின் படைப்பில் ஒன்றையொன்று அறியாமலே சார்ந்து ஒருமித்திருக்கும் இடம் காடு மட்டுமே!

நாள் திருப்போரூர் கோயிலுக்கு அவள் அம்மாவுடன் போயிருந்தவள், அங்கே கோயில் குளப் படித்துறையில் அமர்ந்து தண்ணீரில் தெரியும் வானத்தின் அழகையும், மீன்களையும், ரசித்தபடி பேசினாள்... இப்போ இப்போ நீ இங்க இருந்தா...ம், இந்த அழக வேற மாதிரி ரசிப்பதா, தண்ணியில தெரியிற வானம் அவ்ளோ அழகு - ஏரி குளங்களின் தெளிந்த தண்ணீரில் தெரியும், வெயில் நேர வானத்தின் அழகு அப்படின்னு எதோ ஒரு புத்தகத்துல படிச்சிருக்கேன்..

அப்படியே அப்பா... கோயிலுக்குள்ள போகவே மனசு வரலடா. அம்மா மட்டும் போய்விருக்காங்க. தண்ணிக்குள்ள தெரியிற மரத்தோட இலையும் கிளையும் தண்ணீர் நிறத்துலியே அவ்ளோ அற்புதமா இருக்கு.. இப்படியே இங்கயே இருந்துடனும் போல இருக்கு. பறந்து வந்துடேன்டா...ப்ளீஸ்... அதற்கு பிறகு பல நாட்கள் அந்த கோயில் குளக்கரையை நினைவுப் படுத்தியபடி இருந்தாள். அந்த வெயில் அவளுக்குள் உதிராமல் மென்மையாய் பூத்திருந்தது. என்றாவது ஒரு நாள் அந்த இடத்திற்கு இருவரும் போய், அந்தக் குளத்தின் பழமையான படித்துறையில் அமர்ந்து அங்கு பெயர் தெரியாம பூத்திருக்கும் செடிகளுக்கு பேர் வைக்கலாம். என்பது அவள் அடிக்கடி நினைவுறுத்தும் கனவுக் கடன். இப்படி அவளை நினைக்கும் தனிமைகளில் எனக்குள் மொய்க்கும் வண்ணத்துப்பூச்சிகள் எந்தக் கண்களுக்கும் கிடைக்காத பேரழகு. அவளின் பார்வை அமர்ந்துபோன கிளையாய் படபடத்திருக்கும் என் மனத்துள், கனவுகள்

புதிதுபுதிதாய் தோன்றியபடி நாட்கள் நகர்ந்தன. நான்கு பக்கமும் காடும் மலைகளும் சூழ்ந்த எனது கிராமத்தைக் குறித்து அவளிடம் நிறைய சொல்லுவேன். கதைகளிலும், காட்சிகளில் மட்டுமே காட்டையும், மலைகளையும் பார்த்திருந்த அவள் அவைகளை நேரில் பார்க்க ஏங்குவாள்.

நாங்கள் கன்னிமாரா நூலக வளாகத்தில் வாரம் ஒரு நாள் சந்திப்போம். சிமெண்ட் பலகைகளில் பழங்களையும் இலைகளையும் உதிர்த்து நிழற் பரப்பி காத்திருக்கும் தேன்கா மர நிழல், சனிக் கிழமைகளில் எங்களுக்காய் காத்திருக்கும். நினைவுப் பதிவுகளிலிருந்து, பார்த்த படித்த கேட்ட எல்லாவற்றையும் பேசிக்கிடப்போம். அப்படி ஒரு நாளின் சந்திப்பில் எங்களுக்குள் ஒரு ஒப்பந்தம் போட்டோம், பார்க்காத நாட்களின் நிகழ்வுகளைக் கடிதங்களாக எழுதுவது என.. நாட்கள் நகர்ந்தன. எங்களுக்குள் யாதொரு பெயர் சொல்லும் உறவும் இல்லை. என்ன எழுதுவது என்கிற தயக்கம்.. நான் தான் முதலில் அவளுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினேன். அது எனக்கு வந்த ஒரு கனவு... ஒளி மயங்கும் ஒரு மாலைப் பொழுதில் நானும் அவளும் என் கிராமத்து காட்டை நோக்கி நடந்து கொண்டிருக்கிறோம். காட்டிலிருந்து ஆடு மாடுகள் ஊர் திரும்பிக் கொண்டிருக்கின்றன. மரங்களையும், பறவைகளையும், தூரத்தில் கேட்கும் விலங்குகளின் ஓசைகளையும் அவளுக்கு அறிமுகம் செய்தபடி நகர்கிறேன்.

நான் சிறுவனாயிருக்கையில் பருவம் தவறாது வந்து பழம் உலுக்கித் தின்ற எலந்தை,

நீ சம்மதிச்சா.. இந்த மரத்தின் கிளைகளில் பறவையாகவோ, இல்ல காட்டோடையில் வெறும் பாசியாகவோ கூட வாழ்ந்திடுவன்டா உன்னோடு... உணர்ச்சிகள் கொப்பளிக்க என் மார்பில் புதைந்து தேம்புகிறாள். தன் அழகின் மீது இன்னும் கூடுதலாய் வாதுமை மரத்தை ஓவியமாய் பிரதிபலித்த ஓடை பேரழகாய் தெரிகிறது.

நாவற் பழ மரங்களையும், ஒளிந்து விளையாடிய கணவாயையும் கடந்து நடக்கிறோம். எதேதோ மரங்கள், செடி கொடிகள், மேடு பள்ளங்களைக் கடந்து சமவெளிக்கு வருகிறோம். அங்கு ஈர மணலில் வண்ணத்துப் பூச்சிகள் வட்டமடித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. எங்கள் காலடி சரசரப்பில் கூட்டமாய் எழுந்து பறந்தன, அந்த வெளியெங்கும் பட்டாம் பூச்சிகளாய் காற்றை நிரப்பின. அவள் பரவசத்தில் திக்கு முக்காடினாள். சில அடிகளில் நீரின் சலசலப்பு கேட்கிறது.. தூரத்தில் மலையிலிருந்து குதிக்கும் அருவியின் சத்தம்.. ஆவல் பொங்க அந்த திசை நோக்கி அவள் ஓடுகிறாள், சில அடிகளில் தடுமாறி ஓடையில் சாய்ந்து மண்டியிடுகிறாள். ஓடையில் தண்ணீர், பாறைகளிடம் கர்ஜித்து, கூழாங்கற்களிடம் குழைந்து, மணல்களிடம் மவுனமாய் பேசியபடி குறுகியும் அகண்டும் கிடக்கிறது. என் சிறு வயது முதல் எத்தனையோ முறை இங்கு வந்து விறகுகள் உடைத்து பழங்கள் பறித்து தின்று குளித்து விளையாடிக் கழித்த வெளி இந்த காடும் ஓடையும். ஓடையைப் பார்த்தபடி நடந்து காட்டையே வியாபித்து பூத்திருந்த பெரும் மரத்தடிக்கு வந்தோம். அது வாதுமை மரம். அதன் தோற்றமும் கம்பீரமும் மிரட்சியளிக்கிறது. இது வரைக்கும் இத்தனை பிரமாண்டமான ஒரு மரத்தை எங்குமே பார்த்ததில்லை. இதற்கு முன்பு அந்த ஓடை கரையில் இப்படியொரு மரம் இருக்கவில்லை. இலைகள் செழித்துப் பூத்துக்குலுங்கிய அம்மரத்தின் பரந்தவெளிக்குள்தான் காடே அடங்கியிருப்பதாய் தெரிந்தது. மறுகரை காண முடியாத கடலாய் திசையெங்கும் வியாபித்திருந்தது மரம். வகை வகையான பறவைகளின் கிரிச்சிடல்கள் இசையாய் அரங்கேறும் மேடையாயிருந்த மரத்தில் தேனூரிந்து கிடந்த வண்டுகளின் ரீங்காரம் பரவசப்படுத்தின.

அண்ணார்ந்து பார்க்கையில் அடர்ந்த கிளைகளில் புதுப்புது பறவைகள் இணை இணையாய் சுகித்திருந்தன. யாருமே கண்டறியாத உலகமாய் வெகு தூரம் வரை நிழல் படர்ந்து கிடக்கிறது. இயற்கையின் படைப்பில் ஒன்றையொன்று அறியாமலே சார்ந்து ஒருமித்திருக்கும் இடம் காடு மட்டுமே!

மெல்லிய அவளின் பார்வையோடு தன்னை இணைத்துக்கொள்கிறது காடு. காட்டின் அழகை துளித்துளியாய் தன் நினைவுகளுக்குள் சேமித்தபடி அவளின் கண்கள் காட்டின் பரப்பை சுற்றிச் சுழல்கின்றன. வாதுமை மரப் பூக்களிலிருந்து ஒழுகிய தேனிழைகளில் பூக்கள் படிந்து தொடுக்கப் பட்ட பூச்சரங்களாய் மரத்திற்கும் பூமிக்கும் நடுவே வழிந்து கிடக்கின்றன. தரையில் காட்டின் அத்தனை வகை பட்டாம்பூச்சிகளும் மகிழாட்டம் போட்டன. எல்லா திசைகளில் இருந்தும் பறவைகளும் விலங்குகளும் வண்டுகளும் மரத்தை நோக்கி வந்தபடியே இருந்தன. தாய் பறவையாய் கிளைகளிலும் தாய் கோழியாய் தன்னடி நிழலிலும் உயிரினங்களை சேர்த்து அரவணைத்தது மரம். ஓடைக்கு அருகில் வியாபித்திருந்த பெரும் பாறையில் அமர்ந்திருந்தோம்.

நீ சம்மதிச்சா.. இந்த மரத்தின் கிளைகளில் பறவையாகவோ, இல்ல காட்டோடையில் வெறும் பாசியாகவோ கூட வாழ்ந்திடுவன்டா உன்னோடு...

உணர்ச்சிகள் கொப்பளிக்க என் மார்பில் புதைந்து தேம்புகிறாள். தன் அழகின் மீது இன்னும் கூடுதலாய் வாதுமை மரத்தை ஓவியமாய் பிரதிபலித்த ஓடை பேரழகாய் தெரிகிறது. இங்கும் அங்கும் ஓடி பாறைகளின் மீது ஏறி நின்று காட்டின் காட்சிப் புதையல் களால் திக்குமுக்காடியபடி களைப்பறியாத விளையாட்டுப் பிள்ளையாய் குதுகலிக்கிறாள். பறவைகளின் குரலுக்கு பதில் கொடுத்தபடி

ஒரு பறவையாகவே மாறி மகிழ்கிறாள். தாவரங்களின் துளிர் கொழுந்துகளையும் பூக்களையும் முகத்தால் வருடி முத்த மிடுகிறாள். காற்றாய் பாறைகளில் படுத்துப் புரள்கிறாள். காடு தோன்றியது முதல் அதன் அழகை அதன் உன்னதத்தை பரிசுத்தமாய் நேசித்தவளை காடு காற்றின் வழியாகவும் காலடி மண்ணின் வழியாகவும் அவளை அழகாக்குகிறது. பல பூக்களில் இருந்து சேமிக்கப்பட்ட தேனடையாய் காட்டின் மொத்த அழகின் வனப்பின் கலவையாய் அவள் தெரிகிறாள். அவளின் சுவாசம் மரங்களைத் தீண்ட அவை இசையாய் சிரிக்கின்றன.

அந்த ரம்மியமான சூழலில் அவளுக்கு ஏதாவது பரிசளிக்க வேண்டும் என விக்கித்தது மனம். எதைக் கொடுப்பது? எது அவளின் மன நிலைக்கு பொருத்தமானதாக இருக்கும்? என உணர்வெழுச்சியில் சுற்றிலும் தேடுகிறேன். மனம் சேராத விழிகளின் பார்வையோடு காடெங்கும் அலைந்து களைப்படைகிறேன்.

அந்த நொடியில் யாரும் யாருக்கும் பரிசளிப்பதற்கென தீண்டாமல் கிடந்த காட்டோடையைப் பார்க்கிறேன் பாறைகளிடம் கர்ஜித்து, கூழாங்கற்களிடம் குழைந்து, மணலோடு மவுனமாய் பேசியபடி தரிகட்டையிலிருந்து அவிழ்க்கப்படாமல் காற்றில் ஆடும் புதிய சேலையாய் கிடக்கிறது ஓடை. அதில், நீண்ட இரு கரையின் ஓரங்களும் மிதந்து சிரிக்கும் பூக்களாலும் பாசிகளாலும் நாணல் களாலும் கரையோரத் தாவரங்களின் சல்லிவேர்களாலும் வேலைப்பாடுகள் கொண்டிருந்தது. தண்ணீர் சேலையின் நடுவில் மீன் குஞ்சுகள், தலைப்பிரட்டைகள், கோலப் பூச்சிகள், கூழாங்கற்கள் என இடை வெளியோடு நீந்தி சிரித்தன.. மனம் வாஞ்சையோடு இயக்குகிறது என்னை. உறக்கத்தில் தேவதையைக் கண்டு சிரிக்கும் குழந்தையின் பரிசுத்த முகமாய் தெரிகிறது காட்டோடை. இரு கைகளாலும் ஓடைச் சேலையின் ஓரத்தில் பிடித்து அள்ளி சுருட்டி அவளிடம் நீட்டுகிறேன். இமைகள் படபடக்க நடுக்கத்தோடு வாங்கிக்கொள்கிறாள். காட்டோடையின் இருமுனையங்களும் அவளிலிருந்து வழிந்துகிடக்கின்றன.

காட்டின் பார்வைகளிலிருந்து விலகி பாறையினடியிலிருந்த பெரும் குகைக்குள் போனவள். உடுத்தியிருந்த ஆடைகளைக் களைந்து மறைத்துபடி நீர்ச் சேலையை உடுத்த

தொடங்கினாள். திக்கித் திக்கி கொய்யும் அவளின் மென்விரல்களில் கொசுவமாய் மடிந்து இளகுகிறது ஓடை. அவள் உடலை தழுவிக்கொண்ட ஓடை, ஓடையை உடுத்திய அவள் கற்பனைக்கு எட்டாத பேரழகியாய் குகையிலிருந்து வெளிப்பட்டாள். ஓடைக்குள் உயிர்த்திருந்த மீன்கள், கூழாங்கற்கள், பாசிகள், இலைகள், பூக்கள், மர நிழல்கள் நீர்ப்பூச்சிகள் வேர்கள்... என அத்தனை அழகும் அவளை தழுவியபடி அப்படியே வாழ்ந்திருந்தன. அவளுடலை தழுவியே பாய்ந்து கிடக்கிறது ஓடை. ஓடையை உடுத்திய தேவதையை காடே கனவாய் காண்கிறது. காடறியாத புதிய ஒளி அவளில் இருந்து பரவ மெல்ல நடுங்குகிறது காடு. பாறையில் நின்றபடி அவள் கூந்தலை அவிழ்க்கிறாள், பட்டிக்குள்ளிருந்து ஓடி வரும் கருப்பாட்டு மந்தையாய் பாறையில் புரள்கிறது அவளின் கூந்தல். அதனுள் நுழைந்த காற்று சுகந்த நறுமணத்தால் நிரம்பி காடெங்கும் தள்ளாடித் திரிகிறது.

அவள் நடக்கிறாள்... அவளின் காலடிகளில் நீர்ச்செடிகள் முளைத்து வளர்ந்து கிளை பரப்பி வியாபிக்கின்றன.. அவைகளில் பூத்துக் குலுங்கிடும் வண்ண வண்ணப் பூக்களை காட்டிற்கு பரிசளித்தபடி நடக்கிறாள்.

எல்லாப் பூக்களிலும் இலைகளிலும் வெளிச்சம் பிறந்து பூமியில் வழிகிறது. பறக்கமுடியாத மின் மினிகளாய் அவை தரையில் நீந்தி அவளை ரசிக்கின்றன. காட்டுடன் நானும் நெகிழ்ச்சியாய் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்... அச்சம் சூழ்கிறது என்னை.

ஏதேனில் ஏவாளுக்கு ஆதாம் கூட கொடுக்க நினைக்காத பரிசுடா நீ எனக்குக் கொடுத்திருப்பது... என்றவள் நெருங்கும் ஒளியாய் கூசுகிறாள்... அவளின் கண்களை நேராக பார்க்கமுடியாமல் விலகி நடக்கிறேன். அவளிலிருந்து வெளிப்படும் மணம், ஒளி, குரல் எல்லாம் என்னை மேலும் கலவரமடைய செய்கின்றன. அவளால் படைக்கப்பட்ட நீர் விருட்சங்கள் குலுங்கி ஆரவாரிக்கின்றன. புதுப்புது பெயர்களால் அவைகளைக் கூவி அழைக்கிறாள்... அழகழகான பெயர்கள் அவளின் குரலால் மேலும் இனிமையாய் உச்சரிக்கப்படுகின்றன. காட்டின் உயிர்க ளெல்லாம் தங்கள் பெயர்களைத் துறந்து அவள் சூட்டும் புதிய பெயர்களுக்காய் ஏங்கியபடி நிற்பதுப்போல் தெரிகின்றன.

மறு ரூபமானவளாய் மெல்ல அடியெடுத்து வைத்தபடி... கைகளை விரித்து தன் அருகாமைக்கு அழைக்கிறாள். அவளின் உதடுகளின் அசைவில் மேலும் கமழ்கிறது காடு. நான் அவளைப் பார்த்தபடியே பின்னால் நகர்கிறேன்.. அவள் சத்தமாய் அழைத்தபடி புன்னகையோடு என்னை நோக்கி வந்தவள், நீர்ச் சேலையை அவிழ்த்து வலையாய் என் மீது வீசி இழுக்கிறாள்.. அகலமான பாறையின் பரப்பில் ஓடைச் சீலைக்குள் அவளும் நானும். அமைதியின் அர்த்தம் கொண்ட அவளின் பெயரை முதன் முதலாய் கூவி அணைக்கிறேன்... மூர்க்கமாய் என் மார்போடு தழுவி அவளின் காது மடலை கொரிக்கிறேன், ஓடையினடியில் நனையாமல் முகர்ந்து தீண்டி கடித்து அவள் கூந்தலை வருடுகிறேன். அவளின் மென் விரல்கள் என் தலையைக் கோதி வழிகின்றன. மணக்கும் அவளின் உடலெங்கும் முத்தமிடுகிறேன்... அவளின் முனகல்கள் பீறிட்டு காடெங்கும் பாடலாய் எதிரொலிக்க போதையில் தள்ளாடுகிறது காடு... திடுக்கிட்டு முழித்து பெரும் மூச்சால் அந்த விடியலை சபித்தேன்...

தடுமாறித் தடுமாறி இந்தக் கனவை கடிதமாய் எழுதி அவளிடம் கொடுத்தேன். காட்டோடையை உடுத்தியிருந்த அவளின் அழகை படித்தவள் வெட்கத்தில் நெளிந்தாள். என் முகம் பார்த்துப் பேச முடியாமல் தவித்தாள். அன்றுதான் அவள் மனதின் மணத்தை முதன்முதலாய் நுகர்ந்தேன்.. இரவு பேசுவதாய் சொல்லியவள் சீக்கிரமே போய்விட்டாள். அன்று இரவு நல்ல மழை பெய்துக் கொண்டிருந்தது. அவள் குறுஞ்செய்தி அனுப்பி யிருந்தாள், இந்தச் சேலை ரொம்போ அழகு. வெளியில் பெய்யும் மழை இதை நனைக்க திணரும் - கடிதத்தில் படித்த காட்டோடை சேலையை குறித்து எழுதியிருந்தாள். மழையில் இறங்கி நடந்தேன். என்னை நனைத்த துளியெங்கும் அவள் மணந்தாள்.. நேரில் அவள் விரல் பற்றி அறியாத நான், மழைத் துளிகளின் தீண்டலில் அவள் விரல்களின் தொடுதல்களை உணரத் தொடங்கினேன்.. அவளாய் என் மீது பெய்த எந்த துளியும் கீழே வழியாமல் எனக்குள்ளே தேங்கி சுணப்பதாய் உணர்ந்தேன்.. மழையின் ஈரம் உலரும் வரை அவளை என் பிடிக்குள் சேர்த்தனைத்திருப்பதாய் என்னைத் தொடங்கினேன்.

அவள் என் செல்ல மழையாகிப் போனாள். அவளை நான் மழை என்றே அழைத்தேன். மழை வரும் நாட்களில் தவறாமல் செய்தி அனுப்புவாள்.

என் கடிதத்தைப் படித்த பிறகு காட்டின் மீதான ஆவல் வலுத்தபடி இருந்தது அவளுக்கு. கனவில் அவள் உடுத்தியிருந்த காட்டோடையைக் காண தீவிரித்தாள். எப்போது போகலாம் அடுத்த வாரம் உழைப்பாளர் தினம் - என கேட்டபடியே இருந்தாள். கோடை வெயிலால் காடே தீய்ந்து கிடந்தது அப்போது. மேல் காட்டில் அடைமழை விடாமல் சில நாட்களுக்கு பெய்தால் நெல்லேரி நிரம்பும். அதிலிருந்து ஊற்றெடுக்கும் தண்ணீர் பல மாதங்களுக்கு காட்டோடையாய் பாய்ந்து கிடக்கும். அந்த நாளுக்காய் அதற்கான அடைமழைக்காய் காத்திருந்தோம். எனது ஊரில் மழை பெய்ய அவள் தினமும் வேண்டுகல் செய்து வந்தாள். மனிதர்கள் யாருமற்ற அந்த இரவில் காடு நமது உலகமாய் விரிந்திருக்கும். பறவைகளின் சிருங்காரமும் முயல்களின் இன்ப முனகல்களும் நம்மை கிளர்ச்சியடைய செய்யும்.

நம் சந்திப்புகளை மொய்த்திருக்கும் நகரத்தின் இச்சை பார்வைகளின் துரத்தல்களின்றி காடே நமக்கான வெளியாய் கிடக்கும்

தமிழர் திருநாள் வாழ்த்துகள்

STARS LOOKER
Prêt à Porter et accessoires

28 rue du télégraphe
75020 Paris
Métro ligne 11: Télégraphe

Dylan
Mobile: 0695963502
Tél: 0143491094
Email : starslooker@gmail.com

Diesel, Kaporal, Guess, Armani, Calvin Klein, le temps des cerises etc ...
à prix incroyables !!!

தமிழர் திருநாள் வாழ்த்துகள்

MS Car Wash Deluxe
Lavage Auto

116 allée Jules Auffret
93320 Pavillon sous Bois
Tél : 01.41.64.93.21
Mobile: 07.81.47.46.84

2 Rue Parmentier
93220 Gagny
Tél: 01.43.02.35.31
Mobile: 07 51 01 57 44

newmscarwashdeluxe@gmail.com/mscarwashdeluxe@gmail.com
www.mscarwashdeluxe.fr

Lavage Auto et Moto intérieur/extérieur, Rénovation intérieur/ Polish/ Lustrage, Achat et Vente de véhicules, Vente et Pose de lat zénon, Pose de film teintées, Accessoire auto, Jantes.

காக்கைச் சிறகினிலே
ஜனவரி 2014

இப்படி வரப்போகும் அந்த நாளின் இரவு பகல்களை கற்பனைகளால் நிரப்பி எதிர் நோக்கி இருந்தோம். அந்தக் கனவு எங்கள் நெருக்கத்தை தீவிரப்படுத்தியது.. காடு எங்களை பூரணப்படுத்தியது. மழை நாட்கள் முடிந்த காட்டின் தனிமைக்காய் நாங்கள் ஏங்கினோம்.. எந்த சொல்லும் உணர்த்த முடியாததை எங்களுள் உணர்ந்தோம். அடுத்தடுத்த சந்திப்புகளில் பார்வைகளாய், புன்னகையாய், புருவம் உயர்த்தலாய், சொற்களாய் வாக்கியங்களாய் துளிர்ந்து வெளிப்பட்ட தருணங்களில் சந்தித்து பேச இயலாமல் தவித்தோம். மொழியே மறந்த உயிர்களாய் இருவரும் மனதோடு பேசிக் கொண்டோம். அப்புறம்...அப்புறம், வேற... வேற.. எனும் உச்சரிப்புகளின் இடை வெளிகளில் வாசித்துக் கொண்டிருந்தோம் ஒருவரையொருவர்.

நாங்கள் பூரணமாய் உணர்ந்த கணத்தில் அழுதோம். கண்ணீர் அத்தனை இனிமையானது என்று உணர்ந்த தருணங்கள் அவை. தவிக்க தவிக்க நேசித்தோம். வைரமணிகளை விட விதைகள் உயிர் பொதிந்தவை என்பதாய் அவளுக்குள் நானும் எனக்குள் அவளும் விதைத்து கனவுக் காடுகளை வளர்த்தோம். பரந்த நினைவெளியில் மீன் கூட்டங்களால் நிறம் மாறும் கடல் மட்டமாய் அவள். என்னோட வாழ்நாளின்றது நான் உயிரோடிருக்குற நாளுங்க இல்ல.. நீ என்னோடிருக்குற நாளுங்க மட்டுமே

ஒரு மாலைப் பொழுதில் என் மார்பில் புதைந்தவள் வடித்த கண்ணீர் உலராமலிருக்கிறது இன்னமும். நாங்கள் துயரப்பட்டு அழுத கணங்கள் மிகவும் குறைவே, பார்க்காத நாட்களின் தவிப்பில் எழுதப்படும் கடித வரிகளில் நிறைய உடைந்தழுவோம்.

அவளறியாமலே அவளுக்கு பிடித்தமான சொற்களை சேகரித்து வந்தேன் நான். கற்பனை கோட்டைகள் எதுவுமில்லை எங்களுக்குள், அடுத்தடுத்த நொடிகளின் வாழ்தலே கற்பனைமயமானது எனும் உணர்த்தல்களில் கிடந்த உண்மை ஒவ்வொரு நொடியிலும் புதுப்பித்தது எங்களை. அப்படியான நாட்களில் கடந்த வரத்தில் வந்த செய்திகள்... அதிசயம், ஆனால் உண்மை வேலூரில் வெளுத்து வாங்குகிறது கோடை மழை நேற்று அதிகப்படியாக வேலூரில் 17 செ.மீ மழை கொட்டித் தீர்த்தது

கடந்த நான்கு நாட்களாக வேலூரிலும் அதன் சுற்றுப்புறங்களிலும் வரலாறு காணாத மழை எனும் செய்திகளைப் பார்த்ததும் உணர்ச்சி கொப்பளிக்க என்னை துரிதப் படுத்தினாள். குழந்தையின் குதூகலமும் தவிப்பும் நிரம்பியவளாய் இருந்தாள். அதற்கு மேல் அவளின் ஆவலை தள்ளிப்போட கூடாமால் நேற்று மாலையில் புறப்பட்டேன் இருட்டில் தன் நிழலைப் போர்த்திக்கொண்டு நின்றுருந்த மரங்களிலிருந்து சிலுசிலுவென வீசியது காற்று. பேருந்தின் வேகத்திற்கேற்ப இருட்டும் ஒளியும் மாறி மாறி வந்து போயின. பூந்தமல்லியை தாண்டி வந்துக் கொண்டிருந்தேன். திடீரென மழைத்துளிகள் சில என் மீது வந்து விழுந்தன. உடனே அவளைப் பார்க்க தோன்றியது. குறுஞ்செய்தி பக்கத்தைத் திறக்கிறேன்...

இங்கு மழை நேற்று உள்ளோடு இருக்கையில் வராததால் நான் நனையவில்லை -உன் மழை இந்தப் பூ உற்சாகமாய் சிரிக்குது உள்ளோடு பயணித்ததால் -மழை.

இந்த மழையை திசை மாற்றி ஊருக்கு கூட்டிடுப் போயேன், இந்த இரவுமழையால் தீரட்டும் நம் ஏக்கம். தூக்கமும் விழிப்பும் மாறி மாறி.. உனக்கு - மழை. இப்படி பல இரவுகளில் அவள் அனுப்பிய குட்டிக் கடித கொஞ்சல்கள் திரையிலிருந்தபடி அவளாய் பேசுகின்றன. செல்பேசியில் பேசுவதை விட செய்தி பரிமாற்றமே எங்களின் ஆவல்.. பூசணி விதைகள் கோர்த்த சரமாய் வெயிலின் கீற்றுகள் என்னை சுற்றியிருந்தன. பறவைகளின் குரலால் உருவம் கொண்டிருந்த காற்று போர்வையுள் வந்து குளிர்ச்சியாய் முணுமுணுத்தது. அதன் மணம் சுதியேற்றப்பட்ட அவளின் நினைவு களால் என்னைச் சினுங்கின. அதற்கு மேல் படுத்திருக்க முடியவில்லை.

வழியெங்கும் எண்ணிலடங்கா மலர்கள் வண்ண வண்ணமாய் பூத்துக் குலுங்கும் அதிசயத்தை நிகழ்த்தியிருந்தது மழை. வழியில் எங்கு பார்வைகளை வலையவிட்டாலும் அவை பூக்களை மட்டுமே ஏந்தித் திரும்பின. எத்தனையோ மழைகாலங்கள் வந்து போயிருக்கின்றன ஆனால் ஒரு போதும் காடு தன்னை இத்துணை அழகாய் அலங்கரித் திருந்ததில்லை. இந்த மழையால் காட்டின் எல்லா தவரங்களுக்கும் ஒரே நேரத்தில் பூக்காலம் வந்து விட்டதாய் தோன்றியது. கொம்மி பூக்களின் மணம் காட்டையே நிரப்பி நுரைத்திருந்தன.

காக்கைச் சிறிகினிலே ஜனவரி 2014

அளவாய் பேசி மௌனித்திருக்கும் அவளின் இதழ்களாய் சிவந்து புன்னகைத் திருக்கும் சீக்கை பூக்கள். கொத்து கொத்தாய் அள்ளி வைத்த வெண் மேகங்களாய் காட்டுச்சோள பூக்கள். வேரிலிருந்தே கிளைத்து செழித்திருக்கும் ஆவாரஞ் செடிகளின் நுனிகளில் மஞ்சள் பூங்கொத்துகள் இசை வகுப்பில் சுதி கூட்டும் அவளின் விரல்களாய் காற்றில் வளைந்து எதையோ தேடின. தேவதார மரத்தின் செழித்த வனப்பும், கொங்குலிய மரத்தின் பால் கொளுந்தும், காட்டுக் கிச்சிலியின் மணமும், பெரண்டை கொடிகளின் பசமையும், நாதேரு புதர்களின் சிவந்தப் பழங்களும், முட்களும், பாறைகளும் குன்றுகளும்... அவளைக் கேட்டு அடம்பிடித்தன.

வடக்கு குன்றின் மூலையிலிருந்த நாவல் மரத்தில் காட்டின் பறவைகள் யாவும் கூடி ஆரவாரித்தன. காடெங்கும் எதிரொலித்த அவைகளின் ஓசை எந்த இசைக்கருவிகளாலும் வாசித்துக் காட்ட முடியாத ராகங்கள், எந்த மொழி எழுத்துகளாலும் விவரிக்க முடியாத பாடல்கள்... இப்படி ஏகோபித்த பல குரல்கள் ஓர் இனிய இசையாய் ஒலித்தது அங்கு. மழையில் குளித்து உலர்த்தாமல் படுத்திருக்கும் குளிர் காட்டின் அழகிலும், ஓசைகளிலும், மணங்களிலும் அவளே தெரிந்தாள். என் மீது வீசிய காற்று அவளைத் தீண்டி வந்ததாய் சிலு சிலுத்தது. அப்படியே நடந்து காட்டோடைக்கு வந்துவிட்டேன். அத்தனை அழகோடும் நளிணத்தோடும் ஓடை வெளியின் மேல் நீந்திக்கொண்டிருக்கிறது நீர். பறவைகள் பாறைகள் மீதும் நாணல்களிலும் அமர்ந்து தண்ணீரைத் தீண்டித் தீண்டி விளையாடிக் கொண்டிருந்தன. உயர்ந்திருக்கும் மரங்களின் நிழல்கள் சுழித்தோடும் தண்ணீரின் மேல் மிதந்து விளையாடின. மீன்கள் நீந்திக் கொண்டிருக்கின்றன. கண் கூசாமல் மென்னொளியோடு நீரின்மேல் மிதக்கிறது சூரியன். என் கனவில் அவள் சேலையாய் உடுத்தியிருந்த இந்தக் காட்டோடையைத்தான் அவள் பார்க்கத் துடித்தாள். பெரும் பாறையின் மடியில் எங்களைப் போர்த்தி இன்பம் துய்க்க செய்த அந்த காட்டோடையாய் அவள் மீதான ஆவலை கூட்டுகிறது. கைப்பேசித்திரையில் அவள் முகம் ஒரிர அவளை அழைக்கிறேன். மழை... அவள் அலைப்பேசியில் மணி ஒலிக்கிறது... அவள் எடுக்கவேயில்லை. மீண்டும் மீண்டும் முயற்சிக்கிறேன்.. கடைசியாய் ஒரு

குறுஞ்செய்தி அனுப்பினேன்,

மழை நான் காட்டோடைக்கரை யிலிருக்கிறேன் ..... நான் வந்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.....

அவள் மிகுந்த உணர்ச்சி வயப்பட்ட வளாய் இருப்பாள். அது மாதிரியான தருணங்களில் வார்த்தைகளற்றவளாய், இரண்டு கைகளுக்குள்ளும் முகத்தை புதைத்துக் கொள்வாள். இப்பொழுதும் அப்படித்தான் இருப்பாள் காட்டோடையைப் பார்க்கும் வரை அவள் மௌனம் அப்படியே... காற்றில் வீசும் மணங்களையே பாதைகளாக்கி பூக்களை நோக்கி வரும் தேனீயாய் அவள். என் கனவில் வந்த காட்டை காட்டோடையை அவளை.. தேடி வருகிறாள். வண்ணங்கள் குழைத்த மஞ்சளாய் மாறியிருந்த வானம் மந்தமான மாலைப் பொழுதைக் கிளர்ச்சியூட்டுகிறது. நினைவுகள் அவளுக்கான சொற்களைத் தேடி என்னுள் பயணிப்பதை கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை.. காட்டின் காட்சிகள் மாறிக் கொண்டிருக்கின்றன. கனவையும் சேர்த்து அவளை சமந்து வரும் பேருந்து சத்தம் நெருங்குகிறது. காற்றில் ஆடும் கைத்தறி சேலையாய் காட்டோடை தரும்புகிறது. மரத்தில் ஏறி வேடிக்கைப் பார்க்க உயரமான மரத்தைத் தேடுகின்றன கண்கள். ■

Deco and Net Multi service

இனிய தமிழர் திருநாள் வாழ்த்துகள்

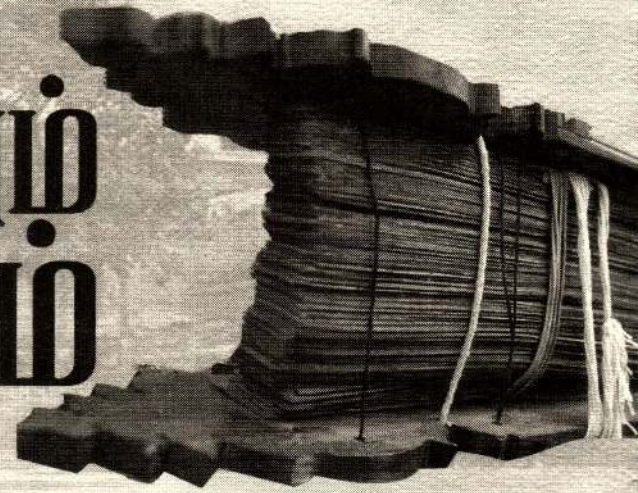
திருமணம், பூப்புனித நீராட்டு விழாக்கள், பிறந்தநாள் கொண்டாடங்கள், முதன்நன்மை விழாக்கள் போன்ற அனைத்து நிகழ்வுகளுக்கும்மான உங்கள் தேவையை நிறைவு செய்வதே எங்கள் சேவை.

பாரீஸ் மாநகரில், உங்களது குடும்ப ஒன்றுகூடல் நிகழ்வுகளைத்துக்குமான மண்டபம், மண்ப அலங்காரம், மணவறை, உணவு (சிற்பூண்டி, மதிய இரவு உணவு மற்றும் பரிமாற்றச் சேவைகள் உட்பட), வீசேட அலங்காரக் கேக், மேளம், பென் அலங்காரம், கோலம், புகைப்படம்(Photos), காணொலிப் பதிவு(Video), வாகன வசதிகள் என அனைத்தையும் ஒரே இடத்தில் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

தொடர்பு K.S. அழகன்
0664509202

வழக்காறும் வரலாறும்

தமிழ்ச் சூழலில் எழுத்திலக்கிய மரபை வாய்மொழி மரபு தொடர்ந்து வளப்படுத்தி வந்துள்ளது; வளப்படுத்தி வருகிறது. சங்க காலம், நீதி இலக்கியக் காலம், காப்பியக் காலம், சிற்றிலக்கியக் காலம், பக்தி இலக்கியக் காலம், தற்காலம் என அவ்வக்காலக்கட்டத்து இலக்கியங்களை வளப்படுத்துவதில் வாய்மொழி இலக்கியங்கள் பெரும் பங்காற்றியுள்ளன; பங்காற்றுகின்றன. பொதுவாக, இலக்கியங்களை அழகியல், கருத்து, பனுவல் எனும் நிலைகளிலிருந்து பார்க்கும் தன்மையிலிருந்து விலகி இவ்விலக்கியங்களுக்கான உரைகள், விளக்கங்கள் ஆகியவற்றையும் ஆழ்ந்து நோக்க வேண்டியது அவசியமான ஒன்றாக உள்ளது. இலக்கியங்கள் மட்டுமின்றி இலக்கணங்களும் அவற்றிற்கான உரைகளும் சமூக வரலாற்றைப் புரிந்து கொள்ளவும், மீட்டுருவாக்கம் செய்யவும் உதவும் தன்மையுடையவை எனில் அது மிகையல்ல. சான்றாக, தமிழ் வளர்த்த சங்கங்கள் பற்றிய வரலாறு இறையனார் களவியல் உரை எனும் அகப்பொருள் உரையாலேயே நமக்குக் கிடைக்கிறது. எனவே, இலக்கிய, இலக்கண உரைகளில் கவனம் செலுத்த வேண்டியது இன்றைய தேவையாக உள்ளது.

இலக்கண உரையாசிரியர்கள் நூற்பாக்களை விளக்க, தேவையான இடங்களில் வாய்மொழி இலக்கியங்களைப் பயன்படுத்தும் போக்கைத் தமிழ் உரை மரபில் காண முடிகிறது. பழமொழிகள், விடுகதைகள்,

கதைகள் போன்ற வழக்காறுகளைச் சான்றுகாட்டி இளம்பூரணர், சேனாவரையர், நச்சினார்க்கினியர் போன்ற தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்கள் இலக்கணக் கருத்துக்களை விளக்குகின்றனர். தொல்காப்பிய எச்சவியல் நூற்பா (443) ஒன்றிற்கு உரை கூறும் இளம்பூரணர், சேனாவரையர், இருவரும் வாய்மொழிக்கதையொன்றினைச் சான்று காட்டி மேற்குறித்த நூற்பாவின் மூன்றாவது அடிக்கு விளக்கம் தருகின்றனர். இக்கதை தமிழ்ச் சமூகத்தின் தொல்குடிகளுள் ஒன்றான பறையர் சமூகத்தின் தொழில்சார் வரலாற்றை மறுபார்வைக்குட்படுத்துவதற்கு எவ்வாறு உதவி செய்கிறது என்பது குறித்தும், வாய்மொழி இலக்கியங்கள் பெறும் சமூக முக்கியத்துவம் குறித்தும், வரலாற்றையெழுத வாய்மொழி வழக்காறுகளும் முதன்மைத் தரவுகளாகக் கொள்ளப்பட வேண்டிய தேவை குறித்தும் விளக்குவதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

தொல்காப்பியமும் தமிழ்ச் சமூகமும்

தமிழின் தொன்மையான இலக்கண நூல், எழுத்து, சொல் என மொழிக்கு மட்டுமின்றி மக்களின் வாழ்க்கைக்கும் இலக்கணம் கூறும் நூல். கி.மு.5 - கி.மு.3ஆம் நூற்றாண்டிற் கிடையில் தோன்றியதாகக் கருதப்படுவது எனும் சிறப்புகளைக் கொண்ட தொல்காப்பியம், தொன்மை வாய்ந்த தமிழ்மொழி குறித்தும், அம்மொழி வழிப்பட்ட மக்கள் திரளின் சமூக, பண்பாட்டு ஆவணமாகவும்

திகழ்கிறது. விரிந்த ஆய்வுப் பரப்பையும், விவாதத் தளத்தையும் கொண்டதாக அமைந்துள்ள தொல்காப்பியம் தமிழ்மொழி வரலாற்றோடும் தமிழ்ச் சமூக வரலாற்றோடும் பின்னிப் பிணைந்தது. காலந்தோறும் பல்வேறு விளக்கங்களுக்குட்பட்டதாக இருப்பது, தொல்காப்பிய நூற்பாக்கள் தமிழ்ச்சமூகம் குறித்த பல்வேறு விளக்கங்களுக்கு விடையிறுப்பதோடு இவற்றிற்கான உரைகள் பல புதிய தரவுகளைக் கொண்டனவாகவும் உள்ளன.

எச்சவியலும் வாய்மொழியிலக்கியச் சான்றும்

“கிளவியாக்க முதலா உரியிய லிறுதியாகக் கிடந்த ஒத்துக்களுள் உணர்த்துதற்கிடமின்மையான் உணர்த்தப்படாது எஞ்சி நின்ற சொல்லிலக்கண மெல்லாந்தொகுத்துணர்த்திய வெடுத்துக் கொண்டார். அதனான் இவ்வோத்து எச்சவியலென்னும் பெயர்த்தாயிற்று” (சேனாவரையர் உரை) எனும் விளக்கத்தோடு தொடங்கும் எச்சவியல் அதிகாரத்தின் 53ஆவது நூற்பா (449),

பெயர்நிலைக்கிளவியின் ஆஅகுநவும்
திசைநிலைக்கிளவியின் ஆஅகுநவும்
தொன்னெறி மொழிவயின் ஆஅகுநவும்
மெய்ந்நிலை மயக்கின் ஆஅகுநவும்
மந்திரப் பொருள்வயின் ஆஅகுநவும்
அன்றி யனைத்துங் கடப்பாடிலவே

என அமைந்துள்ளது. இந்நூற்பாவின் தொன்னெறி மொழிவயின் ஆஅகுநவும் எனும் மூன்றாவது தொடருக்கு “முதுசொல்லாகிய செய்யுள் வேறுபாட்டின்கண் இயைபில்லன இயைந்தனவாய் வருவனவும் என்றவாறு. அவையாற்றுட் செத்தவெருமையீர்த்த தலுர்க்குக் கடன் என்பது முதலாயின” எனச் சேனாவரையரும் (1997: 257 - 258)

“தொன்னெறி மொழிவயினா அகுநவும்” என்பது முந்தைச்சொல். அவற்றையும் இவ்வாறே சொல்லப்படுதலின் இப்பொருள் என்றொரு கடப்பாடில என்றார்.

“ஆற்றுட் செத்தவெருமை ஊர்க்குயவர்க்கிழுத்தல் கடன்” எனவும், யாட்டுளான் இன்னுரைதாரான் எனவும் வரும். பிறவும் அன்ன” என இளம்பூரணரும் (2005: 192) குறிப்பிடுகின்றனர்.

“நச்சினார்க்கினியர், தொன்னெறி மொழிவயின் அகுநவும் என்பதற்குச் சொல்லிடத்துப் பழைய நெறியானாய் வரும் சொல்லும் என உரை கூறி, முதுமொழி பொருளுடையனவும் பொருளில்லனவுமென

வாய்மொழி வழக்காறுகளைத் தரவு களாகக் கொண்டு சமூக வரலாறு எழுதப்பட வேண்டும்

இருவகைப்படும். அவை, ‘யாட்டுளான் இன்னுரை தாரான்’ என்றது இடையன் எழுத்தொடு புணர்ந்து பொருளறிவுறுக்கும் மொழியைக் கூறுதலின்றி எழுத்தொடு புணறாப் பொருளறிவுறுக்கும் மொழியைக் கூறான் என்னும் பொருள் தந்து நின்றது. “யாற்றுட் செத்த எருமையை ஈர்த்தல் ஊர்க்குயவர்க்குக் கடன்” என்பது, “குயனைச் சுள்ளையான் எழுந்த புகையானாய் மேகந்தந்த நீரான் எருமை சாதலின் அதனை ஈர்த்தல் குயவர்க்குக் கடனாயிற்றென ஒரு காரணம் உள்ளதுபோல் கூறுகின்றது. உண்மைப் பொருளன்றி ஒருவன் இயைபின்றிக் கூறிய சொற்கு எடுத்துக் காட்டாகக் கூறப்படுதலின் பொருளுணர்த்தாதாயிற்று” (கந்தசாமி, தேவநேயப் பாவாணர், ஞா., 1997: 259) என உரை கூறுகிறார்.

இலக்கண விளக்க நூலாசிரியர், ‘தொன்னெறி மொழி வயினாகுநவும்’ என்பது அடிபட்ட நெறியான் வழங்குதலுடைய முதுமொழியாகிய செய்யுள் வேறுபாட்டின்கண் இயையாதென இயைந்தனவாய் வருவன; அவை, “யாற்றுச் செத்த எருமை ஊர்க்குயவர்க்கு இழுத்தல் கடன்” என்றது முதலாயின. ‘குயவன் சுள்ளையின் எழுந்த புகையானாகிய மேகந்தந்த நீரான் எருமை சாதலின் குயவர்க்கு ஈர்த்தல் கடனாயிற்று என்க’ எனக் குறிப்பிடுகிறார். (கந்தசாமி, தேவநேயப்பாவாணர், ஞா. 1997: 259 - 260)

தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்கள், இலக்கண விளக்க நூலாசிரியர் ஆகியோரின் உரைகளில் ஆற்றுள் செத்த எருமையை ஈர்த்தல் ஊர்க்குயவர்க்குக் கடன் எனும் சான்று இடம் பெற்றுள்ளது. தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரக் கழகப் பதிப்பில் கந்தசாமி,

பறையர் சமூகத்தவரே மரபு வழியாக இறந்த மாடுகளை அப்புறப்படுத்தும் பணியைச் செய்பவர்களானால் ஊர்ப் பெரியோர் எருமைகளை அப்புறப்படுத்த பலரையும் வேண்டுவதற்கு வாய்ப்பில்லை

தேவநேயப்பாவாணர் (1997: 258 - 259) ஆகியோரின் குறிப்புரைப் பகுதியில் மேற்கட்டிய தொடர்பற்றிய கதை இடம் பெற்றள்ளது. அக்கதை,

“வாணிகச் சாத்தொடு சென்றா னொருவன் அச்சாத்தினினின்றும் பிரிந்து ஒரு பட்டினத்துச் சென்று பலவெருமைகளைப் பொருட் கொடுத்தேற்றுத் தந்நாடு சேற்கு ஒருபட்டுப் பலப்பல காவதங்கடந்து ஒரு காண் யாற்றடை கரையையன்மி அவ்வெருமைகளை நீரருந்தச் செய்து அயர்வுயர்த்துப் பின்னர் அவ்வாற்றைக் கடக்குமமையத்து, காலமல்லாத காலத்துச் சேய்மைக்கண் பெய்த மழையால் பொருக்கென வெள்ளந் தோன்றி அவ்வெருமைகளை யெல்லாம் அடித்துக் கொண்டு ஓர் ஊர்ப்புறத் தொதுக்கிவிட்டது. அதனையுணர்ந்த அவ்வூரார் அவைகளை ஈர்த்துக் கொணர்ந்து கரை சேர்த்தற்குப் பலரையும் வேண்டியும் நாற்றம் மிகுதியாக இருந்தமையின் ஒருவரும் உடன்பட்டிலர். இதனையுணர்ந்த பெரியாரொருவர் இங்ஙனமாய் செயல் நேரிடின் இச்செயலை இன்னவர் செய்து முடித்தல் வேண்டுமென நம்மூர் அடங்கலிலிருக்கும் ; அதனைக் கணக்கனையழைத்துக் கேட்பின் உண்மை வெளியாமென உரைத்தனர். அவ்வாறே கணக்கனை யழைத்துக் கேட்க அவன் அடங்கலை எடுத்து வந்து ‘கண்ணூரீகிக் கழறுகின்றேன்’ எனக்கூறி தனதில்லத்திற்குச் சென்று தனக்கு ஆண்டு தோறும் நன்கொடையாகக் கொடுக்கும் பொருளை அவ்வாண்டிற்கொடாத அவ்வூர்க்குய வரையொறுத்தற்குத் தக்கவாமயமிதுவேயெனக் கருதி,

காட்டுருமூட்டை பொறுக்கி

மட்கலஞ்சுட்ட புகையான்

மேற்கே மேகந்தோன்றி

மின்னியிடித்து மழை பொழிந்து

யாற்றில் நீத்தம் பெருகி

யடித்துக் கொல்லும் எருமைகளை

ஈர்த்துக் கொணர்ந்து கரையேற்றல்

இவ்வூர்க்குயவர்க்கென்றுங்கடனே

என்று ஒரு பழைய ஓலையில் வரைந்து

அவ்வடங்கலோடு சேர்த்துக் கட்டி அவ்வூரார் முன் கொணர்ந்து கட்டையவிழ்த்துப் பல

எடுகளைத் தள்ளிப் படித்துக் காட்டினான். அதனைக் கேட்ட பெரியார் பலரும் குயவன் சுள்ளையினெழுந்த புகையானாய் மேகந்தந்த நீரான் எருமை சாதலின், அவ்வூர்க்குயவரே, இவைகளைக் கரையேற்றல் முறையென முடிவு செய்தனர் என்பதாம். (இக்கதை வடிவத்தை ஆ.சிவசுப்பிரமணியன், ‘அடித்தள மக்கள் வரலாறு’ எனும் தமது நூலில் பதிவு செய்துள்ளார். 2002 : 102)

பறையரின் தொழிலும் குயவர் எருமையீர்த்த கதையும்

மேற்குறித்த கதை தமிழ்ச்சமூகம் குறித்த வரலாற்றுப் புரிதலுக்குரிய சில செய்திகளை முன்வைப்பதை நோக்குவோம்.

தமிழ்ச் சமூகத்தில் இறந்த மாடுகளை அப்புறப்படுத்தும் பணியைப் பெரும்பாலும் பறையரே மேற்கொள்கின்றனர் (சிலவிடங்களில் சக்கிலியர் எனப்படும் சாதியார் இறந்த மாடுகளை அப்புறப்படுத்தும் தொழிலைச் செய்கின்றனர்). இவர்கள் இத்தொழிலை மரபுவழியாகச் செய்து வருகின்றனரா? ஆமெனில் இது குறித்த வரலாற்றுச் சான்று களெதுவும் உண்டா எனில் இல்லை என்பதே விடையாகக் கிடைக்கிறது. பின் எவ்வாறு இத்தொழில் பறையருக்குரியதாகத் தொடர்ந்து வருகிறது. இக்கேள்விக்கு விடை காண்பதற்கு முன் மேற்கட்டிய கதையை ஆராயலாம்.

நீரில் மூழ்கிய எருமைகள் இறந்து நாற்றமடிக்க ஊரார் பலரையும் அணுகி எருமைகளை அப்புறப்படுத்தக் கூற எவரும் முன்வராமை.

யார் எருமைகளை அப்புறப்படுத்த வேண்டுமென்பது கணக்கனின் அடங்கலில் எழுதப்பட்டிருக்கும் எனப் பெரியோர் கூறுதல்.

கணக்கன் தனக்குப் பொருள்கொடாத குயவரைப் பழிதீர்க்க இதுவே நல்ல தருணமென்று எண்ணி, குயவர் பாணை சுட்ட புகையால் மழை பொழிந்து வெள்ளம் ஏற்பட எருமைகள் இறந்ததால், குயவரே எருமைகளை அப்புறப்படுத்த வேண்டும் எனக்கூறுதல் எனும் கதைக்கூறுகள் சில புரிதல்களை முன்வைக்கின்றன.

பறையர் சமூகத்தவரே மரபு வழியாக இறந்த மாடுகளை அப்புறப்படுத்தும் பணியைச் செய்பவர்களானால் ஊர்ப்

காக்கைக் சிறந்ளிலே
ஏனவரி 2014

பெரியோர் எருமைகளை அப்புறப்படுத்த பலரையும் வேண்டுவதற்கு வாய்ப்பில்லை என்பது முதல் கதைக்கூற்றின்படித் தெளிவாகிறது.

கணக்கின் அடங்கலில் எருமைகளை யார் அப்புறப்படுத்த வேண்டுமென்பது எழுதப்பட்டிருக்கும் எனும் கூற்று கதையில் இடம் பெற்றிருப்பதால் பறையர்கள் மரபு வழியாக மாடுகளை அப்புறப்படுத்தும் தொழிலைச் செய்தவர்களில்லையென்பது வெளிப்படை யாகத் தெரிகிறது.

குயவரைப் பழிதீர்க்க கணக்கன் இவ்வாறு ஓலையில் எழுதிப் படிப்பதால், ஏற்கெனவே இத்தொழில் தமிழ்ச் சமூகத்தில் குறிப்பிட்ட ஒரு சாதிக்கு மட்டும் உரியதாக இருந்திருக்க வாய்ப்பில்லை என்பது புலனாகிறது.

இப்புரிதல்களினடிப்படையில் நோக்கும்போது, இறந்த மாடுகளை அப்புறப்படுத்தும் தொழில் பறையர்களின் மரபு வழித்தொழில் இல்லையெனில் எந்தக் காலக்கட்டத்திலிருந்து அவர்கள் இத்தொழிலைச் செய்பவர்களாக மாறினர் எனும் கேள்வி எழுகிறது. இனி இக்கேள்விக்கு விடை காணலாம். அதற்கு முன் மேற்கட்டிய கதையின் காலம் குறித்தும் காணலாம்.

எச்சவியல் நூற்பா சான்று கதையின் காலம்

பொதுவாக வாய்மொழி இலக்கியங்கள் தான் தோன்றிய காலத்தையும், வழங்கிய காலத்தையும், வழங்கும் காலத்தையும் பிரதிபலிக்கும் தன்மையுடையவை. குயவர் எருமையையீர்த்த கதையின் காலம் மிகத் தொன்மையானதாக இருந்திருக்க வாய்ப்புள்ளது. பொதுவாக இலக்கிய, இலக்கணங்களில் பயன்படுத்தப்பெறும் ஒரு வாய்மொழி வழக்காற்று வடிவம் பலரால் அறியப்பட்ட ஒன்றாகவும் பரவலாக வழங்கப்பட்ட; வழங்கப்படும் ஒன்றாகவே இருக்கும். எனவே, மேற்குறித்த கதை வடிவம் தோன்றிய காலத்தை அறுதியிட்டுக் கூற முடியவில்லையென்றாலும் அது வழங்கிய காலத்தைத் தெளிவாகக் குறிப்பிடப் போதுமான சான்றுகள் உள்ளன.

“தொல்காப்பிய உரையாசிரியர் காலம் 12 முதல் 14-ஆவது நூற்றாண்டு வரையாமென்று கருதலாம். ஒட்டக்கூத்தர் காலமே பேராசிரியர் காலமாகும். தொல்காப்பியத்திற்கு முதலுரையாசிரியர் இளம்பூரணர், அவர் 11ஆவது நூற்றாண்டின் இறுதியிலாவது 12ஆவது நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலாவது வாழ்ந்திருக்கக்கூடும்” (சுப்பிரமணிய பிள்ளை, கா., 1959 : 370) என்றும், “சேனாவரையர் என்ற சொல் படைத்தலைவர் என்ற பொருளுடையது. அவர் பாண்டி நாட்டிலுள்ள

ஆற்றாரில் படைத்தலைவர் குடும்பத்தில் பிறந்து கி.பி.1280இல் உலகு நீத்தார் என்பது சாசன ஆராய்ச்சியால் தெரிய வருகிறது” (மேலது, 370) என்றும், “ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் சேனாவரையரின் சில கருத்துக்களை மறுத்ததால் அவர் அவர்க்குப் பின்னிருந்தவராவார்” (மேலது, 370). இவரது காலம் கி.பி.14ஆம் நூற்றாண்டு எனக் குறிக்கப் பெறுகிறது. இக்கருத்துக்களினடிப்படையில் பார்க்கும்போது, குயவர் எருமையை ஈர்த்த கதை இளம்பூரணர் காலமான 11ஆம் நூற்றாண்டிலும், சேனாவரையர் காலமான 13ஆம் நூற்றாண்டிலும் நச்சினார்க்கினியர் காலமான 14ஆம் நூற்றாண்டிலும் வழக்கிலிருந்துள்ளது எனக் கொள்ளலாம். இலக்கண விளக்க நூலாசிரியரே அந்நூலுக்கு உரையாசிரியராகவுமுள்ளார். இவரது காலம் 17ஆம் நூற்றாண்டு எனச் சுட்டப்படுகின்றது (ஆனந்தன், சு., 2005) எனவே, இக்காலத்திலும் இக்கதையை அறிந்தோராக இலக்கணவிளக்க நூலாசிரியர் தம்முடைய உரையில் குறிப்பிடுகிறார். ஆக, 11ஆம் நூற்றாண்டு தொடங்கி 17ஆம் நூற்றாண்டு வரை மேற்குறித்த கதை வழக்கில் இருந்துள்ளது தெளிவாகிறது. எனவே, 17ஆம் நூற்றாண்டு வரை பறையர் சமூகத்தினர் இறந்த மாடுகளை அப்புறப்படுத்தும் தொழிலைச் செய்யவில்லை எனக் கருதுவதற்கிடமுண்டு.

இருப்பினும் இலக்கண விளக்க நூலாசிரியர் முந்தைய இலக்கண உரைகளிலிருந்து இக்கதையை மேற்கோளாக எடுத்தாண்டிருக்கவும் வாய்ப்புள்ளது. எனவே, 17ஆம் நூற்றாண்டில் இக்கதை வழக்கில் இருந்திருக்கவும் இல்லாமலிருந்திருக்கவும் வாய்ப்புள்ளது எனக் கருத வேண்டியுள்ளது.

பறையர்கள் தற்காலத்தில் தீண்டத்தகாதவர்களாகவும், தாழ்த்தப்பட்டவர்களாகவும் உள்ளனர். இதற்கான அடிப்படைக் காரணம் இறந்த மாடுகளை அப்புறப்படுத்தும் தொழிலைச் செய்வதும் மாட்டிறைச்சியை உண்பதுமேயாகும். இந்நிலையில் இவர்களின் இன்றைய நிலைக்கான காரணம், கடந்தகால வாழ்வியல் குறித்து அறிந்து கொள்ள வேண்டியுள்ளது. இனி அது குறித்துக் காணலாம்.

பறையரின் கடந்த காலம்

சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிடும் தொல்குடிகளில் ஒன்றாகப் பறையர் சமூகத்தினர் உள்ளனர். இச்சமூகம் இசையோடு தொடர்புடையதாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. “நிலங்களைப் பண்படுத்தி, உற்பத்திக்குக் கொண்டு வந்த பின்னர் அவற்றைப் பகைக்குழு

குடியினர் போரிட்டுக் கைப்பற்றுவது சங்க காலத்தில் நடைமுறையாக இருந்திருக்கிறது. இத்தகைய போர்களில் தங்களது நிலங்களை இழந்தோராகப் 'பறையர்', 'கடம்பர்' போன்ற குடியினர் இருந்திருக்க வேண்டும்" (ராசகுமார், மே.து., 2010 : 59) எனும் கருத்து பறையர் சமூகத்தினர் நிலங்களுக்கு உரிமையுடையவர்களாக இருந்துள்ளனர் என்பதைக் குறிப்பிடுகிறது.

"அடுத்தக்கட்டத்தில், நில உற்பத்தி முறை வலுப்பட்டு, வேளாண் பெருக்கம் ஏற்பட்ட பின்னர், இந்த உற்பத்தியின் பயனை அடையும் வகையிலும், இதற்கு அடிப்படையான உற்பத்தி நிலங்கள் குறிப்பிட்ட சில பகுதி மக்களிடம் குவியும் வண்ணமும் நெறி முறைகள் வகுக்கப்பட்டன. தங்கள் உழைப்பில் உற்பத்திக்குக் கொண்டு வந்த நிலங்களில் இருந்த குடிகள் வெளியேற்றப்பட்டு, அந்நிலங்கள் அரசின் படை வலிமையோடு வேளாளர், அதிகாரிகள், பார்ப்பனர் போன்றோருக்கு உரிமை மாற்றம் செய்யப்பட்டன" (ராசகுமார், மே.து., 2010 : 59) இத்தகைய உரிமை மாற்றம் பல சாத்திரங்களால் நில உடைமையிலிருந்து அன்னியப்படுத்தியது. "பறைச்சேரி என்ற தனிப்பட்ட அமைப்பு இவர்கள் முன்னாளில் பெற்றிருந்த உரிமையோடு வடநிலத்தில் பெரும் பகுதிக்கும் இவர்கள் உரிமையுடையவர்களாக இருந்துள்ளனர் என்பதைத் தெளிவுபடுத்தும், கி.பி.8ஆம் நூற்றாண்டில் வேளாளர் தொண்டை மண்டலத்தைத் தங்கள் ஆதிக்கத்தின் கீழ் கொண்டு வந்தனர் என்பது வரலாற்று நெறிப்பட்ட உண்மையாக இருக்குமானால் அப்பொழுது தங்கள் நிலத்தை இழக்க நேரிட்டிருக்கலாம் என்றும், அப்பொழுதிலிருந்து இவர்கள் சமூகப்படி நிலையில் தாழ்ந்தவராக ஆகத் தொடங்கினராதல் வேண்டும் எனவும் கொள்ளலாம்" (எட்கர் தர்ஸ்டன், தமிழில் இரத்தன், க., 2003 : 94)

நிலத்தின் மீதான உரிமையை இழந்ததால் பறையர்கள் பல சமூக உரிமைகளை இழந்தனர் என்பதைக் கல்வெட்டு ஆவணங்கள் காட்டுகின்றன (ராசகுமார், மே.து., 2010 : 60) என்றும், சோழர் காலத்தைச் சேர்ந்த வேறு சில கல்வெட்டுக்கள் பறையரை நிலஉரிமை கொண்ட வேளாளராகக் காட்டுகின்றன என்றும் குறிப்பிடுகின்றனர். இதே காலக்கட்டத்தைச் சேர்ந்த சோழர் காலக் கல்வெட்டு பண்ணை எடுத்துக்காட்டி, இவ்வூர் நத்தமும் குளங்களும் புலத்தில் குளங்களும் தீண்டாச் சேரியும் பறைச்சேரியும் சுடுகாடும்

ஆக இங்குத் தீண்டாச்சேரியும், பறைச் சேரியும் வேறுபடுத்திக் குறிக்கப்படுவதிலிருந்து அக்காலத்தில் பறையர் என்ற பிரிவினர் தீண்டத் தகாதோராக இருக்கவில்லை என்று எடுத்துக் கொள்ளலாம். தஞ்சைக் கோயிலில் உள்ள மற்றொரு கல்வெட்டும் தீண்டாச் சேரியைத் தனித்துக் குறிக்கிறது என்று மே.து.ராசகுமார், (2010 : 10) குறிப்பிடுகிறார். மேற்சட்டிய வரலாற்றுத் தகவல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு பார்க்கும்போது, நிலவுடைமையை இழந்து உழைப்பவர்களாக மாறிய நாளிலிருந்தே பறையர் சமூகப்படி நிலையில் கீழிறக்கம் பெற்றுள்ளனர் என்பதையும் சாதிய இறுக்கம் அதிகமாக விருந்த காலக்கட்டத்திலேயே இழிநிலைக்குள்ளாகியுள்ளனர் என்பதையும் அறிய முடிகிறது.

மேற்சட்டிய எழுத்துச் சான்றுகள் பறையரின் கடந்தகால உயர்வு குறித்துப் பேசுவதைப் போன்றே வாய்மொழி வழக்காறுகளும் குறிப்பாகத் தொன்மங்களும் சடங்குகளும் பறையரின் கடந்தகால உயர்வைப் பேசுகின்றன. (சக்திவேல், பே. 2010)

இதுவரை விவாதிக்கப்பட்ட கருத்துக்கள் பறையர் நிலவுடைமையாளராக இருந்தனர் என்பதையும் நிலத்தின் மீதான உரிமையை இழந்து அந்நியமானதால், சமூக உரிமைகளை இழந்தனர் என்பதையும், சோழர் காலக் கல்வெட்டுக்களில் இவர்கள் தீண்டத்தகாதோராய் குறிப்பிடப்படவில்லை யென்பதையும் பதிவு செய்கின்றன. முன்னர்ச் சட்டியபடி இறந்த மாடுகளை அப்புறப் படுத்துதல், மாட்டுக்கறி உண்ணுதல் எனும் பழக்கங்களின் அடிப்படையிலேயே பறையர் தீண்டத்தகாதோராய், தாழ்த்தப்பட்டவராய்க் கருதப்படுகின்றனர் எனக் கருதலாம்.

வேறொரு வகையில் பறையர் இத்தொழிலை மேற்கொள்வதற்கான காரணத்தைக் காண முற்படலாம்.

பறையர் இறந்த மாடுகளை அப்புறப் படுத்தும் தொழிலைச் செய்தனர் என்பதற்கான சான்றுகள் எதுவும் இல்லாத நிலையில், இதுகுறித்து அறிந்து கொள்ள இயலவில்லை. (ஆனால், மாட்டிழைச்சியைத் தின்னும் பதிவு காணப்படுகிறது) அதேபோல, இறந்த மாட்டிலிருந்து கிடைக்கும் பிற பொருள்களோடு தொடர்புடையவர்களாய் இருந்துள்ளனர் என்பதற்குச் சான்றுகள் உள்ளன.

"புலையர் மரபில் வந்து சிவத்தொண்டு செய்வோர் புறத்தொண்டர்கள் எனப்படுவர். திருக்கோயில் புறத்து நின்று அன்புடன் கும்பிட்டு ஆடியும் பாடியும் வழிபாடு செய்தலும், பேரிகை முதலிய முகக்கருவி

களுக்குப் போர்வைத் தோலும் வீசிவாரும், யாழுக்கும் வீணைக்கும் தந்தியும். அர்ச்சனைக்குக் கோரோசனையும் தருவதும் இவர்கள் செய்யும் திருத்தொண்டுகளாம். இவர்கள் திருக்குளம் தோண்டி அமைத்தற்கும் உரியர்” (மே.கா., கைலாசபதி, க. 1996: 259) எனக் குறிப்பிடுவதன் வழி இறந்த மாட்டிலிருந்து கிடைக்கும் பொருட்களைக் கோயில் எனும் நிறுவனத்திற்குக் (குறிப்பாகச் சைவக் கோயில்களுக்கு) கொடுப்பவர்களாக இருந்துள்ளனர். இறந்த மாட்டிலிருந்து தோல், கோரோசனை போன்ற பொருட்களை எடுப்பதற்காக இறந்த மாடுகளைத் தேடிச் சென்ற மரபே பின்னரளில் மாடுகளை அப்புறப்படுத்துதல் எனும் மரபு வழியான தொழிலாக மாற்றம் பெற்றிருக்க வேண்டும். பார்ப்பனர்களின் தீட்டுக் கோட்பாடும், நில உரிமையற்ற சமூகத் தரமும் இறந்த மாடுகளோடு தொழில் (தோல், கோரோசனை எடுத்தல்) ரீதியாகத் தொடர்புடைய பறையறைத் தீண்டத்தகாதவராகவும் தாழ்த்தப்பட்டவராகவும் மாற்றியிருக்க வேண்டும்.

‘ஆற்றுள் செத்த எருமையை ஈர்த்தல்’ எனும் கதை இறந்த மாடுகளை அப்புறப்படுத்தும் செயல் பறையருக்குரியதல்ல என்பதையும் பறையர்களின் மரபுவழித் தொழிலல்ல என்பதையும் குறிப்பிடுகிறது.

தொல்காப்பியச் சொல்லதிகார உரையின் படி 14ஆம் நூற்றாண்டு வரை இறந்த மாடுகளைத் தூக்கும் தொழில் பறையரால் மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்பது தெளிவாகிறது.

மாடுகளிலிருந்து கிடைக்கும் பொருட்களைக் கோயிலுக்குக் கொடுத்தல் எனும் நிலையில் மாடுகளோடு தொடர்பு கொண்ட பறையர் பின்னாளிலேயே இறந்த மாடுகளை அப்புறப்படுத்தும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர். இதற்குப் பொருளாதார நிலை காரணமாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

நிலங்களின் மீதான உரிமையையிழந்த தால் சமூக உரிமைகளை இழந்த பறையர் தாழ்த்தப்பட்டவராகவும் இறந்த மாடுகளிலிருந்து கோரோசனை, தோல் போன்ற பொருட்களை எடுப்பவர்களாக இருந்துள்ள மையால் தீண்டத்தகாதவராகவும் கருதப்பட்டுள்ளனர். இதற்கு தீட்டு என்னும் கருத்தாக்கம் வலு சேர்த்துள்ளது.

வாய்மொழி வழக்காறுகளைத் தரவுகளாகக் கொண்டு சமூக வரலாறு எழுதப்பட வேண்டும் என்பது இக்கட்டுரையில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள கதையின் வாயிலாக வலுப்பெறுகிறது.

துணை நூற்கள்

1. ஆனந்தன், ச., ‘தமிழிலக்கிய வரலாறு’, 2005, கண்மணி பதிப்பகம் ஏ-2 சங்கர் அபோட்ஸ், கிரௌன், 23, சங்கரன் பிள்ளை சாலை, திருச்சி - 620 002

2. கைலாசபதி, க., ‘அடியும் முடியும்’, 1996, விற்பனை உரிமை, பாரி நிலையம், 184, பிராட்வே, சென்னை - 100

3. சக்திவேல், பே., ‘சங்க இலக்கியத்திலும் வாய்மொழி மரபிலும் தொன்மக் கதைகள்’, 2010, மு.ப. ஆய்வேடு, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.

4. சிவசுப்பிரமணியன், ஆ., ‘அடித்தள மக்கள் வரலாறு’, 2002, மக்கள் வெளியீடு, 49, உனிசு அலி சாகிப் தெரு, எல்லீசு சாலை, சென்னை - 2

5. சுப்பிரமணியபிள்ளை, கா., ‘இலக்கிய வரலாறு’, இரண்டாம் பாகம், 1958, ஆசிரியர் நூற்பதிப்புக் கழகம், 53-56, பவழக்காரத் தெரு, சென்னை - 1

6. தேவநேயப்பாவாணர், ஞா., கந்தசாமி, ‘தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், சேனாவரையம்’, திருத்திய திருத்தங்களுடனும் குறிப்புரைகளுடனும், 1997, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட், 154, டி.டி.கே.சாலை, சென்னை - 18

7. ‘தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், இளம்பூரணர் உரை’, 2005, ப.ஆ.எஸ். கௌமாரீஸ்வரி, சாரதா பதிப்பகம், ஜி.4, சாந்தி அடுக்ககம், 3, கிருஷ்ணாபுரம் தெரு, இராயப்பேட்டை, சென்னை - 14

8. ‘தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், சேனாவரையம்’, 1997, பேரா. கந்தசாமியவர்களும் மொழிஞாயிறு தேவநேயப்பாபாணர் அவர்களும் திருத்திய திருத்தங்களுடனும் குறிப்புரையுடனும், 1997, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட், 154, டி.டி.கே.சாலை, சென்னை - 18

9. ரத்னம், க., ஆங்கில மூலம் எட்கர் தர்ஸ்டன், ‘தென்னிந்தியக் குலங்களும் குடிகளும்’, தொகுதி-6, 2003, தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர்,

10. ராசுகமார், மே.து., ‘தமிழ்நாட்டின் சமூகப் பிரிவுகள்: சாதியக் குடிகளின் கீழிறக்கமும் மேலேற்றமும்’, 2010, 57-61, சாதி மறுப்பு தீண்டாமை ஒழிப்பு மாநில மாநாட்டுச் சிறப்பு மலர், வெளியீடு: தமிழ்மாநில விவசாயத் தொழிலாளர் சங்கம், தமிழ்நாடு மாநிலக்குழு. ■

காக்கைச்சீர்திகிலினீவே
ஜனவரி 2014

பொங்கலும் - அறிகை மாணாடவியலும்

“
தமிழர்களின் பூர்வீகத் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியின் ஒரு சிறப்பார்ந்த நிலையிலே பொங்கல் தோற்றம் பெற்றது. உமும் கலப்பையின் உருவாக்கம், சில்லின் சுழற்சியைப் பயன்படுத்தி மடபாண்டங்களை உருவாக்கல், எருதின் பலத்தை உற்பத்திக்குப் பயன்படுத்துதல் முதலிய தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியுடன் பொங்கல் தொடர்புபட்டுள்ளது.

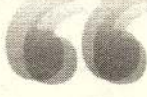
அறிகை மாணாடவியல் (Cognitive Anthropology) நோக்கிலே பொங்கற் பண்டிகையை நோக்கும் பொழுது தமிழர் பண்பாட்டின் ஆழத்தை மேலும் விளங்கிக் கொள்ள முடியும். மனிதரையும் பண்பாட்டையும் பற்றிய கற்கையாக மானிடவியலின் சிறப்பார்ந்த ஓர் உப்பிரிவாக அமைவது அறிகை மானிடவியலாகும். சூழலை அறியும் முயற்சி, சூழலோடு இடைவினை கொண்டு குறியீடுகளை ஆக்கும் முயற்சி, கணிப்பு முறைகள், அளவீட்டு முறைகள் முதலியவற்றைப் பட்டறிவினால் ஆக்கும் முயற்சி முதலியவற்றை மனிதர் எவ்வாறு உருவாக்கிக் கொண்டுள்ளனர் என்பதைக் கண்டறிவதிலே அறிகை மானிடவியலாளர் தீவிர ஆர்வம் காட்டி வருகின்றனர்.

மனிதருடன் மனிதர் தொடர்பாடலை மேற்கொள்வதற்கும் இயற்கையுடன் தொடர்பாடலை நீடிப்பதற்கும் தமிழர்களது பயிர்வளப் பண்பாட்டிலே பொங்கல் என்பது குறியீட்டு தோற்றம் பெற்றது. பொங்கல் ஒரு 'சமூக வினைப்பாடு' (Social Act). அது அறிகைச் செயல்முறையுடன் இணைந்தது. பொங்கலுடன் இணைந்த அறிகைத் தொழிற்பாடுகள் பின்வருமாறு அமைகின்றன.

- 1) வினைப்படல் வாயிலான கருத்துக் கையளிப்பு.
- 2) மீள மீள ஒரு செயலை மேற்கொள்வதன் வாயிலாக மேற்கொள்ளப்படும் கருத்தேற்றம்.
- 3) சமூக இணைப்பை ஏற்படுத்தும் நோக்குடன் மேற்கொள்ளப்படும் ஆற்றுகை.
- 4) கண்வழி பொங்கலின் காட்சி, செவி வழியாக நிகழ்த்தப்படும் 'பொங்கலோ பொங்கல்' பாட்டு, உடல்வழியாக

உலக விவசாயப் பண்பாடுகள் அனைத்திலும் அறுவடைக் காலம் மகிழ்ச்சியூட்டும் விழாக்களுடன் இணைந்துள்ளது. பருவ மாற்றங்களும், காலநிலையின் இயல்புகளும் சூரியன் மற்றும் கோள்களின் அசைவுகளுடன் இணைந்திருந்த அறிகை அடிப்படையிலேயே பொங்கல் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் பெற்றது.

நிகழ்த்தப்படும் சைகைகள், முகர்தல்வழியாக உருவாக்கப்படும் நறுமணம், வாய்வழியாகக் கிடைக்கப்பெறும் பொங்கற் சுவை என்ற புலன்களின் ஒருங்கிணைப்பின் வழியான அறிகைத் தொழிற்பாட்டின் ஆக்கம் முன்னெடுக்கப்படுகின்றது.

சமூகவினைப்பாட்டின் வழியாக உருவாக்கப்பட்ட ஒரு குறியீட்டு ஆக்கமாகப் பொங்கல் விளங்குகின்றது. பொங்கலிலே சிக்கலான குறியீட்டுத் தொகுதிகள் ஒன்றிணைக்கப்பட்டுள்ளன. பொங்கலும், படையலும், உண்ணலும் என்ற எளிமையான வாய்ப்பாட்டுக்குள்ளே பொங்கும் செயற்பாட்டை உள்ளடக்கிவிட முடியாது. தானியத்தை உருவாக்கும் மனித உழைப்பும், இயற்கையின் அடிநிலையான அவதானிப்பும், தானியத்தை உண்பதற்கு ஏற்றவாறு கொதிக்க வைத்து நிலைமாற்றம் செய்யும் செயல்முறை, கூட்டான உழைப்பினதும் உணர்வுகளினதும் ஒன்றிணைப்பு முதலியவை பொங்கலில் இடம்பெறுகின்றன.

அறிகை மானிடவியலாளர் எண்களின் தோற்றம் பற்றியும் ஆராய்கின்றனர். மனித உழைப்பின் செயல் வடிவ இயக்கத்திலே கைகளும், விரல்களும் சிறப்பார்ந்த இடத்தைப் பெறுகின்றன. பத்து அல்லது பதின்மம் என்ற கணித எண்ணக்கரு விரல்களிலிருந்தே தோற்றம் பெறுகின்றது. 'குறியிடல்' விரல்களின் முக்கியத்துவத்தை மீளவும் வலியுறுத்தும் தொன்மையான செயற்பாடாகின்றது.

கணிதவியலிலே பூச்சியத்தின் கண்டு பிடிப்பை ஒரு பெரும் கணிதப் பாய்ச்சலாகக் கொள்வர். சக்கரம் அல்லது சில்லின் கண்டுபிடிப்புக்கும் பூச்சியம் என்ற எண்ணக் கருவின் ஆக்கத்துக்குமிடையே நெருங்கிய இணைப்பு உண்டு. சில்லின் சுழற்சியும், நகர்ச்சியும் ஏற்படுத்திய எண்ணிக்கை அதிகரிப்புக்கும் எண்ணொன்றுடன் பூச்சியங்களைச் சேர்ப்பதனால் ஏற்படும் எண்ணிக்கை அதிகரிப்புக்குமிடையே ஒப்புமை கண்டறியப்பட்டது.

தமிழர்களின் பூர்வீகத் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியின் ஒரு சிறப்பார்ந்த நிலையிலே பொங்கல் தோற்றம் பெற்றது. உழும் கலப்பையின் உருவாக்கம், சில்லின் சுழற்சியைப் பயன்படுத்தி மட்பாண்டங்களை உருவாக்கல், எருதின் பலத்தை உற்பத்திக்குப் பயன்படுத்துதல் முதலிய தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியுடன் பொங்கல் தொடர்புபட்டுள்ளது. தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியானது அறிகைத் தொழிற்பாட்டுடன் இணைந்தது. கணிப்பின் வளர்ச்சியானது பருவகாலங்களின் சுழற்சியை முன்கூட்டியே கண்டறியும் காலக் கணித அறிவைத் தெளிவுபடுத்தியது. காலக் கணித அறிவின் வழியாகப் பொங்கல்நாள் தீர்மானிக்கப் படலாயிற்று.

உலக விவசாயப் பண்பாடுகள் அனைத்திலும் அறுவடைக் காலம் மகிழ்ச்சியூட்டும் விழாக்களுடன் இணைந்துள்ளது. பருவ மாற்றங்களும், காலநிலையின் இயல்புகளும் சூரியன் மற்றும் கோள்களின் அசைவுகளுடன் இணைந்திருந்த அறிகை அடிப்படையிலேயே பொங்கல் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் பெற்றது.

பொங்கலுடன் இணைந்த பிறிதோர் அறிகைச் செயற்பாடு கோலமிடுதலாகும். அது ஆரம்ப நிலையான கேத்திர கணிதக் கோணங்கள் பற்றிய அறிவுடன் இணைந்தது. கேத்திர கணித அறிவின் வளர்ச்சியே பூமியின் சுழற்சி, கோள்களின் அசைவு, சூரியன் நிலை முதலியவற்றைக் கணிக்க உதவியது. ஆனால் இவை அடிப்படையிலான நுண்ணிய ஆதாரங்களுடன் நிரூபிக்கப்பட வேண்டியுள்ளன. தமிழ் மரபிலே அறிகை மானிடவியல் ஆய்வுகள் வளர்ச்சியடையாத நிலையில் இருத்தலின் அந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே மேலும் முனைப்புப் பெறுகின்றது.

(நன்றியுடன் மீள்பதிவாகிறது: சேமமடு நுலகம் பொத்தக செய்தி மடல் இதழ் 2 தை 2010 கொழும்பு, இலங்கை)

- கட்டுரையாளர்

ஓய்வுபெற்ற யாழ்ப்பல்கலைக்கழக பேராசிரியர்

காக்கைச் சிறகிலே
ஜனவரி 2014
53

ஆம் ஆத்மி மாதிரியான ஒரு அமைப்பு தமிழகத்தில் உருவாகி வராவிடில் உங்களது வாக்கினை நேட்டோவிற்குத்தான் போடுவேன் என்று சொல்லியிருந்தீர்கள். ஏன் அப்படி? எந்த ஊழல் புகாருக்கும் ஆளாகாமல் மக்களுக்கான போரில் தங்களை ஈடுபடுத்தி வரும் மார்க்சிஸ்ட் கட்சிக்கு ஏனில்லை உங்கள் வாக்கு?

- சா.பழனிச்சாமி, மதுரை

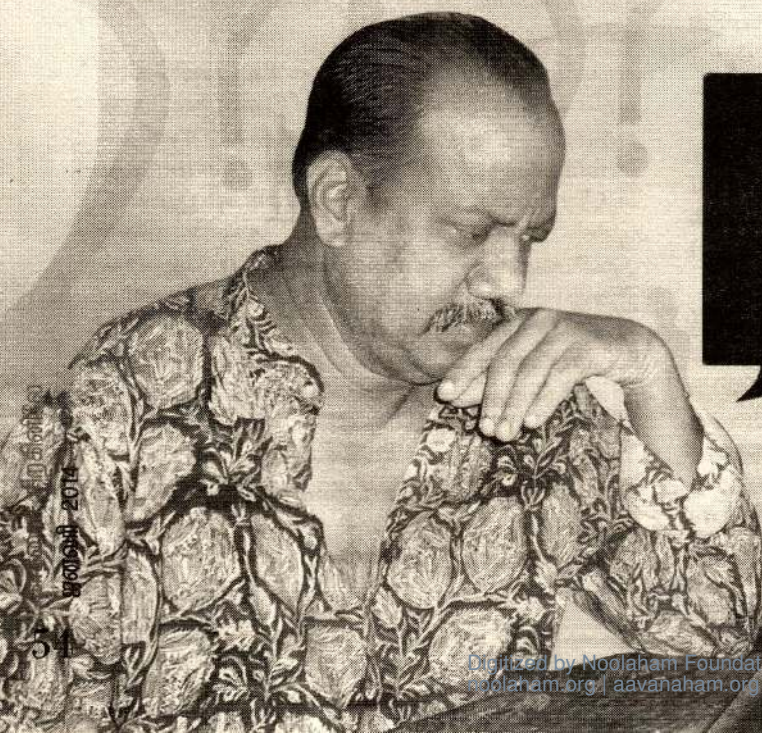
ஆம் ஆத்மி கட்சியை நான் முழுமையான முன்மாதிரியாகச் சொல்லவில்லை. அதன் அரசியல் பார்வை, கோட்பாடுகள், செயல் திட்டம் பற்றியெல்லாம் இன்னும் நிறைய ஆராயவும் அறியவும் அலசவும் வேண்டியுள்ளது. அதன் முன்மாதிரி அம்சம் என்பது இரு விஷயங்களில் மட்டுமே இப்போதைக்கு முக்கியமானவை. இந்திய அளவில் காங்கிரஸ், பிஜேபி இரண்டுக்கு மாற்று சக்தியாக முன்னிறுத்திக் கொள்ளும்போது அவை இரண்டுடனும் கூட்டணி அமைக்க ஆம் ஆத்மி முன்வரவில்லை. ஆட்சி அமைக்க காங்கிரஸ் ஆதரவைக் கூட அது கேட்கவில்லை. காங்கிரஸ் தானாகவேதான் முன்வந்தது. ஆட்சி அமைக்கும்போதும் - காங்கிரஸ், பிஜேபி இருவரையும் 18 அம்சங்களில் கருத்து என்ன என்று கேள்வி கேட்டது. இரண்டாவதாக, தன் செயல்பாடுகளை பெருமளவு பகிரங்கத்

தன்மையுடன் மக்கள் முன்னால் நிகழ்த்தும் முயற்சியில் அது இருப்பது ஆரோக்கியமானது. இடதுசாரிகள், மார்க்சிஸ்ட்டுகளைப் பொறுத்த மட்டில் அவர்கள் மாற்று சக்தியாகத் தங்களை பேச்சில் பேசுகிறார்களே தவிர, நடைமுறையில் கூட்டு சக்தியாகவே வேலை பார்த்து வந்திருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ், தி.மு.க, அ.இ.அதிமுக ஆகியவற்றுடன் கூட்டு சேர்ந்து தொகுதி உடன்பாடு செய்துகொண்டு எப்படி அவற்றுக்கு மாற்று சக்தியாக மலரமுடியும்? கயேச்சையாக தன் தலைமையில் இதர ஜனநாயக சக்திகளைத்திரட்டும் பொறுமையும் உழைப்பும் தொலை நோக்குப் பார்வையும் அவர்களுக்கு இல்லை. உடனடி லாபங்கள் மட்டுமே பிரதானமாகிவிட்டதால் ஒரு பிரஷர் குரூப், நிர்பந்த சக்தியாக மட்டுமே தங்களைக் குறுக்கிக் கொண்டுவிட்டவர்களால் மாற்று சக்தியாக மாறமுடியாது.

ஓரினச் சேர்க்கை குறித்த சமீபத்திய உச்சநீதி மன்றத் தீர்ப்பு குறித்து என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

- சி.லோகநாதன், சேலம்

தவறான தீர்ப்பு. பாலியல் தேர்வின் சில அம்சங்களைக் குற்றமாகக் கருதும் செக்ஷன் 377ஐ நம் சமூக அமைப்புக்குள் கொண்டு வந்த பிரிட்டனே அதைப் பல ஆண்டுகள் முன்பு

ஞாநி பதில்கள்

கைவிட்டுவிட்டு, அதன் அரசிலேயே பகிரங்கமாக ஓரின பாலியல் தேர்வு முறை உடையவர்கள் அமைச்சர்களாகும் நிலையே வந்துவிட்டது. டெல்லி உயர் நீதிமன்றம் சரியான தீர்ப்பை வழங்கியிருந்தது. உச்ச நீதிமன்றம் தன் பொறுப்பை ஒதுக்கிவிட்டு வேண்டுமானால் பாராளுமன்றம் அரசியல் சட்டத்தை திருத்திக் கொள்ளட்டும் என்று சொல்லியிருப்பது சரியல்ல. செக்ஷன் 377 அரசியல் சட்டத்தின் கீழேயே பாரபட்சமான விரோதமான பிரிவுதான் என்பதே சரியான பார்வையாக இருக்கமுடியும். மத்திய அரசு நாடாளுமன்றத்தில் சட்டத்திருத்தம் கொண்டு வராமல், உச்ச நீதிமன்றத்தையே தன் தீர்ப்பை மறுபரிசீலனை செய்யப்படி மனு போட்டிருப்பது பாராட்டுக்குரியது. நீதிமன்றத்தின் முழுமையான அரசியல் சட்ட பெஞ்ச் இதை விசாரிக்க வேண்டும். ஓரின பாலுறவுத்தேர்வு என்பது நோய் அல்ல. அது பல்வேறு விதமான மனித மனநிலைகளில் ஒரு வகை. உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை வரவேற்றும் மத்திய அரசைக் கண்டித்தும் பேசும் இந்துத்துவ இஸ்லாமிய அடிப்படைவாதிகள் தமிழ் தேசிய அடிப்படைவாதிகள் எல்லாரும், அறிவியல் வளர்ச்சியடையாத 10ம் நூற்றாண்டுக் கருத்துகளை பண்பாடு என்ற பெயரில் நியாயப் படுத்தி வரவேற்பது கேவலமானது. இவர்களால் ஒருபோதும் பச்சன் முகத்தன் மையுடைய சமுதாயத்திற்கான சமத்துவ மாற்று அரசியலை ஏற்படுத்தவே முடியாது. பாசிச மனநிலையில் இவர்கள் எல்லாரும் ஓரினம்தான்.

உதயக்குமார் அவர்கள் அரசியல் இயக்கம் ஆரம்பிக்கப் போகிறார் என்கிறார்கள். ஆம் அத்மியின் தமிழ் மாநிலத் தலைவராகிறார் என்கிறார்கள். இந்தச் சூழலில் அவர் என்ன செய்தால் சரியாக இருக்கும். என்ன செய்வார்?

- கு.சேகர், திருச்சி

உதயகுமார் நான் மிகவும் மதிக்கும் சமூகப் போராளித் தொண்டர். அவர் அணு உலை எதிர்ப்பிலும் அதை நடத்தும் இயக்கத்தை அறவழியில் கொண்டு செல்வதிலும் செய்திருக்கும் சாதனை எந்த நாளும் வரலாற்றில் குறிக்கத்தக்கது. இந்தப் போராட்டத்தில் இந்தியா முழுமையிலும் உலக அளவிலும் அவரும் அவர் குழுவினரும் திரட்டி வந்திருக்கும் ஆதரவுக்கும் அவர்

அண்மைக்காலமாக, முன்வைக்கும் ஒரு சில தமிழ் தேசிய கருத்துகளுக்கும்மீடையே ஒரு சில முரண்பாடுகள் உள்ளன. சிறந்த தமிழ் சமுதாயமெப்படி இருக்கவேண்டுமென்ற கனவாக அவர் முன்வைத்துவரும் பல விஷயங்கள் சிறப்பாகவும், பல முழுமையடையாத சிந்தனைகளாகவும் உள்ளன. தமிழ்நாட்டின் கழகங்களுக்கும் இந்திய தேசியங்களுக்கும் மாற்றாக ஒரு அரசியல் சக்தியை கட்டி எழுப்பத் தேவையான பல தலைமைப் பண்புகள் அவரிடம் இருக்கின்றன. ஆனால், அவரது அணு உலை எதிர்ப்பு அல்லாத அரசியல் பார்வைகள் முழுமையற்றனவாகவும் அவரை நம்பி வரக்கூடிய மக்கள் திரளைக் குழப்பக்கூடியனவாகவுமே இப்போது உள்ளன. ஆம் ஆத்மி கட்சிக்கு தமிழகத்தில் அவர் தலைமையேற்றாலும் அதை இங்கே வளர்க்க இயலாது. காரணம் அந்தக் கட்சியின் அரசியல் பார்வை என்ன என்பதும் இன்னும் முழுமையாக வெளிப்படவில்லை. அதனிடம் பல ஆரோக்கியமான மாற்று அம்சங்கள் இப்போது உள்ளன. எனினும் முழுமையான அரசியல் பார்வைக்கு அவை மட்டும் போதாது.

நன்றி மறந்த காங்கிரஸ் என்கிறார் கலைஞர். இலங்கையில் இன அழிப்பு முழு வீச்சில் நடந்து கொண்டிருந்தபோதுகூட தான் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு முட்டுக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்ததை காங்கிரஸ் மறந்து விட்டதாகக் கூறுகிறாரா?

- ந.துரைசாமி, பழனி

இலங்கையில் நடந்த அழிவுகளுக்கு கலைஞர், காங்கிரஸ் மட்டும் பொறுப்பல்ல. அவர்களோடு இன்னும் பல அம்சங்களும் குழல்களும், தலைமைகளும் உலக அரசியல் சக்திகளும் பொறுப்பாவார். கலைஞரின் இந்தப் பேச்சு மிக எளிமையான பொருள் உடையது. தன் குடும்ப நலன்களைப் பேணுவதற்கு காங்கிரஸ் அதிகாரத்தில் பங்கு கொடுத்ததோடு நிற்காமல் நடந்த ஊழல்களை மூடி மறைக்கவும் முழுமையாக உதவியிருக்கவேண்டும் என்ற எதிர்ப்பார்ப்பே அவரது கருத்தின் அசல் அர்த்தம். இதுதான் அவரது அரசியல் வரலாறும் கூட. எழுபதுகளின் இறுதியில் சர்க்காரியாகமிஷனின் அடிப்படையில் அவர் மீது எழுந்த ஊழல் வழக்குகளிலிருந்துத் தப்பிக்க மொரார்ஜி தேசாய் உதவவில்லை என்றதும் அவரை விட்டு விலகி, தன்னையும் தன் கட்சியையும் அரசையும்

நெருக்கடி நிலையில் ஒடுக்கி சித்ரவதை செய்த அதே இந்திரா காந்தியிடம் சரணடைந்தார். அந்த பேரத்தின் லாபம் வழக்குகள் நீக்கப்பட்டதுதான். இப்போதும் அதே போல காங்கிரஸ் ஸ்பெக்ற்றம் தொடர்பான வழக்குகளில் தன் குடும்பத்தினரை நீக்கி உதவ முயர்ச்சி எடுக்க மறுப்பதுதான் அவரது சீற்றத்துக்குக் காரணம். அப்படி செய்து கொடுத்தால் திரும்பவும் காங்கிரசோடு சேர அவர் தயங்கவே மாட்டார்.

வியாபாரிகளிடமும் தொழில் அதிபர்களிடமும் நிதி வசூலிப்பதற்கு தடை விதித்தால் கட்சி நடத்துவது சிரமமா?

- யாழினி பர்வதம், சென்னை

நிச்சயம் அரசியல் கட்சிகளிடம் நடத்த பணம் தேவை. அந்தப் பணத்தை பொது மக்களின் எல்லாப் பிரிவினரிடமிருந்துமொரு கட்சி திரட்டுவது நியாயமான செயல்தான். அநியாயம் எங்கே வருகிறது என்றால் அந்த விவரங்களை பகிரங்கப்படுத்தாமல் ரகசியமாகவும் மறைத்தும் பொய்க் கணக்கு எழுதியும் செய்வதில் தான்.

இறந்த பிறகும் ஆவியாக வாழ்கிறோம் என்பதில் தங்களுக்கு உடன்பாடு உண்டா?

- லலிதா, சென்னை

இறந்த பிறகும் வாழமுடியும் என்பதில் உடன்பாடு உண்டு. பிறர் மனதில் இனிய நினைவுகளாக, நம் காலத்தில் சொன்ன கருத்துகளாக செய்த செயல்களின் விளைவுகளாகத் தொடர்ந்து வாழமுடியும். ஆவியாக அல்ல.

மீண்டும் தீம்தரிகிட கொண்டு வரும் எண்ணம் உண்டா?

- சூர்யநிலா, சேலம்

குறைந்தபட்சம் ஒரு கோடி ரூபாய் முதலீடும், அர்ப்பணிப்பும் உழைப்பும் தெளிவும் உடைய ஆறேழு இளைஞர்கள் குழுவும் இருந்தால் மட்டுமே நான் விரும்பும் வெகுஜன அளவிலான தரமான இதழாக லட்சம் பிரதிகள் வரை விற்கும் பத்திரிகையாக தீம்தரிகிடவை நடத்த முடியும். அதை செய்து தர யாரும் இன்னும் முன்வராததால், அதிகபட்சம் இணைய இதழாக சிறிய அளவில் நடத்தலாம். அதற்கும் ஒரு இளம் குழுவின் துணை தேவை. இப்போது காக்கைச் சிறகினிலே போன்ற பல முயற்சிகள் ஆரோகியமாக சிறிய அளவிலேனும் நடந்து வரும் சூழலில், எனக்கு மீண்டும் பத்திரிகை நடத்தியே ஆகவேண்டும் என்ற மனத்தேவை போதுமான எழுச்சி பெறவில்லை. ■

இனிய தமிழர் திருநாள் வாழ்த்துகள்

NEW BEAUTY CAR WASH
Lavage à la main

LAVAGE DE VOITURE A LA MAIN
RENOVATION INTERIEURE
RENOVATION EXTERIEURE

34-36, route de la Libération
94430 CHENNEVERES SUR MER
01 56 86 28 46
06 62 91 34 57
06 99 60 34 57
e-mail : francisco@bbox.fr
Lundi ou samedi
(avec ou sans rendez-vous)
de 9h à 19h sans interruption
Dimanche sur rendez-vous

LAVAGE SIEGE
10'
GARANTIE

À LA COMMANDE D'UN LAVAGE INTERIEUR
COMPLET 30% DE REDUCTION
OU UN LAVAGE EXTERIEUR COMPLET
SANTÉ, VITRES, CARROSSERIE, | GARANT

KALYANI

10 Rue Labat
75018 Paris
Metro:
Marcadet Poissonnière

23 Rue Perdonnet
75010 Paris
Metro:
La chapelle

Tel : 01.42.58.67.11 ; 06.25.12.48.03

இனிய தமிழர் திருநாள் வாழ்த்துகள்

KALYANI
fast food
&
party services

10 Rue Labat
75018 Paris
Metro: Marcadet Poissonnière

23 Rue Perdonnet
75010 Paris
Metro: La Chapelle

01.42.58.67.11
06.25.12.48.03

மாதவன் ஓவியங்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும்

கிராமங்களில் வாழ்வாதாரமாய் இருந்த விவசாய வாழ்க்கை கொஞ்சம் கெஞ்சமாய் அழிந்துவருகின்ற நிலையில் பொங்கல் விழாவெல்லாம் களையிழுந்து வருகின்றன, கூட்டுக் குடும்ப வாழ்க்கை அருகிப்போனதற்குப் பிறகு, பொங்கல் அதன் முக்கியத்துவத்தை இழந்துவிட்டது. இளம் வயதில் மதுரையில் நான் வாழ்ந்த கோரிப்பாளையம் நரிமேடு பகுதிகளில் இருந்த பெரிய ஏரிகளில் மாடுகளைக் கூட்டம் கூட்டமாய் தண்ணீருக்குள் இறக்கி குளிப்பாட்டி அலங்காரப் படுத்துகிற அழகே அழகுதான். அப்போழுது நான் சிறுவன். வீட்டில் எல்லாரும் ஆடு மாட்டைக் குளிப்பாட்டி மாலை சூட்டுவதைப் பார்த்து நான் என் வீட்டிலுள்ள நாய்க்குட்டியை மாலை போட்டு அழகு படுத்திக் கொண்டிருப்பேன். அதை எனது தாத்தா ரசித்துச் சிரிப்பார்.

ஐல்லிக்கட்டு விடுகிற நாட்களில், பக்கத்துக் கிராமங்களில் இருந்து தப்பி நகருக்குள் வந்து நிற்கும் காணையைப் பார்த்து மக்கள் கூட்டம் அங்குமிங்கும் சிதறி ஓடுவதே அவ்வளவு சவாலாக இருக்கும். நல்லா கருவிழிய உருட்டிக்கிட்டு மிரண்டுபோய் நிற்கிற அந்த மாடு பார்க்கிறவர்களை யெல்லாம் பயங்கொள்ளச் செய்யும்.

1930களில் இந்தியாவின் விழாக்களை படமெடுத்து ஆவணப்படுத்திய இயக்குநர்களில் அமெரிக்கரான எல்லீஸ் ஆர். டங்கன் மிகமுக்கியமானவர். இவர் மதுரையைப்பற்றி எடுத்துள்ள ஒரு ஆவணப்படத்தை அண்மையில் தான்பார்த்தேன். வியந்துபோனேன். நல்ல வாளிப்பும் உடல் திரட்சியும் கொண்ட காளை மாட்டின் கொம்புகளில் மயிலிறகுகளைக் கட்டி மதுரை மக்கள் அழகுபடுத்திக் கொண்டாடியிருப்பதைப் படமாகப் பார்த்ததும் பிரமிப்பாய் இருந்தது. இந்தத் தமிழ் படிமமெல்லாம் நமக்கே 20, 30 விருசத்துக்குள் மறந்துவிட்டதே. நமக்கு பின்னால் வருகிற சந்ததியினருக்கு இது பற்றியெல்லாம் தெரியுமா? என்கிற கவலை என்னைத் தொற்றிக்கொள்ள அதை அப்படியே படமாக வரைந்து வைத்துவிட்டேன்.

உலக நாடுகளிலேயே மக்களின் வெவ்வேறு பட்ட வாழ்க்கை முறையை பண்பாட்டு நிகழ்வை ஆவணப்படுத்தி பாதுகாப்பதில் அமெரிக்கர்கள் முதன்மையானவர்கள். எல்லாக் காட்சிகளையும் நிகழ்வுகளையும் ஒவியமாகத் தீட்டி வைத்துப் பாதுகாப்பார்கள். அப்படியான பதிவைச் சித்திரங்களாகத் தீட்டியவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர் நார்மன் ராக்வெல் என்பவர்தான்.

அவருக்கு இணையாக தமிழ்நாட்டில் தமிழர் வாழ்வை பண்பாட்டை, உறவை ஒவியங்களாகக் காட்சிப்படுத்தியவர்கள் இரண்டுபேர்தான். ஒருவர் கே.மாதவன். இன்னொருவர் கோபுலு. மிகச் சாதாரண ஒவிய நுட்பம் தெரிந்தவர்களில் இருந்து முழுமையாகக் கற்றறிந்த மிகச் சிறந்த ஒவியர்கள் வரைதமிழ்நாட்டில் அனைவராலும் பாராட்டப்பட்ட ஒவியம் கே.மாதவனுடையது. நாகர்கோவில்காரர் பரபல நடிகர் என்.எஸ். கிருஷ்ணன் அவர்களின் மனங்கவர்ந்த ஒவியரும்கூட. அவர் கையால் பதிவான பல

மிகச் சாதாரண ஒவிய நுட்பம் தெரிந்தவர்களில் இருந்து முழுமையாகக் கற்றறிந்த மிகச் சிறந்த ஒவியர்கள் வரைதமிழ்நாட்டில் அனைவராலும் பாராட்டப்பட்ட ஒவியம் கே.மாதவனுடையது.

ஒவியங்கள் தமிழரின் வாழ்வியல் அடையாளத்தை வெளிப்படுத்துவதாக இருக்கும். இவருக்கு இணையாக தமிழர் வாழ்வியல் முறைகளை பதிவு செய்தவர்கள் எவருமில்லை. பெண்கள் பொங்கலிடுவது, இளைஞர்கள் காளை அணைவது காளை அணையும் காட்சியை மாடியில் கூட்டமாய் நின்று கொண்டு இளம்பெண்கள் ரசிப்பது என வித விதமாய் அவரது படங்கள் அவ்வளவு அழகாய் இருக்கும்.

ஆனந்த் திரையரங்கு உரிமையாளர் திரு.உமாபதி அவர்கள் மாதவனின் பல ஒவியங்களைப் பேணிப் பாதுகாத்து வைத்திருக்கிறார். அவற்றையெல்லாம் அழிந்துவிட விட்டுவிடாமல் புத்தகமாகக் கொண்டுவர ஆவனசெய்யுமாறு அவருடைய மகன் ஒருவரிடம்கூட நான் வேண்டுகோள் வைத்திருக்கிறேன்.

விளம்பரம், பத்திரிக்கை, சினிமா என எல்லா ஊடகங்களிலும் தனித்த ஆளுமையாக இயங்கிக் கொண்டிருந்தவர் மாதவன். பாரதிதாசனின் குயில் இகழ் உட்பட, திராவிட இயக்க ஏடுகள் பலவற்றுக்கு ஒவியம் வரைந்து கொடுத்தவர் மாதவன்தான். மாதவன் வரைந்த ஒவியங்கள் எங்கே யார்மூலம் கிடைத்தாலும் வாங்கி ஆவணப்படுத்த வேண்டும். அது தமிழரின் மரபுரிமைச் செல்வத்தைப் பாதுகாப்பதற்குச் சமமாகும். ■

திரும்பிச் செல்லும் காலம்

முகம் சுவ காட்டாமல்
முகவரிகள் இல்லாமல்
தன் நகல்களைக் கொண்டே
அசல்களை ஆள முடிகிறது
எல்லாம் வல்ல
ஏகாதிபத்தியத்தால்..!

அவர்கள் சென்று விட்டதாக
அறிவித்தார்கள்..!

அவர்களின் மொழி
நம்மை ஆட்சிசெய்கிறது..!

அவர்களின் உடை மட்டுமே
நமக்கு நாகரீகமானது..!

இறுதியில்
அவர்களின் மனமே
நமக்கு வாய்க்கப்பெற்றது..!

நிலத்தால்
ஆள வேண்டிய அவசியம்
அவர்களுக்கு இப்போது
நேரவில்லை..!

உயிர்களை அழிக்க..
உலக யுத்தம் கண்டுபிடித்த
இரசாயனங்களை எல்லாம்
நம் பயிர்களின் மீது தெளித்து
இப்போதும் அவர்கள்
படையெடுப்பை தொடர்கின்றனர்..!

விழித்துக் கொள்ள
வேண்டிய அவசியம்
நமக்கு இப்போதும்
நேரப்போவதில்லை..!

அவர்களின் கைகளால்
தயாரிக்கப் பட்ட மதுவே
நமக்கு போதையூட்டுகிறது..!

அவர்கள் தயாரித்த
தூக்க மாத்திரைகள்
விழுங்கிய பின்பே நாம்
உறங்கிப் போகிறோம்..!

அவர்களின் மந்தையில் இருந்து
வில்லிச் செல்ல நாம் ஆடுகள் அல்ல..!

அவர்களால் உருவாக்கப் பட்ட
குளோனிங் குழந்தைகள்..!

அவர்கள் உருவாக்கிய
வரலாற்றுப் பாதையில்
மிதமிஞ்சிய வேகத்தின்
விபத்துகள் நாம்..!

அவர்கள் அறிவித்த
முன்னேற்றம் என்பது
ஒரு வகை
அழிவின் சாட்சியம்..!

முறை தவறி
இடர்செய்யும்..
மூட மதங்களில் இருந்து
விழித்துக் கொண்டோம்

நம் இருப்பை இல்லாமல் செய்யும்
அறிவியலின் கொடுங்கனவில்
அகப்பட்டுக் கொண்டோம்..!

ஒரு சிட்டுக்குருவியின்
மரணத்தின் வழியே
உயிரின் தொடர்ச்சியான
ஒரு கண்ணியை..
தொலைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்..!

நதிகள் எப்போதும்
திரும்பிச் செல்வதில்லை..!

ஆனால் -
நாம் திரும்பிச்செல்லும்
காலம் வந்து விட்டது..!

முத்துக்களாய்
கொட்டிக்கிடக்கும்
நம் முன்னோர்களின்
வாழ்வின் இரகசியங்கள் திறக்க
இயற்கைக்குள் திரும்புவோம்..!

நாம் புதைக்கப் பட இருக்கும்
பூமியின் கருப்பைக்குள்
இரசாயனங்கள் உஊற்றாமல்
பூக்கள் நிரம்பிய ஆறுகளால்
ஈரப்படுத்துவோம்..!

நம் வியர்வையின்
தீசைப்பார்த்து
இப்புவினை நடத்துவோம்..!

தி.புரமேசுவரி கவிதைகள்

மதுக் கோப்பையைப் பிடித்திருந்த
அந்தக் கைகள் இளங்கூடாயிருந்தது
அந்தரத்தில் அங்குமிங்கும் அலைகிறது
மனம்

பருகும் ஒவ்வொரு துளியும்
மேலேற்றுகின்றன வானம் நேக்கி
கால்களை இன்னும் அழுத்தமாய்ப்
பதித்துக் கொள்கிறேன் பூமிக்குள்
என்னுள் இறங்கிக்கொண்டிருக்கும் நீர்
தொடங்குகிறது ஓர் அமில நடனத்தை
உக்கிரமாய் வழியும் நெருப்பு
நெஞ்சில் கிறுகிறுக்க
கொண்டாட்டத்துடன் தொடங்குகிறது
காற்றின் பாடல்.

*

வண்டுகள் மொய்க்கும் மாலை சூடிய
தலைவன் கையுறையாய் அளிக்கும்
இந்தத் தழையாடை
எனக்குப் பிடித்தமில்லை

செவ்வான் மேனியில் மிளிரும்
அந்த வேற்றார்த் தலைவனும்
பன்னெடுங்காலமாய்ப் பித்தாய் அலைபவன்

முருங்கைபூக்கள் சிதறிக் கிடக்கும்
என் வீட்டு முற்றத்துள்
நுழையும் காலம் கருதிக் காத்திருக்கிறான்
தொலைதூரத்து மலைத் தலைவனொருவன்

நானோ,
காயா நிறமொத்த தண்ணரும் மேனியும்
செவ்வழி நல்யாழ் பண்ணிசைக் குரலும்
நறவமன்ன இளநல முலையுமாய்க்
காந்தள் கரத்து அயலகக் கன்னியுடன்
கடுங்குரல் ஆந்தை, பருந்துகள் ஒலிக்கும்
சிறு பறகற்கள் மலிந்து கிடக்கும்
பாலை வழியே உடன்போக்குகிறேன்

இற்செறித்த என் நற்றாயும்
பொருள் வயின் பிரிந்திருக்கும்
அவள் தலைவனும் தவிர்ந்து.

*

அண்மைக் காலத்தில்
என் வீட்டுக்குள் புகுந்த நாகமொன்று
தற்செயலாய் எனக்குச் சிநேகமானது

குளிர்காலத்தில் சமையலறையிலும்
வேனிர்காலத்தில் குளியலறையிலும்
பதுங்கிக் கொண்டிருக்கும் அது
எந்நேரமும் படுக்கையறையில் சுருண்டபடி
ஒவ்வொரு நாளும்தான்
பேசிக் கொண்டே இருக்கும்

முத்தங்களைப் பரிமாறிக் கொள்ளுமளவில்
நெருங்கிய நட்பு விடக் கொடுக்கு பட்டு
விரிசலானது

பயணங்களில் கூட உரையாடியபடியே
இருந்த நாகம்
ஒரு மழைக் கால இரவொன்றில்
பகையோடு கிளம்பியது
திரும்பவேயில்லை. ■

கபர்க்குழிவெட்ட பாபுகானைத் தேட வேண்டியிருந்தது. வழக்கமாக அவன் உட்காரும் இட்லிமண்ட எழுமலை சலூன் கடை, பேசிக்கொண்டு நிற்கும் டாவுஅலாவுதீன் வெற்றிலைப் பாக்குக் கடை, கடனுக்குச் சாப்பிடும் அட்டுஅய்யர் கடை என்று ரஷித் அலைந்து திரிந்தான். ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு திசையில் இருந்தது. இரண்டுமுறை அவன் குடியிருக்கும் லண்டன் பாய் தோப்புக்கும் போய்வந்துவிட்டான். எல்லோரும், இப்ப இங்கனத்தானே நின்னுக்கிட்டு ருந்தான்! என்று சொன்னார்கள். வெளியே தலைநீட்டி எட்டி இருபுறமும் பார்த்து, எங்களையும் போயிருக்க மாட்டான். இங்கனத்தான் இருப்பான்! என்று ஆகவாசமும் சொன்னார்கள். ஆணைத் தான் பார்க்க முடியவில்லை.

பாபுகான் கபர்க்குழி வெட்டும் வேலையைத் தவிர, ஏழெட்டுத் தொழில்களை கைவசம் வைத்திருந்தான். கிணறுவெட்டும் வெள்ளைப் பாண்டிக்கு கையாளாகப் போய்வருவான். வீடுகளுக்கு வெள்ளையடிக்கும் மாரியப்பனுக்கு உதவியாளாக நிற்பான். கடனைக் கழிக்க அய்யர்

கடைக்கு தண்ணீர் அள்ளி ஊற்றுவான். பூட்டு ரிப்பேர் செய்வான். எலக்ட்ரிக் வேலை பார்ப்பான். கூடை முடைவான். நிழுந்தாள் வேலையும் அவன் பட்டியலில் இருந்தது. என்றாலும் எந்தத்தொழிலும் அவனைப் பொருளாதாரத்தில் மேம்படுத்தவில்லை. கபர்க்குழி வெட்டுறது தர்த்திரியம் என்பான். அதுனாலத்தான் மேல வரமுடியல! என்று சமாதானமும் சொல்லிக் கொள்வான். அதைக்கேட்கும் ஹஜரத்தோ... முஅத்தீனோ, அப்டிச் சொல்லக்கூடாது. மௌத் தாக்களுக்கு குழிவெட்டித்தர்றது புண்ணியம் என்று நபிமொழியையும் ஹதீஸ்களையும் மேற் கோள்காட்டிப் பேசுவார்கள். பாபுகான் காதுகொடுத்து சமர்த்தாகக் கேட்டுக் கொள்வான். கடைசி யில், அப்ப ஏன் நீங்க யாரும் கபர்க்குழிவெட்டிப் புண்ணியம் தேடிக்கிற மாட்டேங்க்றீங்க? என்று எதிர்க்கேள்வி கேட்பான். இந்தக்கேள்விக்கு சரியான பதிலை, யாரும் இதுவரை அவனுக்குச் சொன்னதில்லை. நபிமொழியும் ஹதீஸும் கேக்குறதுக்கு சூப்பராத்தான் இருக்

உய்யுக்குழி

கும் என்று முணுமுணுத்துக் கொள்வான். அப்போது அவன் தலையாட்டுவதைப் பார்க்க வேடிக்கையாக இருக்கும்.

கபர்க்குழி வெட்டுவது அவனுக்குக் குலத்தொழில் இல்லை. அவன் தாதாவுக்குத் தாதா காலத்திலிருந்தே அவர்கள் குடும்பத்துக்கு நில புலமெல்லாம் இருந்தது. தாதா தெருவுக்கு ஒன்றாக வயதுவாரியாக... நிறவாரியாக... உடல்வாகுவாரியாக தொடுப்புகளை வைத்திருந்தார். நேருக்குநேர் நின்று ஒற்றை ஆளாகக் கரடியொன்றை வெறும் கைகளாலேயே அடித்துக் கொன்றவர் என்ற பெருமை அவருக்கிருந்தது. பராக்கிரம பலசாலி அவர். அதனால், அவர் ஒருபார்வைப் பார்த்தாலே பலதுகள் சாய்ந்து, அவரை மடியில் போட்டுக் கொண்டன. ஆனால் பாபுகாளைப் பெற்றெடுத்தவர் படுநோஞ்சான். இருந்தும், எண்ணிக்கையில் அவருக்குப் போட்டியாக சிட்டுக்குருவியாகச் சிறுசுடித்துத் திரிந்திருக்கிறார். ஏதாவது ஒரு வீட்டின் கதவை தாதா தட்டும்போது, அந்தவீட்டிலிருந்து பாவா வெளியில் வரும் எதிர்சேவையும் நடந்திருக்கிறது. இருந்த நிலமெல்லாம் ஏக்கர் கணக்கில் நீராய் வழிந்து, தொலைந்து போனது தான் மிச்சம். நிகரமாக, அந்தநேரத்துச் சுகத்தைத் தவிர வேறெதுவும் பகரமாக நிற்கவில்லை. வம்சாவழியாய் இப்படித் தொலைத்துத் தொலைத்தே, இப்போது ஒண்டுவதற்குக்கூட சொந்த இடமென்று கையகம் இல்லாமல் போய்விட்டது.

பாபுகானுக்கு தாதாவின் திறமையோ, பாவாவின் நேர்த்தியோ வருவதற்கான வாய்ப்பை பொருளாதார ரீதியாக அவர்கள் விட்டு வைத்துவிட்டுப் போசவில்லை. வீட்டில் அடுப்பெரிய, வெளியில் ஏதாவது செய்தால்தான் ஆயிற்று எனும் நிலைதான் அவனுக்கு என்று எழுதியிருந்தது. முன்ன மெல்லாம் கபரஸ்தானில் குழிவெட்டித் தந்தது, ஜமான் எனும் ஒரு கிழவர்தான். அவர் எந்த ஊர்க்காரர் என்பது யாருக்கும் தெரியாது. இந்த மஹல்லாவில் அவருக்கென்று சொந்தம் யாரும் கிடையாது. வழிப்போக்கராய், தொழுவதற்கு பள்ளிவாசலுக்குள் நுழைந்தவர் அப்படியே இங்கே தங்கிவிட்டார். பள்ளிவாசலுக்குத் தொழுவருபவர்கள் கொடுக்கும் சில்லறை அவர் வயிற்றுப்பாட்டுக்கு அப்போது போதுமானதாக இருந்தது. பள்ளிவாசல் சஹாணை அவர் தனது ஜாகையாகக்கியிருந்தார். குழி வெட்டும் வேலையிருந்தால் செய்து விட்டு, மீதிநேரத்தில் பிரம்மச்சரிய சுகஜீவனம் நடத்திக்

கொண்டிருந்தார். கபரஸ்தான் இம்மையில் மறுமையைக் காட்டும் இடமாக, ஒருசோலைவனம்போல இருந்தது. நீள அகலமான பெரிய இடம். நிழலும் குளுமையும் அதை பூலோகச் சொர்க்கம் போலக் காட்டின. அதன் நடுவில், மஹல்லாவை உருவாக்கியவரின் நினைவாக பேர் ஒன்றிருந்தது. அதைச்சுற்றிக் கட்டிடம் கட்டியிருந்தார்கள். நெடிய உயர்ந்த இலந்தை மரங்களும் கொடிக்கா மரங்களும் அங்கே இருந்தன. பழங்கள் கொத்துக் கொத்தாக காய்த்துத் தொங்கின. ஆனால், மேலே ஏறிப்பறிக்க வாகு இருக்காது. சிறுவனாக இருந்தபொழுது உதிர்ந்து கீழே கிடக்கும் பழங்களைப் பொறுக்க கபரஸ்தானுக்கு வந்த பாபுகான், ஜமான் கபர்க்குழி வெட்டும்போது, வேடிக்கைப் பார்க்க ஆரம்பித்தான். குழிக்குள் இருந்துகொண்டு, வெட்டிய மண்ணை அவர் தலைக்குமேலே லாவகமாகத் தூக்கிவிடும் அழகில் லயித்துக் கிறங்கிப் போனான். எப்படி நீங்க மேலே தூக்கிவிசற மண்ணு, ஒங்கத்தலைல விழாம தூரப்போய் விழுக்குது? என்று ஆச்சரியமாக அவன் கேட்டபோதுதான், சுழி வேலை செய்ய ஆரம்பித்தது.

மம்பெட்டியப் பிடிச்ச வெட்டு. ஓனக்கும் அதுவரும்!

இளரத்தம். எதையும் செய்து பார்க்கத் தூண்டும் வயது. மண்வெட்டியைப் பிடித்தான். அவரைக் காட்டிலும் லாவகம் வந்து தொலைத்தது. குழிவெட்டும்போதெல்லாம் ஓடோடி வந்து அவருக்கு உதவியாளனாக மாறியவன், கிழவரின் மொளத்துக்குப் பின்பு, அவனை வெட்டுவன் ஆகிவிட்டான். அவன் வெட்டும் குழி, கிழவர் வெட்டியக் குழிகளைக் காட்டிலும் வடிவமாகவும் நேர்த்தி யாகவும் இருப்பதாக, இருபது வருஷங்களுக்கு முன்னால் ஜமாத் தலைவர் டில்டாபாய் சொன்னது, அவனை அந்தவேலையில் நிரந்தரமாக இருத்தி வைத்துக்கொள்ளத்தான். ஜமாத் தலைவரே சொல்லிவிட்டார் என்று, ஜனாதிபதி கையால் மெடல் குத்திக்கொண்டதுபோல அதன் பின் நடந்துகொண்டான். இப்போதும் அதே டில்டாபாய்தான் ஜமாத் தலைவர். அவர் ஆளனுப்பி ஏதாவது வேலை சொன்னால், வந்தவரிடம், அதுகெடக்குது... அ(று)ந்த கேச என்று காரி உமிழ்வதைக் கையாண்டு வருகிறான்.

பாபுகாளைத் தேடித்தேடி ரஷீத் வெறுத்துப் போனான். மகரீபுக்கு ஜனாஸாவைக்

கொண்டு வந்துவிடுவார்கள். இப்போது மணி பதினொன்றுக்கு மேலாகிவிட்டது. பாபுகானே தனி ஆளாக நின்று கபர்க்குழி வெட்டுவது, இப்போது அத்தனை வேசானது இல்லை. நாற்பது வயதுக்குள்யேயே கழன்றுவிட்டான். அவனால் முன்புபோல நின்று வெட்டவும் முடியவில்லை. நேரமும் இழுக்கும். குழிவெட்ட அவனைவிட்டால் வேறு ஆளும் மஹல்லாவில் இல்லை. பாபுகானைத் தான் தேடுவதாக எல்லோரிடமும் சொல்லிவைத்துவிட்டு, கபர்க்குழி வெட்ட வேண்டிய இடத்தைப் பார்த்துவிடலாமென்று கபரஸ்தானுக்குப் போனான்.

மஹல்லாவில் யார் யார் எந்தக்கொடி வழி? யார் யாருக்கு கபரஸ்தானில் தல்பன் செய்ய எந்த இடம் என்பது ரஷிதுக்கு அத்துப்படி. சரியாக அந்த இடத்தைக் காட்டி விடுவான். மௌத்தானவரின் வாரிசுகளோ... உறவுகளோ.. வந்து இடத்தைப் பார்த்து, இங்கே வெட்டுங்க! என்று பாபுகானிடம் சொன்னாலும், இதுநம்ம பிடிக்கான இடந்தானானு ரஷிதிடம் ஒருவார்த்தைக் கேட்டுக்கலாமே? என்று அவனைத் தேடுவார்கள். பாபுகானும், அவன்ட்ட ஒருவார்த்தைக் கேட்டுக்குங்க என்று பரிந்துரைப்பான்.

கபரஸ்தானின் முன்வாசலை, பள்ளிவாசல் சஹானிலிருந்து போவதுபோல உள்ளே யிருந்து அமைத்திருந்தார்கள். மெயின்ரோட்டிலிருந்து போகும்பாதை எப்போதும் அடைக்கப் பட்டிருக்கும். சுவர் ஏறிக் குதித்து உள்ளேபோவதும் நடக்கத்தான் செய்தது. ஜமாத்தலைவரோ, ஹஜரத்தோ பார்த்தால், கபரஸ்தானுக்கு சுவரேறிக் குதிக்கதான் வரணுமா. அவ்வளவு அவசர மா? என்று, கேள்வியை ஒருமாதிரி நீட்டி நிமிர்த்திக் கேட்பார்கள். அதற்குப் பல்வேறு பதில்கள் இருக்கும். கபரஸ்தான் சுவர் ஏறிக்குதிக்கும் முன்னே ரஷித் சுற்றும்முற்றும் பார்த்துக்கொண்டான். யாரும் இல்லை.

தாலுத் சாயு, ஹைதர்அலி கொடிவழி. அந்தக் குடும்பத்துக்கான இடம் மஹல்லாவை உருவாக்கியவரின் டேருக்கு வடமேற்குப் பக்கத்தில் இருந்தது. போய்நின்று பார்த்தான். குப்பையும் கூளமுமாக இருந்தது. அருகிருந்தக் குத்துச்செடியிலிருந்து ஒணான் ஒன்று அவன் கால் பக்கத்தில் தாவி, விழுந்தடித்து ஓடியது. மான்போல தாவித்தாவி ஓடிய அதன் ஓட்டத்தில் காய்ந்துகிடந்த சருகுசள் இசைத்தன. இசை கபரஸ்தானின் அமைதியைக் குலைத்தது.

தனியாகப் பலமுறை வந்திருக்கும் அவனுக்கு அந்தப் பின்னிசை இப்போது பதற்றத்தைக் கொடுத்தது. நான்கு கபர்களைத் தாண்டி பள்ளம் விழுந்திருந்த இடத்திலிருந்து ஒருபாம்பு சரசரத்துச் செல்வது தெரிந்தது. பெரிய சாரைப்பாம்பு. ரஷித் வேசாகப் பின்வாங்கினான்.

கிழவர் ஜமான் குழிவெட்டும் காலத்தில் இருந்த கபரஸ்தான், இப்போது இல்லை. அப்போது குட்டை ஷாஜஹான் மாமு இருந்தார். வேலைவெட்டி இல்லாத ரசனையான ஆசாமி. கபரஸ்தான் சோலைவனமாக மாறியது, அவர் கைவண்ணம்தான். தொழுகையாளிகள் ஒலுசெய்த தண்ணீரையும், குளிக்கும் தொட்டியிலிருந்து வீணாக வழிந்தோடிய தண்ணீரையும் கபரஸ்தானுக்குள் திருப்பிவிட்டார். தண்ணீர் போவதற்கு செங்கல் வைத்துக்கட்டிய அழகான ஓடுபாதையை உருவாக்கினார். யானைக் கல்லுக்கும் விவசாயக் கல்லூரிக்கும்போய் பூச்செடி களை வாங்கிவந்து நட்டுவைத்தார். அவர் மௌத்தான பின்பு, கபரஸ்தானும் மௌத்தாகி விட்டது. யாரும் எதையும் கண்டு கொள்ளவில்லை.

பாம்பைக் கண்டதும் மெல்ல அந்த இடத்திலிருந்து நகர்ந்து, ரஷித் வெளியேவர யத்தனித்தபோது, நடுவிலிருக்கும் டேரிலிருந்து குறட்டைச்சத்தம் வந்தது. நூத்தம்பது வருஷத்துக்கு முன்னால செத்தவரோட கொறட்டை இப்பக்கேக்குதே? என்று, அந்தச்சத்தத்தில் பயந்து போனான். அப்புறம் கொஞ்சமாய் நிதானித்து, மெல்ல உள்ளே எட்டிப்பார்த்தான். பாபுகான் கைலி விலகி மல்லாந்து கிடந்தான். குறட்டையொலிவிட்ட வாய், உலைத்துருத்தி போல திறந்து திறந்து மூடியது. நாசமாப் போச்சு. பொச்சுல வெயில் அடிக்குற பட்டப்பசல்ல மல்லாந்து கெடுத்து கொறட்டை விட்டுத் தூங்குனா, சூத்தப்பொளக்கச் சொல்லிக்கிட்டு பரக்கத்(பொருள்) கொட்டும்! நெடுநேரமாய் அவனைத்தேடிக் கடுப்பாகிப் போயிருந்தவன், அவன் முதுகில் எத்தி, ஏந்திரிடா தொத்தபய மகனே! ஒன்னிய எங்கனயெல்லாம் தேடுறது? என்று கத்தினான்.

இருவருக்கும் நல்ல பழக்கமிருந்தது. தூக்கத்திலிருந்து விழித்தவன், எதுக்குக் கெழட்டுக்

சூதி சங்குதுற? என்று பாய்ந்தான்.

கபர்க்குழி வெட்டணுண்டா

தலையைச் சொறிந்து கொண்டான். தர்த்திரியம் என்னியவிட்டுப் போகாதுபோல!

ஆமா... இல்லாட்டியும் நீ சம்பக்குளம் மகாராஜா!

தலைசாய்த்து ரஷீதை அரைக்கண்ணால் பார்த்த பாபுகானுக்குத் தூக்கம் போயிருந்தது. ஆம்பளக் குழியா? பொம்பளைக் குழியா?

பொம்பளக் குழி!

கபர்க்குழி வெட்டுவதற்கு கணக்கு இருந்தது. அது அவனுக்கு மனப்பாடமாக ஆகியிருந்தது. எழுந்துநின்று நெளிந்தான். உடம்பை முறுக்கினான். மணி பன்னெண்டு இருக்கும்போல. நல்லாத் தூங்கிட்டேன். சரி, உ வாங்கிக்குடு கொட்டாவி ஒன்றை வெளியேற்றினான். காலை யிலிருந்து ஏதும் சாப்பிடாததில் குடலில் புழுந்திருந்தக் காற்று, பின்வழியாக டர்ர்ர்ர்ரென்று பிரிந்தது. நாத்தமெடுத்தவனே... பின்னால் வாடா ரஷீத் முன்னே நடந்தான். ஆமா... இவரு குசவிட்டா சந்தனமா மணக்கும். போடா போடா பீக்குண்டி! அவன் அப்படிச் சொன்னபிறகு ரஷீத் எதுவும் பேசவில்லை.

அட்டுஅய்யர் கடைக்குப் புறப்பட்டார்கள். பள்ளிவாசல் வாசலைக் கடக்கும்போது, அலுவலகம் முன்னாலுள்ள போர்டில், மௌத்தா யார், யாருடைய வாரிசு, மௌத்தானவரின் விலாசம், எத்தனை மணிக்கு தபன் உள்ளிட்ட செய்திகள் எழுதப்பட்டிருந்தது. பாபுகான் நின்று நெளிந்து எழுத்துக்கூட்டிப் படித்தான். யாருடா இது?

கொடைக் கம்பேனி தாலுத் சாயபு இருக்காருல்ல. அவரு மக!

கொடைக் கம்பேனி. ஆமா. அதோட ஊரு தாலுத் சாயபு. சரி. அவருக்கேதுடா மக?

என்ன இப்பிக்கேக்குற?

அட... ஆமால்ல... அவருக்கு ஒரு லட்டுக்குட்டி இருந்துச்சுல்ல. யாரோ ஒரு தம்பளப் பயக்கூட ஓடிப்போச்சே!

இதெல்லாம் நல்லா ஞாபகம் வைச்சுரு நடா!

அய்யர் கடையில் ரஹீம் தான் பட்டறையில் நின்றிருந்தார். அவர்களைப் பார்த்ததும் ஸ்ரீராங் உ போட்டுக் கொடுத்தார்.

கண்ணாடிப் பெட்டிக்குள் நிறைய வடைகள் விற்காமல் அப்படியே கிடந்தன. அதைப் பார்த்ததும் பாபுகானுக்கு பசி பெருக்கெடுத்தது. ரஷீது, ரெண்டு வடை எடுத்துக்குறேனே?

காசு யார் குடுப்பா? கூலியில படிச்சுக்குவென்!

ஆமா... பெரியக்கூலி? சித்தாளவேலைக்குப் போறவளே முள்ளங்கிப் பத்தையா முந்நூத் தம்பதுருவா வாங்குறா. சொளையா ரெண்டுவேளை டியும் வடையும் தர்றானாக. இங்கன நாக்குத்தள்ள கபர்க்குழி வெட்டுனா, நூறு ருவாயப் புளுத்துவீங்க. என்னமோ இப்பத்தான் ஏறநூறு ருவாயத் தர்றீங்க. அதலயும் ஆயிரத்தெட்டு நொட்டைவேற. தெனமுமா நாலுபேரு டிக்கிட வாங்கிட்டு மேலே போய்ச்சேர்றாங்க. வருஷத்துக்கு மொத்தமே நாலுவிழுந்தாப் பெருசு!

மஹல்லாவில் இருந்தவர்கள் வசதி, பிள்ளைகளின் படிப்பு, வேலை என்று பூர்வீகத் தைத் தொலைத்துவிட்டு வேறுவேறு ஊர்களுக்குப் போய்விட்டார்கள். அங்கிருக்கும் பள்ளி வாசல், ஜமாத், மகமை, கபரஸ்தான் என்று தங்களைப் பதியனிட்டுக்கொள்வதால், பூர்வகுடி களின் எண்ணிக்கை அருகிக் கொண்டே வருகிறது.

வடையை எடுத்துக் கடித்தபடி டையை உறிஞ்சினான். லுஹர்த் தொழுகைக்கான அஜான் கொடுப்பதற்கு முன்பு ஒரு டை அடித்துக் கொள்ள லாம் என்று ஹஜரத் டைக்கடைக்கு வந்துசேர்ந்தார். அங்கே பாபுகானும் ரஷீதும் நிற்பதைக் கண்டதும் அவர் வாய் சும்மா இருக்கவில்லை. என்ன பாபுகான்? இன்னிக்கு மய்யத் விழுந்துருச்சுபோல. குழிவெட்டுல ஊனக்கு வரும்படிதான்! டை ஒஞ்செலவா? என்று வாயைக் கொடுத்தார்.

கபர்க்குழிவெட்டும் தொழில் குறித்து ஏற்கனவே ஏகப்பட்டக் கடுப்பில் இருந்தவன், காலையிலிருந்து எதுவும் சிக்காமல் வாழ்க்கையை வெறுத்துத் தூங்கிப்போனவன், ஹஜரத் இப்படிக் கேட்டதும் அவர் பக்கம் திரும்பினான். ஆமா. பெரிய வரும்படி! நொரைத் தள்ளத் தள்ள குழிவெட்டுறது நாங்க மய்யத்தை வெச்சதும் குழிக்குள்ளாற மண்ணைத் தள்ளுறது எவனோ சொந்தக்காரன். அந்த மண்ணை மேடேத்தறது வேறஎவனோ போக்கத்தவன். நீங்க நோகாம லோட்டா தண்ணீய வாங்கி, கபர்மேல கோடு கிழிச்சு ஊத்தி, அழுக்குப்படாம ஜியாரத் ஓதிட்டு, நோட்ட வாங்கிட்டுப் போயி எவ்வளவுக்குனு அங்கிட்டுநின்னு எண்ணுவீங்க. அப்ப அது வரும்படியாத் தெரியாது!

நிறுத்தி நிதானமாக அவன் பேசுவதைக் கேட்ட ஹஜரத் வேறுபக்கம் திரும்பிக் கொண்டார்.

ரொம்பப் பேசாம வந்துக் குழியத் தோண்டுடர்! அவனை இழுத்துக்கொண்டு ரஷீத் கிளம் பினான்.

ரஷீத் காட்டிய இடத்தில் ஒருவண்டிக் குப்பை இருந்தது. அதை ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டு மண்வெட்டியால் கொத்தினான். தரை எதுக்கழித்தது. மண்வெட்டி பதியவில்லை. ஹைதர் அலி கொடிவழியில் கடைசியாக கலிமா ஷஹாதத் குரல் எழும்பியது, ஷாநவாஸ்க்குத்தான். அப்போதுதான் அந்தஇடம் மண்வெட்டியைப் பார்த்திருக்கும். அதுநடந்து முப்பது வருஷத்துக் கும் மேலிருக்கும். நீண்ட காலத்துக்குப்பின் இப்போதுதான் அந்தக்கொடி வழியில் மய்யம் விழுந்திருக்கிறது. தரை கெட்டிப்பட்டுப் போய்க்கிடந்தது.

கட்பாறையை எடுத்துக்குத்தி கட்டாந்தரையை நெம்பினான். பெரிதாக மண் நெகிழ்ந்து கொடுக்கவில்லை. ஒருஅடி ஆழத்தைத் தோண்டுவதற்குள் ஏழெட்டு முறை நிமிர்ந்து முதுகை நேராக்கிக் கொண்டான். வேர்த்து ஊற்றியது. வழித்து எறிந்தான். கபர்க்குழி வெட்டிய காசில், மகள் எழுதப்போகும் பத்தாவது பரிட்சைக்கு பணம் கட்டுவதற்கு வழி உண்டாகியிருப்பதை மனதுக்குள் எண்ணிக் கொண்டான். கட்பாறையை ஓங்கித் தரையில் குத்த முடிந்தது. மூத்தப் பெண்ணுக்கும் இப்படித்தான் யாருக்கோ குழிவெட்டி போதும் போதாதக் காசைப் போட்டு மெப்பினான்.

குழிவெட்டும் ஒவ்வொரு முறையும் அடுத்த முறை மண்வெட்டி பதியும்போது, தங்கக் கலசத்தின் மீதோ, புதையல் பெட்டகத்தின் மீதோ படப்போவதுபோல அவன் மனசுக்குள் ஒருநினைப்பு ஓடிக்கொண்டே இருக்கும். இப்போதும் அப்படியிருக்கவே செய்தது என்னடா தொத்தலு. இந்தத்தடவையாச்சும் பொதையல் எடுத்துருவியா. அதப்பத்திப் பேசக் காணோம்?

ஆமா... பேசி என்ன பண்ண? சரி அந்தப்புள்ளதான் இந்துவா மாறிருச்சே. கோவிலுக் செல்லாம் போகும். பொட்டெல்லாம் வெச்சுக்கும். அதுக்கு எப்பிடா இங்கன எடம் குடுப் பாய்ங்க?

பாபுசானின் சேர்வியில் நியாயம் இருந்தது. ரஷீத் அவனை ஏறிட்டான். வாய்ப்புளந்த வனை குழி வெட்டுற வேலையப் பாருடர்! ஆமாடாப்பா. எங்க வாய மூடிருங்க.

உள்ளுக்குள்ளாற விட்டுருங்க ஓட்டைய! ஒருத்தன் நியாயம் பேசிறக்கடாது. பொறுக்காது. அதுசரி... நமக்குக் கூலியோடத்தான் பேச்சு. இந்தாப்பாரு நானூறு ரூவா வாங்கிக்குடுத்துரு வெலவாசியெல்லாம் தெரியும்ல்லவ. ஆமா பசியோ குழிவெட்டுறேன்!

தாலுத்சாயபு தன்னை நபிவழியைச் சேர்ந்தவர் என்று சொல்லிக் கொள்வதில் பெருமை கொள்பவர். கண்விழிக்கும்போதே கலிமா சொல்லிக்கொண்டுதான் எழுந்திரிப்பார். ஐந்துவேளை தொழுகையாளி. முப்பதுநோன்பு பிடிப்பார். ஜக்காத் செய்வார். ஹஜ்ஜுக்குப் போய் வந்திருக்கிறார். ஊரில் நல்ல செல்வாக்கு இருந்தது. ஜமாத்தில் முக்கிய ஆள்வேறு. அவர் பெண்ணை நிக்காஹ் செய்துகொள்ள உறவுக்குள் போட்டியிருந்தது. சிவதனுசு வில்லை முறிக்கவேண்டும் என்பதுபோல, ஒட்டக உயரத்துக்கு எந்தப்பிடிப்புமின்றி எம்பிக்குதிக்க வேண்டும் என்று ஏதாவது போட்டி வைத்திருந்தால், அதற்கும் தயார் என்பதாக ஒருகூட்டம் அலையாடிக் கொண்டிருந்தது. அதற்கெல்லாம் வேலை வைக்காமல் அவர்மகள் பரகத்துன் லிஸா, தன்னுடன் கல்லூரியில் படித்த இந்துப்பையன் சின்னச்சாமியை, தன்பெயரை தனலெட்சுமி என்று மாற்றிக்கொண்டு, மீனாட்சியம்மன்

DEEPIKA

தீபிகா சலூன்

Salon de Coiffure

இனிய தமிழர் திருநாள் வாழ்த்துகள்

9, avenue du 8 mai 1945,
95200 Sarcelles
Tél: (Kavi) 0751064165; 0669003180
Garges-Sarcelles RER-D

காக்கைச் சிறகினிலே ஜனவரி 2014

கோவிலில் மாலை மாற்றித் திருமணம் செய்து கொண்டாள்.

மகள் எடுத்த முடிவுக்கு அவர் மாற்று எதுவும் செய்யவில்லை. யார் யாரோ என்ன வெல்லாமோ சொல்லி அவர் மனதைக் கரைத்துப் பார்த்தார்கள். காதுகளையும் வாயையையும் மூடிக்கொண்டார். மகள் மீது அவருக்கு அத்தனைப் பாசம் இருந்தது. தனக்கு இப்படியொரு ஆசை இருக்கிறது என்று மகள் சொல்லியிருந்தால், அதற்கு ஏற்றாற்போல ஏதாவது செய்ய முயன்றிருப்பார். சொல்லாமல் கொள்ளாமல் மகள் இப்படிச் செய்து கொண்டது, அவருக்குப் பெரும் வாதையாக இருந்தது. அதனால் மகளுடனான பந்தத்தை உதறிவிட்டார். இது நடந்து ஏழெட்டு வருஷம் ஆகிப்போயிருந்தது.

மகளுடன் அவர் குலாவவில்லையே தவிர, என்னென்ன நடக்கிறது என்று கவனித்தே வந்தார். மகளை எப்படி வாழ வைக்கவேண்டுமென்று நினைத்திருந்தாரோ அதையெல்லாம் மனதுக்குள் செய்து அழகுபார்த்தார். ஏழெட்டு வருஷமாகியும் மகளுக்குக் குழந்தை உண்டாக வில்லையென்று உள்ளுக்குள் கவலை கொண்டார். நாகூர் ஆண்டவருக்கும் முத்துப்பேட்டை ஷேக் தாவதுக்கும் நேர்ந்து கொண்டார். ஆனால் வெளியில் எதையும் காட்டிக்கொண்டதில்லை.

இரண்டுநாள் காய்ச்சலென்று படுத்தவள், மூன்றாவது நாள் காலையில் எழுந்திரிக்க வில்லை என்று தகவல் வந்தபோது, முதல் ஆளாகக் காரை எடுத்துக்கொண்டு அந்த வீட்டுக்கு ஓடியவர், அவர்தான். அப்புறம்தான் ஜமாத் ஆட்கள் துணைக்குப் போனார்கள்.

சின்னச்சாமி நல்லபையனாக இருந்தான். அப்போதுதான் முதல்முறையாக சந்தித்துக் கொள்கிறார்கள். அவர் நெஞ்சில் சாய்ந்து அழுதான். அவருக்கும் அழகை பீறிட்டது. ஒருவரை யொருவர் சமாதானப்படுத்திக் கொண்டு, சொல்லிச்சொல்லி அழுதார்கள். கடைசியில் அவர் கையேந்தினார். அய்யா.. என் உசுருபொண்ணுய்யா அது. அதோட ஆசைய என்ட்ட சொல்லவே இல்லய்யா. நெறைய கனவெல்லாம் இருந்துச்சிய்யா. எதையும் செஞ்சபாக்க முடியல. அவளுக்கு எங்கையால நிக்காஹ்தான் செஞ்சவைக்க முடியல. கபர் சடங்கையாச்சும் செஞ்சுக்குர்றேன்யா. எம் பொண்ணு மய்யத்தை என்ட்ட தந்துருங்கய்யா.

பெற்ற வயிறு பரிதவித்ததில் சின்னச்சாமி நெக்குருகிப் போனான். ஆகட்டும்ய்யா. தந்துர்றேன்! என்று உறுதி சொன்னான். அவன் தந்த உறுதியையடுத்து ஜமாத் கூடிப்பேசியது. கலிமா சொல்லி பிணத்தின் காதில் ஓதி, அதை இஸ்லாம் முறைப்படி, கபரஸ்தானில் அடக்கம் செய்து விடலாம் என்று முடிவு செய்தது. முறையாக சின்னச்சாமி வீட்டில் செய்வதையெல்லாம் செய்தபின், மகளின் மய்யத்துடன் தான் வந்துவிடுவதாக தாலுத் சாயபு, தன் துணைக்கு வந்த ஜமாத் ஆட்களை திருப்பியனுப்பி, காரிய ஏற்பாடுகள் செய்யச் சொல்லி விட்டார்.

காசுருந்தா அல்லாஹ்கூட எல்லாத்தையும் ஏத்துக்குர்றான்? மூன்றுமணிவாக்கில் அட்டுஅய்யர் கடையிலிருந்து ரஷீத் வாங்கிவந்த பொங்கல், சட்னி, சாம்பாரை கலந்துகட்டி சாப்பிட்ட பாபுகான் பேசிக்கொண்டே கபர்க்குழியை வெட்டிமுடித்தபோது, அஸர்த் தொழுகை முடிந்திருந்தது.

இஷாவுக்கான நேரம் நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. கபரஸ்தானுக்குள் ஆங்காங்கே இருந்த விளக்குகளை எரியவிட்டிருந்தார்கள். பள்ளிவாசல் போர்டில் எழுதப்பட்டிருந்தச் செய்தி யைப் பார்த்து, தொழுகையாளிகளும் ஜமாத் ஆட்களும் ஜனாஸா தொழுகையில் கலந்து கொண்டு துவா செய்யக் காத்திருந்தார்கள்.

கபர்க்குழிவெட்டிய பாபுகான், டேய்.. என்னடா பாடியயும் காணல. பாடியப் பெத்தவரையும் காணல. அவனுக் எப்ப வர்றது. வெட்டுக்கூலி எப்ப வாங்கறது? என்று ரஷீதிடம் எகிறத் துவங்கியிருந்தான். போர்டைப் பார்த்துவிட்டு கபரஸ்தானுக்குள் வந்து, பாபுகான் வெட்டியக் குழியையும் எட்டிப் பார்த்துவிட்டு, குழிவெட்டுறது ஒருகலைதான். அப்படியே நூல் பிடிச்சாப்ல செதுக்கிருக் கான் பாரு எங்கனயாச்சும் ஒரு பிகறு இருக்கா! என்று யாரோ ஒருவன் நிஜமாகவே சிலாகித் துப் பேசினான். அது பாபுகானின் காதில் விழவும் செய்தது. பிகறு.. மசுரு... அவன் ரஷீதைக் கோபத்துடன் பார்த்தான்.

பொறு. பொறு. எங்கியும் போயிறாது, ஒங்காசு!

இஷா தொழுகையும் முடிந்துபோனது. டில்லாபாய் ரஷீதைக் கூப்பிட்டார். பாடிய வாங்கிட்டு வர்றேன்னு எங்களையெல்லாம் அனுப்பனாரு இப்ப அவரோட செல்லும் ஆய்ப்

காக்கைச் சிறகினிலே
ஜனவரி 2014
66

ஆகி ருக்கு நீயும் இன்னும் ரெண்டுபேரும் கரீம் கார்ல போயி என்னன்னு பாத்துட்டு வந்துருங்க. ஏதும்னா தகவல் சொல்லு. அடுத்து நாங்க வந்துரோம்! என்றார்.

பாபுகானின் நொச்சிலிருந்து இப்போதைக்கு தப்பித்தால் போதும் என்றிருந்த ரஷீத், டில்லாபாய் ஏவியதை உடனடியாக ஒத்துக்கொண்டான். அவர் சொல்வதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த பாபுகான், நானும் வருவேன்ட என்று ரஷீதுடன் ஒட்டிக் கொண்டான். ஆனால் அவர்கள் கிளம்பிப் போவதற்கான வேலையை தாலுத் சாயபு கொடுக்கவில்லை. அவரது கார்பள்ளி வாசல் முன்னால் வந்துநின்றது. கூடியிருந்த கூட்டம் ஜனாஸா வைத்த வேன் பின்னால் வருகின்றதா என்று ரோட்டைப் பார்த்தது. எதையும் காணவில்லை.

என்னபாய் நீங்க மட்டும் வர்றீங்க? டில்லாபாய் அவரை எதிர்கொண்டு கைகளைப் பிடித்துக் கொண்டார்.

தாலுத் சாயபு எதையும் பேசாமல், குமுறிக்குமுறி அழத் தொடங்கிவிட்டார். அவருடைய டிரைவர்தான் சொன்னான். அக்காவோட பாடிய தர்றேன்னுதான் அந்த சின்னச்சாமி சொன்னாரு. நாங்கக் காத்துருந்தோம். ஆனா நேரமாக ஆக அவங்க, அவங்க முறைப்படி சடங்குகளச் செய்ய ஆரம்பிச்சுட்டாங்க. ஹாஜியார் போய்க் கேட்டதுக்கு அந்த சின்னச்சாமி யோட அம்மா, அவ நீங்க பெத்தப் பொண்ணா இருக்கலாம். ஆனா இப்ப அவ எங்கவீட்டு மருமக. எங்க மருமகள எங்க முறைப்படிதான் எரிப்போம். ஒங்கக்கிட்ட தரமுடியாதுன்னுட் டாங்க. ஹாஜியாரு எவ்வளோ கெஞ்சிப் பாத்தாரு. தரமாட்டேன்னுட்டு சுடுகாட்டுக்குக் கொண்டு போய்ட்டாங்க

கூட்டம் திக்கித்துப்போய் நின்றிருந்தது.

பாபுகான் நொந்துபோய்விட்டான். டேய் கெழக்கூதி. கெழவன் என்னென்னமோ சொல்றான். இங்கே நான் வம்பாடுபட்டுருக்கேன். பொணம் வரலை. அதுனால கூலியில்லன்னு சொன்னானுகன்னு வெச்சக்க. தாயோளி ஒன்னியத் தூக்கிப்போட்டு பொதைச்சருவேன்! என்று கறுவினான்.

தாலுத் சாயபு மகளின் மய்யத்தோடு வராமல், வெறுங்கையுடன் திரும்பிவிட்டார் என்ற சங்கதி தெரிந்து, மஹல்லா ஆட்களும், குடியிருக்கும் மற்றவர்களும் பள்ளிவாசல் முன்

கூடி விட்டார்கள். தள்ளாத நடையில் மஹல்லாவின் மூத்தவர்களும் வந்திருந்தார்கள். ஜமாத் கூடியது. டில்லாபாய் சோகத்துடன் சொன்னார். அவங்க பாடியத் தரமுடியா துன்னு சொன்னதுக்கு நாம யாரும் எதுவும் உரிமை கோரமுடியாது. அதை ஹாஜியார் தாலுத் சாயபு ஒத்துக்கிட்டுதான் திரும்பி வந்துருக்காரு. இப்ப நாம இங்கன என்ன செய்றதுன்னுதான் பாக்கணும். ஒரு இரங்கல் கூட்டம்போட்டு, ஜியாரத் செஞ்சுட்டுக் கெளம்பலாம்! கூட்டத்தில் வயதானவர்களுடன் இளைஞர்களும் நிறைந்திருந்தார்கள். குகம்புக்காரர் களும் ஓரிருவர் இருந்தார்கள். தொப்பி வைக்காத ஒருவன் எழுந்து நின்று கேட்டான். ஜியாரத் செய்றதெல்லாம் ஒண்ணும் விஷயமே இல்லை. செஞ்சுறலாம். பாடி வந்துரும்ங்க்ற நம்பிக்கை கபர்க்குழி வெட்டிவெச்சுருக்கிங்க. பாடி இப்ப வரலை. வெட்டிவெச்ச அந்தக் கபர்க்குழிய என்ன செய்யப்போறீங்க? வெட்டுனக் குழிய சும்மாப் போட்டுவைக்கலாமா? இல்ல, எதையும் உள்ளே வைக்காம மறுபடியும் மூடிறலாமா?

தாலுத் சாயபு மகள் மௌத்தாகிப்போன சங்கதி திசைமாறி, வெட்டிப்போட்டக் கபர்க்குழியில் மையம்கொண்டுவிட்டது. இருந்தும், இப்படியொரு கேள்வி வரும் என்று யாரும் எதிர் பார்த்திருக்கவில்லை. நியாயமான

SIVA ROYAL

SONO

Tél: (Siva) 06 09 46 37 73

தமிழ் திருநாள் வாழ்த்துகள்

அந்தக்கேள்வியில், கூட்டம் திகைத்துப்போனது. பதில் சொல்லவேண்டியவர்களிடம் அந்தக் கேள்விக்கு பதிலேதும் இருக்கவில்லை. குழிவெட்டிய பின், இப்படி நடப்பது இதுதான் முதன் முறை. ஆளாளாக்குப் பார்த்துக் கொண்டார்கள். வெட்டியாச்சல்ல... அதை என்ன பண்ணது? அப்டியே கெடக்கட்டும்! என்றார், ஒருவர்.

என்ன நொட்டியே கெடக்கட்டும்? அது எங்க வகையறாவுக்குன்னு ஒதுக்குன இடம். இப்ப பாடி வரலைங்கறதுக்காக சும்மாப்போட்டு வைக்கமுடியாது. பின்னாடி என்னமாச்சும் ஒண்ணுன்னா நீங்க ஆட்டிக்கிட்டுப் போயிருவீங்க. அப்டிப் போட்டுவைக்கலாமனு குரானலயோ ஹதீஸ்லயோ எங்கேயாச்சும் சொல்லீருக்கா? என்றான், ஒருவன்.

அப்ப அந்தக்குழிவ ஒன்னியப்போட்டு மூடிறலாம். நீ குழிக்கான அந்த வகையறா தானே? ஒரு குசம்புக்குரல் காற்றில் அலைந்துபோனது.

எவன்டா அது, தா...யோளி?

வெட்டியக் குழியை என்ன செய்வது என்பதில், ஆளாளுக்கு யோசனையைச் சொன்னார்கள். என்ன முடிவெடுக்கப் போகிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற ஆவல், ஜமாத் ஆட்களிடம்

மட்டுமின்றி, மஹல்லா ஆட்களுக்கும் மற்ற ஆட்களுக்குமே இருந்தது.

பெருசுகள், இப்படியெதுவும் இதுக்கு முன்னால நடக்கலைல்ல. அதான் எதுவும் சொல்ல முடியல. ஹஜரத்து, ஒங்களுக்கு ஏதாச்சும் படுதா? நீங்கதான் இலம்(வாழ்க்கை முறை)படிச்ச வங்க ஆச்சே! என்று கேட்டார்கள்.

அப்டியெதுவும் தெரிலியே! என்று அவர்களும் ஒதுங்கினார்கள்.

கூட்டத்தில், ஷாப்ஜான் பாயும் உட்கார்ந்திருந்தார். அவர் தன்னை அறிவாளி என்று கருதிக்கொள்பவர். ஆனால் அவரையாரும் அங்கீகரித்ததில்லை. நான் ஒண்ணு சொல்றேன். கேளுங்க. வெட்டுனக்குழிய சும்மாப் போடக்கூடாது. உள்ளாறப்போட்டு மூடுறதுக்கும் பாடி வரலை. அதுக்குள்ளாற ஏதாச்சும்போட்டு மூடணும்ன்னா, உப்பைப் போட்டு மூடலாம். உப்பு ரஹமத்தானது. அதைப்போட்டு மூடுறதுல யாருக்கும் எந்த நஷ்டமும் வரப்போறதில்ல. குழிய வும் மூடிறலாம்! என்றார்.

கூட்டத்தில், உப்பைப்போட்டு மூடலாமா? என்று ஆராய்ந்தார்கள். கடைசியில் ஏக மனதாக மூடலாம் என்றும் முடிவெடுக்கப்பட்டபோது, மணி பின்னிரவு பனிரெண்டைத் தாண்டியிருந்தது. ஷாப்ஜான் பாய் அறிவாளிதான்டா. முதல்முறையா உருப்படியா ஒருயோசனை சொல்லிருக்காரு என்று குசம்புக் குரலொன்று அங்கீகரித்தது.

மூடியிருந்த ரகல் கடையைத் திறக்கச் சொல்லி, ஊப்பு மூட்டைகளைத் தூக்கிவந்தார்கள். மூட்டையைப் பிரித்துக் கபர்க்குழிக்குள் கொட்டும்போது, ராத்திரி மணி பன்னெண்டு ஆயிருச்சய்யா. கபர்க்குழிய வெட்டுனதுக்குக் கூலியக் குடுங்கய்யா! இரவுநேரக் கபரஸ்தானின் நிசப்தத்தைக் கலைத்துப் பேரொலியாய் எழுந்தது, பொறுமையிழந்துவிட்ட பாபுகானின் குரல்.

தம்பளப் பயல் - இந்தப் பையன்
பீடி - வகையறா
டேர் - சமாதிகான் - தொழுகைக்கான பாங்கு அழைப்பு
ஜக்காத் - தானதர்மம்
முஅத்தீன் - பூசாரி
தாதாவுக்குத் தாதா - முப்பாடன்
தாதா - தாத்தா
சஹான் - வளாகம் ■

My Limousine Paris

- Business Trips
- Shopping
- Disposal
- Events
- Airport Services

Quality Limousine for all occasions

தமிழர் திருநாள் வாழ்த்துகள்

Parisல் நான் அழகுறவாக்கு அன்பான உபசரிப்புகளுடனான வாகன சேவை

Address: 23 Rue de la Saussaie
93200 Saint-Denis
Phone : + 33 660 159 690
Email : contact@mylimousineparis.com

www.mylimousineparis.com

டிசம்பர் 2013 இதழில் வெளியான மறக்கப்பட்ட மறவர்கள் கட்டுரை மீதான எதிர் வினை

ஐயா, வணக்கம்.

காக்கைச் சிறகினிலே இலக்கிய மாத இதழின் வாசகி என அறிமுகம் கொள்வதில் மகிழ்ச்சி கொள்கிறேன்.

காக்கைச் சிறகினிலே டிசம்பர் 2013 இதழில் திருமிகு நெய்வேலி பாரதிக்குமார் அவர்கள் எழுதிய மறக்கப்பட்ட மறவர்கள் - காவிரிக்கரையில் தொடங்கிய போர்ப்பரணி என்ற கட்டுரையின் மீது எனது கருத்துகள் சிலவற்றை பதிவு செய்ய விரும்புகிறேன்.

1. கட்டுரையாளர் குறிப்பிட்டிருப்பது போல 1801ம் ஆண்டு அக் 24ம் நாள் மருதிருவர் இருவரையும் ஆங்கிலேயர்கள் சுட்டுக் கொல்லவில்லை. மாறாக, அந்த சனிக்கிழமை, 1801 அக் 24 முதல் சுதந்திரப் போரின் மிகப் பெரிய தியாகிகள் தினமாக விடிந்தது என்பதையும்; பெரிய மருது, சின்ன மருது இருவரோடு, அவர்கள் குடும்பத்து ஆடவர் (சிறுவன் துரைச்சாமி தவிர), இராமநாதபுரம் புரட்சி அரசின் சேதுபதியாக்கப்பட்ட முத்துக்கருப்பர் உட்பட மொத்தம் 500 போராளிகளை திருப்பத்தூரில் தூக்கிலிட்டனர் என்பதையும் மீமனோகரன் அவர்கள் மருது பாண்டிய மன்னர்கள் (பக்745-747, அன்னம் வெளியீடு, 1994) என்ற நூலில் மிகத்தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அந்த அக்டோபர் 24ஆம் நாள் சனிக்கிழமையாக விடிந்தது. சனிப் பிணம் தனியாய்ப் போகாது எனும் மூடப் பழமொழி அக்னியுவிற்சுத் தெரிந்திருக்குமோ, என்னவோ? போராளிகள் பல நூறு பேரை ஒரே நாளில் தூக்கில் போட்டனர்.

வெளியாத்தூர் முகாமில் காவலில் வைக்கப்பட்டிருந்த மருதிருவரை ஏற்கெனவே திருப்பத்தூர் கோட்டைக்குக் கொண்டுவந்து சிறைவைத்திருந்தனர். இருவரில் சின்னப்பாண்டியரை தமக்கு என்னைக்கும் ஆபத்தானவர் எனக் கருதினான் அக்னியு. ஏற்கெனவே ஊமைத்துரை பாளைச்சிறையிலிருந்து தப்பக் காரணமாயிருந்தவர் என்பதால் தூக்குக்குக் கொண்டுசெல்லும்போது கூடத் தப்பிக்கலாம் என்று அஞ்சினான்; எனவே ஒரு கண்டு செய்ய உத்தரவிட்டான். தப்பிக்கமுடியாதபடி அக்கூண்டுக்குள் அடைத்து, சின்னப்பாண்டியரை அக்கூண்டோடு திருப்பத்தூர் கோட்டைக்குள் தூக்கிலிடச் செய்தான். உலகத்தில் எந்தப் போராளிக்கு எதிராகவும் நிறைவேற்றப்படாத கொடூர முறையை அக்னியு கையாண்டதை

"பழிக்கஞ்சா மேஸ்தர் அக்கினீசு
பாங்காக வெகு இறுமாப்பாய்
கிளிக்கூடு செய்து சின்ன மருதை
கெட்டி யாயதில் போட்டடைத்து
ஊஞ்சலெனத் தவசில் சின்ன மருது
உறங்கியே ஊஞ்ச லாடினாரே"

என்று விவரிப்பதின் மூலம் ஆங்கிலேயரின் ஆவணங்கள் மறைத்த செய்தியை சிவகங்கைச் சரித்திரக் கும்மியையும் அம்மாணையையும் ஆசிரியர் வெளிப்படுத்தி விடுகிறார். (மீ. மனோகரன், மருது பாண்டிய மன்னர்கள் பக்745-747, அன்னம் வெளியீடு, 1994).

2. திருச்சி பிரகடனத்தை வரலாற்றில் ஐம்புத்தீவு பிரகடனம் என்றே குறிப்பிடுகிறார்கள்.

3. வரலாற்று ஆசிரியர் திரு ராஜய்யன் தனது polygars of south India என்ற நூலிலும் இந்த வரலாற்றைத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

4. திரு. நெய்வேலி பாரதிக்குமார் அவர்கள் மருதிருவர் ஆங்கிலேயரால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டனர் என்ற தகவலை எங்கிருந்து பெற்றார் என்பதை வாசகருக்குச் சொல்லியிருந்தால் இன்னும் தெளிவு கிடைத்திருக்கும். வரலாற்றுக் கட்டுரைகள் எழுதும்போது கட்டுரையாளர் எங்கிருந்து தரவுகளைப் பெற்றார் என்பதைக் குறிப்பிடுவது மரபு என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

5. காக்கைச் சிறகினிலே இதழில் இப்படியான வரலாற்றுப் பிழைகளை தயவு செய்து தவிர்க்கக் கோருகிறேன். மிக்க நன்றி!

தோழமைபுடன்,

பர்வத வர்த்தினி, மதுரை

தலைமுறைகள்

தமிழில் கடந்த ஆண்டு (2013) ஜனவரி முதல் டிசம்பர் வரை 180 திரைப் படங்கள் வெளியாகியிருக்கின்றன. சராசரியாக வாரத்திற்கு 3 படங்கள். இவற்றில் 25 முதல் 35 சதவிகிதப் படங்களே வர்த்தகரீதியாக வெற்றி பெற்றதாக கோலிவுட் வட்டாரம் சொல்கிறது. பெரிதும் முன்னணி ஹீரோக்களின் படங்கள் அல்லது பெரும் தயாரிப்பு நிறுவனங்களின் படங்கள் மல்டிபிளக்ஸ் எனப்படும் ஒரே வளாகத்தில் அமைந்துள்ள பல திரையரங்குகளை ஆக்கிரமித்துக் கொள்கின்றன. குறைந்த செலவில் அறிமுக நடிகர்கள் அல்லது அதிகம் பிரபலமாகாத நடிகர்களைக் கொண்டு எடுக்கப்படும் படங்கள் இவற்றுக்கிடையே உரிய திரையரங்குகளைப் பெறவே போராட வேண்டியிருக்கிறது. அப்படியே கிடைத்தாலும், படம் வெளியான சில தினங்களில், பெரிய பட்ஜெட் படங்கள் வந்தால், ரசிகர்கள் ஆதரவிருந்தும் பார்ப்பதற்கு வாய்ப்பின்றி திரையரங்குகளில் இருந்து எடுக்கப்பட்டு விடுகிறது. இப்படியான நெருக்கடிக்களக் கிடையில்தான், வழக்கமான தடத்திலிருந்து விலகி யோசிக்கும் படைப்பாளிகள் மற்றும் நுழைவிலேயே சாதிக்கத் துடிக்கும் புதிய படைப்பாளிகள் நம்பிக்கையுடன் இயங்க நேரிடுகிறது. இயங்குகிறார்கள். (தகவலுக்காக: 68 ஹீரோக்களும் 80 ஹீரோயின்களும் அறிமுகமான கடந்த ஆண்டில், இயக்குநர்கள் மட்டும் புதிதாக 87 பேர் வந்திருக்கிறார்கள்)

குறிப்பாக கடந்த ஆண்டு அந்த வரிசைப் படைப்பாளிகளின் பல படங்கள் நமது கவனத்தை ஈர்த்தன. ஹரிதாஸ், பரதேசி, மூடர் கூடம், நேரம், தங்கமீன்கள், ஓநாயும் ஆட்டுக்குட்டியும் போன்று (இது முழுப் பட்டியல் அல்ல) பல படங்களைச் சுட்டிக்காட்டலாம். தீயா வேலை செய்யணும் குமாரு மற்றும் வருத்தப்படாத வாலிபர் சங்கம்

போன்ற படங்கள் ஒரு பக்கமும், ஆரம்பம் மற்றும் பிரியாணி போன்ற படங்கள் இன்னொரு பக்கமும் வெளியான நிலையிலும், அவை கடந்து ரசனைப் போக்கை உயர்த்தும் தரம் செறிந்த படங்களுக்கும் ரசிகர்கள் ஆதரவளித்திருக்கிறார்கள். சில வேளைகளில் உரிய ஆதரவு அல்லது ஆதரவே தராமலேகூட இருந்திருக்கிறார்கள். தரமும் படைப்புத் தீவிரமும் நிறைந்த இளைய, மற்றும் மூத்த படைப்பாளிகள் இதையெல்லாம் கடந்தவர்கள். அதை மீண்டும் ஒரு முறை அழுத்தமாக நிரூபிக்கும் வகையில் கடந்த ஆண்டின் இறுதியில் வெளியாகியிருக்கும் படம் தலைமுறைகள்.

குறைவான படங்களே இயக்கியிருந்தாலும், தமிழ்த் திரையுலகில் மிகப் பெரும் ஆளுமை களுள் ஒருவராகத் திகழும் பாலுமகேந்திராவின் இயக்கத்தில் வெளிவந்திருக்கும் படம் தலைமுறைகள். இது அவருக்கு 22வது படம். எட்டாண்டுகளுக்குப் பிறகு அவர் இயக்கத்தில் வெளியாகியிருக்கிறது. வழக்கமாகத் தான் பயன்படுத்தும் பெரிய திரைக் கேமிராவிலிருந்து விலகி, சிறிய டிஜிட்டல் வகை கேமிராவில் இந்தப் படத்தை ஒளிப்பதிவு செய்திருக்கிறார் பாலுமகேந்திரா. இயக்கம், ஒளிப்பதிவுடன் படத் தொகுப்பையும் அவரே செய்திருக்கிறார். இவை கடந்து, படத்தை நகர்த்திச் செல்லும் முக்கியப் பாத்திரமாகவும் அவர் நடித்திருக்கிறார்.

வழக்கப்படி கதை காட்சி, காமெடி, பாட்டு பற்றியெல்லாம் சொல்லி விமர்சனம் எழுதக் கூடிய படம் அல்ல இது. பார்த்து ரசித்து உணர்ந்து உட்கொள்ள வேண்டிய படம்.

தாத்தா, மகன், பேரன் ஆகிய மூன்று தலைமுறைகளுக்கிடையிலான உறவுச் சிக்கல் களை நேற்றும் இன்றும் நாம் கண்ட வாழ்வியல் யதார்த்தங்களோடும் நாளைய கவலைகளோடும் சொல்கிறது தலைமுறைகள். ஏதும் புத்தம் புதிதல்ல. நாம் பார்த்த, பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் வாழ்க்கையின் பதிவுகள் தான். ஆனால் அவற்றைத் திரைப் படைப்பாக்கிய

காக்கைச் சிறகினிலே
ஜனவரி 2014

விதத்தில் பாலுமகேந்திரா, சமகாலப் படைப்பாளிகள் எளிதில் தொட்டுவிட முடியாத எல்லை கடந்து கம்பீரமாக நிற்கிறார்.

தனது வயதுக்கும், தோற்றத்துக்கும், உடல்மொழிக்கும் ஏற்ற தாத்தா பாத்திரத்தில் கச்சிதமாகப் பொருந்துகிறார் பாலுமகேந்திரா. 74 வயதில் இப்படியொரு படைப்பாக்க முயற்சியை இதற்கு முன் யாரேனும் மேற்கொண்டிருக்கிறார்களா என்று தெரியவில்லை. நல்ல கலைஞன் தன்னுள் எப்போதும் இயங்கிக் கொண்டேயிருக்கிறான் என்பதற்கு பாலுமகேந்திராவும் அவரது இந்தப் படமும் அழுத்தமான சாட்சி.

தாத்தா, மகன், பேரன் ஆகிய அடுத்தடுத்த தலைமுறைகளின் வழியே, மாறிவரும் சமூகத்தின் முகத்தையும், அதேநேரத்தில் மாறாமல் இறுகிப் போயிருக்கும் இன்னொரு முகத்தையும் ஒருசேரக் காட்டி, இரண்டிலும் தேவைக்கேற்ப ஆரோக்கியமான சீரமைப்பு முயற்சிகளை காட்சிகளின் ஊடே நகர்த்துகிறார். பழைய தலைமுறையின் சாதியப் பிடிப்பை ஒட்டும் உரசலும் இன்றி கழன்று விழச் செய்கிறார். தமிழ் மொழியிலிருந்தும் பண்பாட்டிலிருந்தும் தள்ளியெறியப்பட்டு தொலைந்துபோன புதிய தலைமுறையை மீண்டும் வேரோடு சேர்த்து மரபுச் சங்கிலி அறுந்துவிடாமல் காப்பாற்ற முனைகிறார்.

கொட்டும் மழையில் பேரனுடன் ஆனந்தக் கூத்தாடி, நெஞ்சு பிசைய நிலைதடுமாறும் வேளையில், பேரனைக் கைக்கொண்டு தாத்தாவையும் தமிழையும் மறந்துவிட மாட்டாயே. என ஏக்கத்துடன் அறிவுறுத்திச் சாய்கிறார்.

தமிழையும் பண்பாட்டையும் அடுத்தடுத்த தலைமுறைகளுக்குக் கடத்த பஸ்கலைக்கழகங்கள், பேராசிரியர்கள், இலக்கியவாதிகள் கடந்து தாத்தாக்களே அதிகம் தேவை என்பதைச் சொல்லாமல் நமக்குள் பதிவு செய்கிறார் பாலுமகேந்திரா.

சின்னச் சின்ன இடுக்குகளில்கூட ஏது காரணமும் இன்றித் தமிழையும் தமிழ்ப் பண்பாட்டையும் குத்திக் குதறிக் காயப்படுத்திச் சுகம் காணும் தந்திர அறிவுஜீவிகளை நோக்கி இதுகாறும் தமிழுக்கு நீர் செய்தது என்ன? என்ற கேள்வியை தலைமுறைகள் வாயிலாக பாலுமகேந்திரா எழுப்பியிருக்கிறார். உரைக்க வேண்டுமே?!

படத்தின் ஓட்டம் திருப்பங்கள் இன்றி தட்டையாக இருக்கிறது என்று ஒரு விமர்சனம். இந்தக் கதைக் களத்துக்கு அதிரடித் திருப்பங்கள்

எப்படி வைக்க முடியும்? இது என்ன விஸ்வரூபமா அல்லது ஆரம்பமா அல்லது பிரியாணியா? திரைப்படம் பற்றிய அடிப்படைப் புரிதல்கள் ஏதுமின்றி வெறுமனே தடித்த வார்த்தைகளை இறைத்து பூச்சாண்டி காட்டுபவர்கள்தான் இங்கே தேர்ந்த விமர்சகர்களாக அறியப்படுகிறார்கள். என்ன கொடுமை சார் இது!

மொக்கையான மசாலா படங்களை முதல் காட்சியிலேயே பார்த்துவிட்டு இடைவேளைக்குள் டுவிட்டரிலும் முகநூலிலும் பதிவு போடும் இணையத் துள்ளிகள் இந்தப் படத்துக்கு எவ்வளவு தீவிரமாக இயங்கினார்கள் என்பதை அவரவர் சோதித்து அறிக.

படம் தொடங்கியதிலிருந்து சில நிமிடங்கள் வரை இரண்டு பாத்திரங்கள் தொடர்ந்து ஆங்கிலத்திலேயே உரையாடுவது பார்வையாளர்களுக்கு எரிச்சலைத் தரலாம். ஆனால், பின்வரும் காட்சிகள் அதற்கான நியாயத்தை உணர்த்திவிடுகின்றன.

இசை இளையராஜா. படத்தில் பாடல் கிடையாது. ஆனால், படத்தோடு ஒரு பாத்திரமாகவே ராஜாவின் இசை பின் தொடர்கிறது, பிற பாத்திரங்களை சற்றும் உரசிவிடாமல். பின்னணி இசை என்பது வெறும் சப்தம் அல்ல என்பதை நெடுங்காலம் முன்பே, பாமர ரசிகனுக்கும் புரியும்படி உணர்த்தியவர் ராஜா. சமீபத்திய ஓநாயும் ஆட்டுக்குட்டியும் படத்துக்குப் பிறகு இந்தப் படத்திலும் அற்புதம் நிகழ்த்தியிருக்கிறார். படம் பார்த்தால்தான் உணர முடியும்.

பிரபல ஆங்கில இதழில் வெளியான ஓநாயும் ஆட்டுக்குட்டியும் விமர்சனத்தில் இளையராஜாவின் இசை பற்றிய சின்னச் சிலாகிப்புக்கூட இல்லை. நல்ல மனம். வாழ்க!

ஜப்பானிய, ஈரானிய மற்றும் கொரியப் படங்களைத் தேடிப்பிடித்து திருட்டு விசிடியில் பார்த்துவிட்டு, தமிழ்ப் படங்களை உலுக்கி எடுக்கும் குலுக்கிகள், இனி தலைமுறைகள் எதன் தழுவல் என்று புலனாய்வு செய்யப் புறப்படும். வாழ்த்துகள்!

வீழ்வது நாமாக இருந்தாலும் வாழ்வது தமிழாக இருக்கட்டும் என்பது போன்ற வெற்று முழக்கமெல்லாம் இன்றி, தமிழையும் தமிழ்ப் பண்பாட்டையும் அடுத்தடுத்த தலைமுறைகளிடம் நிலைநிறுத்த இளையராஜாவுடன் கைகோர்த்து ஆர்ப்பாட்டமின்றி, முக்கியப் பங்களிப்பைச் செய்திருக்கிறார் பாலுமகேந்திரா. தலைமுறைகள் தமிழ்ப் படம். தமிழர் படம்!

வெல்க தமிழ்! ■

மடல் திறப்பு

ஆங்கில எழுத்துருவில் தமிழை எழுதலாம் என்ற அபத்தமான கருத்தை முன்வைத்த ஜெயமோகன்தான், அறிவு ஜீவிகள் குறித்த தன் மேதாவிலாசத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறார். அவரின் கருத்தியல் அபத்தங்களை விதையிலேயே வீரியம் இழக்கச் செய்திருக்கிறது ஏகனின் கட்டுரை. நெஞ்சத்தெளிவும் நேர்கொண்ட பார்வையுமாக பயணிக்கும் ஞானியின் பதில்கள் வீரியம் மிகுந்தவை.

- தங்க.முருகதாசன், மயிலாடுதுறை

தமிழகம் முழுதும் தேங்கிக் கிடக்கும் வழக்குகளை 'லோக் அதாலத்' வாயிலாக விரைவாக தீர்க்கப்படுவது குறித்து எழுதப்பட்ட தலையங்கம், பக்கவேர், சல்லிவேர்களையும் ஆய்வு செய்தது வரவேற்கத்தக்கது. இது தொடர வேண்டும். மீண்டும் முடங்கக்கூடாது என்பதே நம் அவா. ஞானியின் பதில்கள் நிரம்ப ஆழமாகவும், விரிவாகவும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. அவரின் நீண்ட அனுபவத்தின் சாரல், பதில்களின் வாயிலாக நம்மீது தெளிக்கப்பட்டுள்ளது வரவேற்கத்தக்கப் பகுதியிது.

- சூர்யநிா, சேலம்

'பேசாதே பேசாதே' என்று மாணவரை வகுப்பின் நான்கு சுவர்களுக்குள் சிறைவைக்கும் இன்றைய கல்வி முறையை 'லூசு' என்று கேலி செய்கிறது சரவணனின் லூசு வாத்தியார் கதை. எல்லாப் பள்ளிக்கூட வாத்தியார்களும் படிக்க வேண்டிய கதை அது. ஞானி பதில்களில் தெளிவும் துணிவும் தெரிகிறது. அவர் கூறும் 'தத்துவங்களின் கலப்பு' என்பது முக்கியமான ஒன்று!

- வளவ.துரையன்

லோக் அதாலத் முலம் ஒரே நாளில் 9 லட்சம் வழக்குகளை தீர்த்து தேர்தல் நேரத்தில் சாதனையாகக் காட்டி, வாக்குகளை கவர் நினைக்கும் தந்திரத்தை தோலுரித்து முறியடித்து விட்டீர்கள். 40 இலட்சம் வழக்குகளை தீர்க்க இலக்கு நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள் என்றால் இத்துனை காலம் அத்தனை வழக்குகளும் இருட்டறைக்குள் முடங்கிக் குவிந்தது ஏன்! என்பது நியாயமான கேள்விதான். சுதந்திரமடைந்தாலும், நீதி ஏழைக்கு எட்டாக்கனி என்பது, ஜனநாயக அநீதி, நீதிமன்ற சீர்திருத்தம் காலத்தின் கட்டாயம்.

- அ.யாழினி பர்வதம், சென்னை-78

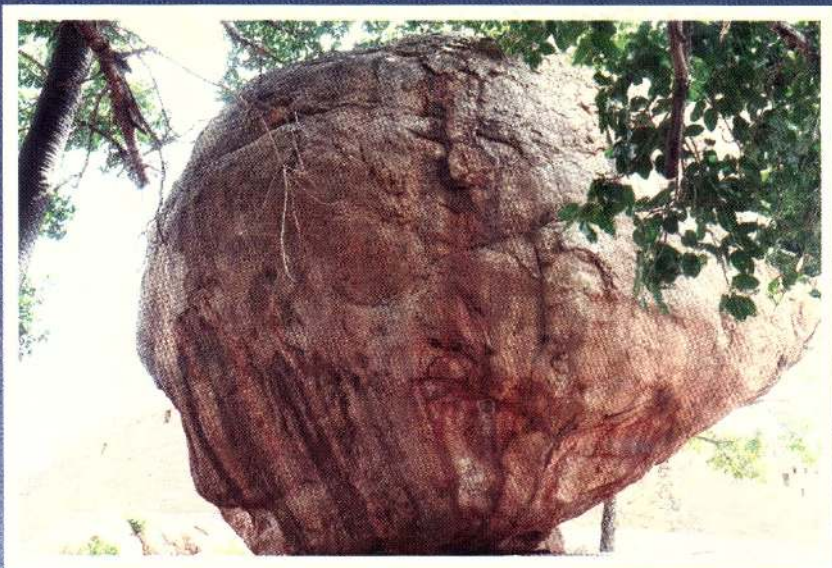
ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட பாறை ஓவியங்கள் பற்றி மாவட்ட முதன்மைக் கல்வி அலுவலர் ந.அருள்முருகன் தந்த தகவல் வியப்பளித்தது. அஜந்தா ஓவியங்களைத்தான் காலத்தால் முந்திய ஓவியங்கள் என நினைத்து வரலாறு பேசிக் கொண்டிருக்கையில், இந்தத் தகவல் வியப்பும் பெருமிதமும் கொள்ள வைக்கிறது. ஒரு கல்வியாளர் இவ்வளவு வரலாற்று அறிவோடு பேசுவது தமிழகத்தில் இதுதான் முதல்முறை. அவரின் நுண்பார்வை குறித்த பதிவுகளை காக்கையில் தொடர்ந்து எதிர்பார்க்கிறேன்.

- க.விநாயகமூர்த்தி, பெரம்பலூர்

முதன்முதலில் ஆங்கிலேயருடன் போர்புரிந்து வென்று 10 ஆண்டுகாலம் அரசாண்ட ஒரே இந்தியப் பெண்ணரசி வேலு நாச்சியார் என்ற தமிழ்ச்சி மட்டுமே. அவர் ஆண்டகாலம் முழுதும் ஆங்கிலேயர் அவருடன் போர் தொடுக்கத் துணியவில்லை என்பது தமிழ்ப் பெண்கள் பெருமை கொள்ள வேண்டிய வரலாற்ற உண்மை.

- கி.இளங்கோ, சேலம்

திருமயத்தில்
கண்டூபிடிக்கப்பட்ட
தொல்பழங்கால
பாறை ஓவியங்கள்

GK LEADERS

Institute for IAS, IPS, IFS & TNPSC Exams

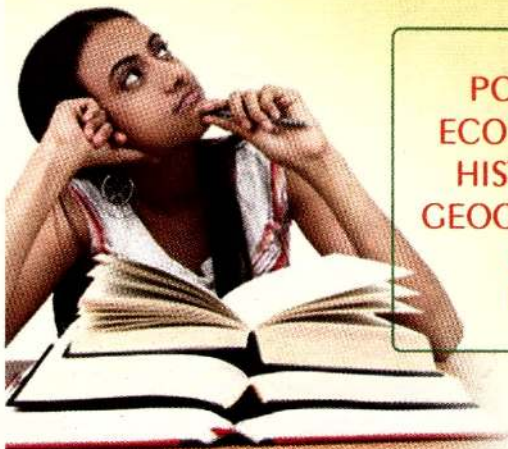
Announces

IAS 2014

PRELIMINARY

POLITY (INCLUDING CURRENT AFFAIRS) ₹ 2000
 ECONOMY (INCLUDING CURRENT AFFAIRS) ₹ 2000
 HISTORY (INCLUDING CURRENT AFFAIRS) ₹ 2000
 GEOGRAPHY (INCLUDING CURRENT AFFAIRS) ₹ 2000
 SCIENCE & TECH AND ENVIRONMENT
 INCLUDING CURRENT AFFAIRS ₹ 2000

MAINS

- PAPER-I Essay: ₹ 3000
- PAPER-II General Studies- I: Indian Heritage and Culture, History and Geography of the World and Society. ₹ 3000
- PAPER-III General Studies- II: Governance, Constitution, Polity, Social Justice and International relations. ₹ 3000
- PAPER-IV General Studies-III: Technology, Economic Development, Bio diversity, Environment, Security and Disaster Management. ₹ 3000
- PAPER-V General Studies- IV: Ethics, Integrity, and Aptitude. ₹ 3000

3032, Z'BLOCK, 3RD STREET, 13TH MAIN ROAD, ANNA NAGAR WEST, CHENNAI-40
 (ADJACENT TO NATESAN INSTITUTE OF CO-OPERATIVA MANAGEMENT)
 CONTACT: 044-26224044, 9600033300 web: www.gkleadersiasips.com